

A la ciutat de Girona, a tretze d'abril de dos mil quinze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Jordi Fàbrega Vilà, Marta Madrenas Mir, Ma. Àngels Planas Crous, Isabel Muradàs Vázquez i els regidors i regidores Carles Ribas Gironès, Eduard Berlosó Ferrer, Joan Alcalà Quiñones, Coralí Cunyat Badosa, Roser Urta Fàbregas, Jordi Navarro Morera, Anna Pujolàs Vilar, Concepció Veray Cama, Joan Menacho Gabardino, Joan Baptista Olòriz Serra, Maria Núria Terés Bonet, Sílvia Paneque Sureda, Carlos Palomares Safarres, Carles Bonaventura Cabanes, Pia Bosch Codolà, Xavier Amores Bravo, Àngel Quintana Morraja, Amèlia Barbero Rivera i Joaquim Bonaventura Ayats.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

Intervé el senyor alcalde qui saluda als assistents, molt bona tarda a tothom. Anem a començar la sessió plenària corresponent al mes d'abril. En principi tothom hi és present i està al seu lloc.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El senyor alcalde pregunta si hi ha alguna qüestió a esmenar en l'acta de la sessió anterior del dia 9 de març de 2015.

No havent-hi cap esmena es dóna l'acta per aprovada.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

En l'apartat d'informes de Presidència, em sembla que podem compartir que el mes de març ha estat un bon mes, en la línia del que han sigut els darrers setze mesos, perquè s'ha produït una disminució significativa en el nombre d'aturats a la ciutat de Girona, que ha baixat, a més a més, dels set mil: una reducció mensual del 2,25, però interanual de més del 8 per cent. És a dir, amb relació al mateix període de l'any passat, hi ha 608 persones menys a l'atur a la ciutat de Girona. I, per tant, és un encadenament de bones dades que ens situen en termes inferiors ja al 2011 i molt, molt poc superiors al que era el 2010.

Si veuen les gràfiques de les variacions interanuals que portem acumulades, veuran que des del 2006 aquesta és la millor dada de totes les registrades, també pel que fa al darrer semestre, pel que fa al darrer quadrimestre i pel que fa al darrer trimestre.

A l'hora de tancar aquest informe encara, a diferència del que va passar el mes anterior, no teníem les dades de contractes, però tot fa pensar que seguiran en l'evolució que vam poder presentar el mes passat, en què també s'apreciava –com consta a la gràfica de l'informe– un augment significatiu del nombre de contractacions el mes de gener amb relació al mes de gener de l'any anterior. Tan punt tinguem la dada, els la farem arribar.

Però, en tot cas, crec que és de destacar que estem en una xifra, diguem-ne, encara alta –encara alta–, amb totes les reserves que calgui, però que ja portem una sèrie

acumulada en què la disminució de l'atur és evident i que ens hem situat en aquesta xifra de 6.987, per tant, inferior al set mil que havíem registrat.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

- * Interlocutòria de 23 de desembre de 2014, del Tribunal de Cuentas, Secció d'Enjudiciament, departament tercer, que declara que no hi ha lloc a la incoació del procés judicial comptable en el procediment de reintegrament por alcance número C-249/14 per resultar manifestament i inequívocament la inexistència de cap supòsit de responsabilitat comptable, procedint a l'arxiu de tot el que s'ha actuat.
- * Sentència núm. 94, de 3 de març de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 19/2014, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia- Presidència en data 18 de desembre de 2013, d'imposició d'una sanció per import de 300 €, per infracció de les normes de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, per circular a més de 70 km/h essent la velocitat màxima autoritzada de 50 km/h per velocitat genèrica urbana, el dia 13 d'agost de 2013, a la carretera de Santa Coloma. La sentència imposa les costes del procés a la part actora.
- * Sentència núm. 102, de 12 de març de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 118/13, interposat per la part recurrent contra el Decret dictat per l'Alcaldia- Presidència en data 22 de gener de 2013, d'imposició d'una sanció per import de 200 €, per una infracció greu de les normes de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, per no respectar un senyal de cedir el pas a la pl. Països Catalans, el dia 23 d'octubre de 2012. La sentència imposa les costes del procés a la part demandada, l'Ajuntament de Girona, fins a un import de 100 €.

Decret de l'Alcaldia de data 7 d'abril de 2015 relatiu a adhesió a la Declaració del Dia d'Europa 2015 del Consell Català del Moviment Europeu.

Primer.- ADHERIR-SE l'Ajuntament de Girona a la declaració 2015 "Declaració del Consell Català del Moviment Europeu amb motiu del Dia d'Europa", en el document annex a aquesta resolució. que figura a l'expedient.

Segon.- Participar i contribuir a promoure l'edició 2015 de la iniciativa "Setmana d'Europa als Municipis de Catalunya".

Tercer.- D'aquesta resolució se'n donarà coneixement al Ple de l'Ajuntament de Girona.

Comunicació al Ple municipal del nombre de places de personal eventual.

- * Traslladar a la Secretària General de la Corporació als efectes d'informació al Ple Municipal que el número de llocs de treball reservat al personal eventual és de 16.

Decret de l'Alcaldia de data 10 de març de 2015 relatiu a cessament de personal eventual.

Cessar, de conformitat amb el que disposa l'article 10 del Decret 214/1990, de 30 de juliol i amb efectes del dia 6 de març de 2015 Xavier Sunyol i Garcia-Moreno, assessor del grup municipal del PSC, auxiliar administratiu, en virtut del nomenament efectuat per Decret d'Alcaldia de data 23 de desembre de 2014.

Del present decret se'n donarà compte al Ple Municipal en la primera sessió que celebri.

Decret de l'Alcaldia de data 19 de març de 2015 relatiu a marc pressupostari exercicis 2015 a 2018.

Aprovar el marc pressupostari adjunt a la proposta, que atenent a la situació econòmica i financera d'aquesta Corporació, les úniques magnituds considerades són les previsions d'evolució de l'economia, i es pren de referència la taxa de creixement del Producte Interior Brut (PIB) a mig termini fixada pel Ministeri d'Economia i Competitivitat en el darrer informe de situació econòmica, de 27 de juny de 2014, estimada per al període 2015 -2017 en el 1.3 % per a 2015, 1.5 % per a 2016 i el 1.7 % per a 2017, percentatges que estableix com a límit de variació de la despesa de les Administracions Públiques i als efectes de fixar els objectius d'estabilitat pressupostària i deute pública. Per a l'exercici 2018 és considera estable el establert per a 2017.

No es té en compte en la valoració d'aquest marc, per part de les despeses i ingressos, els conceptes no recurrents i que com a tal no es donen per previsibles en exercicis posteriors a l'actual, aquest és el cas de les subvencions finalistes previstes a gestionar o ingressos afectats percebuts per la Corporació.

Decret de l'Alcaldia de data 26 de març de 2015 relatiu a operació de crèdit per a inversions de Vivendes de Girona SA.

Primer.- ADJUDICAR la contractació de l'operació de crèdit a llarg termini per al finançament de les operacions d'inversió aprovades per acord plenari de data 9 de febrer de 2015, a l'entitat Banco Santander SA i d'acord amb les condicions següents que donen compliment al principi de prudència financera aplicable a les operacions d'endeutament:

Capital: 1.045.830,00

Termini: 11 anys amb 1 de carència inclòs Interès: euribor a tres mesos + 0.77 %

Periodicitat revisió : trimestral

Liquidació quotes: trimestral Comissió estudi: 0.00 % Comissió obertura: 0.00 %

Comissió cancel·lació: 0.00 %

Formalització: Secretari Ajuntament

Segon.- Comunicar l'operació de crèdit a la Direcció General de Política Financera del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'Ordre ECF/138/2007 de 27 d'abril en matèria de tutela financera dels ens locals

Tercer.- Donar compte al Ple en la propera sessió que es celebri, atesa la base 50a del pressupost aprovat per a l'exercici 2015

Quart.- Habilitar partida pressupostària al pressupost 2015 amb els majors ingressos obtinguts amb l'operació de crèdit, amb la consignació i codificació següent:

2015.513.92400.60901 - rehabilitació centre cívic barri vell: 295.830,00

2015.411.93300.68200 - pàrquing Plaça Pallol: 750.000,00.

Decret de l'Alcaldia de data 30 de març de 2015 relatiu a modificar les prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja establert amb l'empresa "Eulen. SA."

Primer.- APROVAR la modificació de prestacions derivades del contracte dels serveis de neteja dels centres i equipaments de l'Ajuntament de Girona, corresponents als blocs 1, 2, 3, 5 i 6, adjudicades a l'empresa "Eulen, S.A.", NIF núm. A-28517308:

- Escola Balandrau: ampliació del servei degut a l'obertura d'un nou mòdul, a partir del dia 8 de gener de 2015, amb 3 hores al dia de servei de netejadora, 1 hora al mes d'especialista i 31 hores de netejadora i 1 hora d'especialista de neteges a fons d'estiu, amb un import mensual de 888,73 i 10 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 8 de gener i fins el 30 de juny de 2015 (5 mesos i 24 dies) seria de cinc mil dos-cents vuitanta-set euros amb vuitanta-nou cèntims (5.287,89 €), dels quals 4.370,16 € corresponen a la base imposable i 917,73 € a l'IVA calculat al 21%. (10.664,76 € anuals) (844,24 € el mes de gener).

Amb càrrec la partida 2015 500 32300 22700 Neteja escoles del pressupost municipal.

- SMO: ampliació del servei amb el nou centre de formació d'adults (CFA), a partir del dia 22 de setembre de 2014, amb 6,25 hores setmanals (1,25 hores diàries de dilluns a divendres), amb un import mensual de 436,99 i 12 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 22 de setembre de 2014 i fins el 30 de juny de 2015 (9 mesos i 9 dies) seria de quatre mil vuitanta euros amb noranta- tres cèntims (4.080,93 €), dels quals 3.372,68 € corresponen a la base imposable i 708,26 € a l'IVA calculat al 21%. (5.243,90 € anuals) (148,02 € el mes de setembre).

Amb càrrec a la partida 2015 312 43300 22109 Altres consums edifici promoció empresarial del pressupost municipal.

- Escola El Pla: ampliació del servei degut a que la pista esportiva s'ha cobert, a partir del dia 16 de febrer de 2015, amb una intervenció cada quinze dies de 2 hores diàries d'especialistes utilitzant una màquina fregadora (4 hores mensuals d'especialista), amb un import mensual de 57,75 € pel que fa a l'ampliació de la neteja i un import mensual de 69,31 € pel que fa al lloguer de la màquina fregadora i 10 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 16 de febrer i fins el 30 de juny de 2015 (4,5 mesos) seria de cinc-cents setanta-un euros amb setanta-set cèntims (571,77 €), dels quals 472,54 € corresponen a la base imposable i 99,23 € a l'IVA calculat al 21%. (1.524,72 € anuals) (63,53 € el mes de febrer).

Amb el següent detall:

La valoració del servei des del dia 16 de febrer i fins el 30 de juny de 2015 (4,5 mesos), pel que fa a l'ampliació de les hores d'especialista és de dos-cents cinquanta-nou euros amb vuitanta-vuit cèntims (259,88 €), dels quals 214,78 € corresponen a la base imposable i 45,10 € a l'IVA calculat al 21%. (693,00 € anuals) (28,88 € el mes de febrer).

La valoració del lloguer de la màquina fregadora des del dia 16 de febrer i fins el 30 de juny de 2015 (4,5 mesos), és de tres-cents onze euros amb vuitanta-nou cèntims (311,89 €), dels quals 257,76 € corresponen a la base imposable i 54,13 € a l'IVA calculat a un 21%. (831,72 € anuals) (34,65 € el mes de febrer).

Amb càrrec la partida 2015 500 32300 22700 Neteja escoles del pressupost municipal.

- Local Social de l'AV de l'Eixample: alta del servei, a partir del dia 2 de desembre de 2014, amb 2 hores de netejadora diürna mensuals, a realitzar en un únic dia laborable, amb un import mensual de 32,98 € i 12 mesos de servei. La valoració del servei des del dia 2 de desembre i fins el 30 de juny de 2015 (7 mesos) és de dos-cents trenta euros amb vuitanta-sis cèntims (230,86 €), dels quals 190,79€ corresponen a la base imposable i 40,07 € a l'IVA calculat al 21%. (395,76 € anuals).

El cost corresponent al servei pel període del 2 al 31 de desembre de 2014, que correspon a 2 hores de netejadora diürna, amb un import de trenta-dos euros amb noranta-vuit cèntims (32,98 €), dels quals 27,26 € corresponen a la base imposable i 5,72 € a l'IVA calculat al 21%, queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als quadrimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014.

La resta de cent noranta-set euros amb vuitanta-vuit cèntims (197,88 €), dels quals 163,54 € corresponen a la base imposable i 34,34 € a l'IVA calculat al 21% (6 mesos) amb càrrec a la partida 2015 510 23100 22700 Neteja equipaments serveis socials del pressupost municipal.

- Servei Municipal d'Educació: reducció del servei de neteja, degut a l'optimització del servei en aquest local, a partir del dia 1 de setembre de 2014. L'import a donar de baixa i que correspon al període de 1 de setembre de 2014 i fins el 30 de juny de 2015 (10 mesos) és de mil tres-cents quaranta euros amb vuitanta-nou cèntims (1.340,89 €), dels quals 1.108,17 € corresponen a la base imposable i 232,72 € a l'IVA calculat al 21%. L'import anual a reduir és de 1.609,07, IVA inclòs, quedant, per tant, l'import mensual a partir de setembre de 2014 en 218,35 € mensuals (2.620,17 € anuals).

- Escola Balandrau: aprovació d'una neteja extraordinària d'obres, amb motiu de l'obertura d'un nou mòdul, amb un total de 24,5 hores d'especialista, per un import total de quatre-cents vint-i-quatre euros amb cinquanta-dos cèntims (424,52 €), dels quals 350,84€ corresponen a la base imposable i 73,68€ a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec la partida 2015 500 32300 22700 Neteja escoles del pressupost municipal.

- SMO: aprovació d'una neteja extraordinària d'obres dels nous espais de l'Escola de Formació d'Adults, amb un total de 5 hores de netejadora diürna i 9,75 hores d'especialista i un import de dos-cents seixanta euros amb vint-i-cinc cèntims (260,25 €), dels quals 215,08 € correspon a la base imposable i 45,17 a l'IVA corresponent al 21%.

Les 5 hores de netejadora diürna queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als quadrimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014.

Les 9,75 hores d'especialista amb un import de cent setanta-cinc euros amb seixanta-set cèntims (175,67 €), dels quals 145,18 € corresponen a la base imposable i 30,49 € a l'IVA calculat al 21%. Amb càrrec a la partida 2015 312 43300 22109 Altres consums edifici promoció empresarial del pressupost municipal.

- Edifici consistorial: aprovació de neteges extraordinàries els mesos de març, abril i juny de 2014, amb motiu dels casaments celebrats aquests mesos, amb un total de 10 hores de netejadora diürna, per un import total de cent seixanta-nou euros amb quatre cèntims (169,04 €), dels quals 139,70 € corresponen a la base imposable i 29,34 € a l'IVA calculat al 21%. Aquestes 10 hores queden compensades amb la bossa d'hores corresponents als quadrimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre

2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014.

Segon.- Modificar el decret de l'Alcaldia de data 4 de juny de 2014 en el sentit de deixar sense efecte els paràgrafs quinze a divuitè que aprovaven les factures 2738900, de 31 de gener de 2014; 2738888, de 31 de gener de 2014; 2757678, de 31 de març de 2014; i 2757659, de 31 de març de 2014, totes elles corresponents a la petició extraordinària de consumibles a l'edifici consistorial, ja que no correspon la facturació d'aquests consumibles, de conformitat amb la clàusula 2.5.3 del plec de prescripcions tècniques regulador del contracte.

Requerir a l'empresa "Eulen, S.A." perquè retorni la quantitat de cinc-cents disset euros amb vuitanta-vuit cèntims (517,88 €), dels quals 428,00 € corresponen a la base imposable i 89,88 € a l'IVA calculat al 21%, mitjançant l'abonament de les factures abans esmentades, que ja han estat pagades per la Intervenció Municipal, d'acord amb les dades obrants a l'expedient.

Tercer.- Modificar el decret de l'Alcaldia de data 26 de novembre de 2014 en el sentit de deixar sense efecte el paràgraf Setzè que aprovava la factura 2784324, de 30 de juny de 2014, corresponent a la petició extraordinària de consumibles a l'edifici consistorial, ja que no correspon la facturació d'aquests consumibles, de conformitat amb la clàusula 2.5.3 del plec de prescripcions tècniques regulador del contracte.

Requerir a l'empresa "Eulen, S.A." perquè retorni la quantitat de dos-cents tres euros amb vint-i-vuit cèntims (203,28 €), dels quals 168,00 € corresponen a la base imposable i 35,28 € a l'IVA calculat al 21%, mitjançant l'abonament de la factura abans esmentada, que ja ha estat pagada per la Intervenció Municipal, d'acord amb les dades obrants a l'expedient.

Quart.- Establir que de les 2.502,98 hores disponibles corresponents als quadrimestres juliol 2013 - octubre 2013, novembre 2013 - febrer 2014 i març 2014 - juny 2014, han quedat compensades 17 hores, quedant encara una bossa d'hores de 2.485,98 hores, amb el següent detall:

- 5 hores del SMO (Centre Formació Adults).
- 2 hores local social de l'AV de l'Eixample
- 10 hores edifici consistorial (casaments)

Cinquè.- Ampliar la garantia definitiva per un import de 670,25 €, que correspon al 5% del preu total anual de les ampliacions, IVA exclòs. Amb el següent detall:

- Ampliació del servei de l'escola Balandrau: 8.813,85 € anuals, IVA exclòs (5% = 440,69 €)
- Ampliació SMO (Centre Formació Adults): 4.333,80 € anuals, IVA exclòs (5% = 216,69 €)
- Ampliació escola El Pla neteja especialistes: 572,73 € anuals, IVA exclòs (5% = 28,64 €)
- Ampliació escola El Pla lloguer màquina fregadora: 687,37 € anuals, IVA exclòs (34,37 €)
- Alta del local social de l'AV de l'Eixample: 327,07 € anuals, IVA exclòs (5% = 16,35 €)
- Reducció del servei municipal d'Educació: - 1.329,81 € anuals (5% = - 66,49 €).

Sisè.- Requerir a l'adjudicatària per tal que dins el termini de 10 dies hàbils, a comptar de la recepció de la notificació, comparegui a l'Ajuntament a formalitzar la modificació del contracte.

Setè.- Del present decret se'n donarà compte a la propera sessió plenària que se

celebri.

S'adopta el present acord en consideració als informes emesos pels serveis d'Educació, de data 11 de desembre de 2014, 9 de gener i 6 de febrer de 2015, dels Serveis d'Ocupació, Empresa i Turisme, de data 23 de desembre de 2014, de Serveis Socials, Cooperació i Participació, de data 8 de gener de 2015, el gerent-cap de l'Alcaldia, de data 28 de gener de 2015, i els informes emesos per "Cias Com 2000, S.L.", de dates 9, 17 i 18 de desembre de 2014, 7, 19, 30 de gener i 12 de març de 2015, i que, alhora, mereixen la seva aprovació.

Fa ús de la paraula la senyora Amèlia Barbero, regidora no adscrita, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui exposa, volia comentar que es satisfactori veure que el Tribunal de Comptes ha acceptat les al·legacions que havia fet l'Ajuntament i ha deixat sense efecte la reclamació de sis mil euros que s'havien plantejat amb les obres del nou pont del Ter.

Un altre tema que volia comentar també és la satisfacció perquè en l'última Junta de Govern han declarat inhabitable l'edifici del carrer Acàcia número 12, que tant la senyora Pia Bosch com jo mateixa havíem parlat amb el senyor Berlosó i ens va explicar que ho tenien en marxa. I, per tant, ara ja veiem que s'ha materialitzat i s'ha ordenat que es desallotgi per raons de seguretat.

I també amb relació al tema de les neteges extraordinàries que es fan als diferents equipaments municipals, no sé si és possible trobar alguna fórmula per compensar d'una forma més ràpida les hores que ens deu l'empresa. És clar, ara s'han fet diferents neteges a diferents equipaments, totes justificades, o sigui, no hi ha res a dir, però resulta que de la bossa d'hores, que són 2.485, només n'hem pogut compensar disset. No sé si es podria trobar alguna fórmula per compensar-les més ràpidament, perquè ens podríem trobar que igual s'acaba el contracte de l'empresa aquesta i encara ens deuran hores de neteja.

Intervé el senyor Àngel Quintana, regidor no adscrit, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui expressa, voldria comentar que ens ha sorprès veure un decret del dia 30 de març referent al Festival Internacional de Mapping de Girona en el qual s'aprovava un pressupost per 247.982 euros. Aleshores, segons tenim entès, segons les dades que hi havia en el pressupost, hi havia destinats 100.000 euros per al Mapping, que es van reduir a 60.000 amb un acord que va haver-hi amb el Partit Popular per aprovar els pressupostos. I no sé si això és correcte, però, en tot cas, aquestes quantitats són molt altes. I, en tot cas, preguntar si tota aquesta quantitat la pagarà l'Ajuntament, si hi han partenariats que rebaixin aquesta quantitat. I després, si la paga l'Ajuntament, d'on surten.

Intervé la senyora Pia Bosch, regidora no adscrita, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui exposa, és amb relació a un decret en què hem vist que aproven el pressupost d'obres per fer un arranjament en el cinema Modern, a l'antic cinema Modern, per poder fer visites, que ascendeix l'import a 28.700 euros, gairebé 29.000 euros. Preguntar com és que es fa aquesta despesa simplement per poder visitar un equipament en el qual, pel que tenim entès aquestes obres no tindran una utilitat posterior. Saber si això és així i com és que hi ha una quantitat tan elevada destinada només a poder fer d'aparador, diguem-ne, d'una obra que de moment no tindrà cap utilitat.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, al fil del real·lotjament de les famílies derivades de l'enderroc de l'edifici del carrer Acàcia, tal com li ho havíem traslladat al regidor, hi ha hagut una sèrie de problemàtiques amb alguns d'aquests pisos de recepció, que no estan en les

condicions adequades, alguns d'ells propietat d'entitats bancàries. Insistir en aquesta idea i en el mal estat d'alguns pisos d'Adigsa.

Intervé el senyor alcalde, qui demana a la senyora M. Àngels Planas, amb relació al que li comentava la senyora Barbero, si pot fer algun comentari.

Intervé la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui comenta que hi ha peticions per fer noves neteges i s'utilitzaran d'aquestes hores. Per exemple, Vivendes, que ens ha traspassats la plaça del Pallol, les neteges s'utilitzaran d'aquí i entre altres altes d'equipaments. Ja estem vigilant perquè es pugui fer tot al més ràpid possible.

Intervé el senyor alcalde, qui expressa, amb relació al que comentava el senyor Quintana, efectivament, vostè ha vist el que és un pressupost, el pressupost com d'altres festivals en què hi ha participació municipal és total; una cosa és el pressupost i l'altra és l'aportació municipal.

I, efectivament, és un pressupost que compta amb aportacions diverses, una de les quals aquest any, a diferència de l'anterior, és que, per exemple, tota la part tecnològica vindrà patrocinada per una gran multinacional, amb la qual hem arribat a un acord. I, per tant, serà una cosa que repercutirà en el pressupost global, i que, a més a més, ens vincula amb les empreses de tecnologia que volíem.

Per tant, una cosa és el pressupost, i ho veurà també amb altres festivals en els quals l'Ajuntament fa una aportació, la que sigui, però que el pressupost global és superior.

Amb relació al cinema Modern, en realitat és perquè hi ha un projecte del Temps de Flors que inclou al circuit el cinema Modern, la part, que entenem que es pot visitar. Òbviament, s'ha d'arranjar mínimament, hi ha un projecte floral al darrere i forma part del circuit i forma part també de la idea d'anar estirant punts de visita del Temps de Flors, que és un esdeveniment que ens agradaria que impactés el conjunt de la ciutat i no només el centre, sinó que anar-lo estenent.

Pel que fa a l'apunt que fa la senyora Paneque, el senyor Berloso li respondrà.

Fa ús de la paraula el senyor Eduard Berloso, regidor delegat de Serveis Socials, Cooperació i Participació, qui explica, aquests pisos són propietat d'Adigsa, són els que tenen, llogats Adigsa, és aquesta societat que es cuida de reubicar-los, així és tal com varem quedar. No tenia notícia d'aquesta situació, vull dir, que si els pisos estaven en condicions o no. Em posaré en contacte amb Adigsa a fi i efecte de poder esmenar aquesta situació.

4. CONVALIDACIONS

Declaració obres d'especial interès o utilitat municipal.

DECLARAR, d'acord amb l'article 103.2.a del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'hisendes locals, als efectes de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que les esmentades obres són d'especial interès o utilitat municipal, segons el previst en la pròpia ordenança fiscal.

Ningú demana la paraula i sotmesa la convalidació a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'ALCALDIA

5. Adhesió de l'Ajuntament de Girona al Codi de Bon Govern de la Federació Española de Municipios y Provincias.

La Comissió Executiva de la FEMP, el 24 de març de 2015, va aprovar la nova versió del Codi del Bon Govern Local que recull els principis de transparència i ètica pública i les mesures per millorar la gestió i la qualitat de la democràcia local.

El Codi de Bon Govern recull un decàleg de principis que van des del respecte a l'ordenament jurídic i el compromís amb l'ètica pública i la qualitat democràtica, fins a la defensa dels interessos generals amb honradesa, objectivitat, imparcialitat, austeritat i proximitat amb el ciutadà.

Com a mesures per millorar la gestió i la qualitat democràtica local el Codi de Bon Govern vol fomentar la transparència, la democràcia participativa, treballar per a la inclusió social i defineix el codi de conducta política.

- Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

- Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

- Codi del Bon Govern Local de la FEMP, aprovat per la Comissió Executiva de la FEMP el 24 de març de 2015.

Primer.- APROVAR l'adhesió de l'Ajuntament de Girona als principis del Codi de Bon Govern de la Federación Española de Municipios y Provincias, segons el document annex que consta a l'expedient.

Segon.- Iniciar el tràmit per sotmetre al ple la revisió de la normativa organitzativa municipal, seguint el procés de revisió que està realitzant la FEMP de l'esmentat Codi de Bon Govern Local, per tal d'adaptar-lo al nou marc legislatiu.

Tercer.- Donar trasllat d'aquest acord a tots els àmbits de la gestió municipal i als ens dependents de l'Ajuntament de Girona, així com a la Federación Española de Municipios y Provincias (FEMP).

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui exposa, saben de què va, els ho vaig explicar a la Comissió d'Alcaldia: des de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies s'ha impulsat aquest mes de març l'elaboració d'un codi de bon govern que està sent adoptat com a marc per a la majoria de municipis, vaja, pràcticament per tots els municipis de l'Estat. Per tant, el que proposem és que l'Ajuntament de Girona també l'adopti si no hi ha res en contra.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

6. Adhesió a la Red de Entidades Locales por la Transparencia y Participación Ciudadana de la FEMP.

La Federación Española de Municipios y Provincias, a fi de promoure polítiques de transparència, participació i col·laboració ciutadana efectives, va aprovar en la reunió de la Junta de Govern celebrada el 24 de febrer de 2015, la constitució de la Red de Entidades Locales por la Transparencia y Participación Ciudadana, de conformitat amb el que preveuen els Estatuts de la FEMP.

- Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

- Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

- Normes de Funcionament i Organització de la Xarxa d'Entitats Locals per la

Transparència i Participació Ciutadana de la FEMP aprovades per la seva Junta de Govern del 24 de febrer de 2015.

Primer.- APROVAR l'adhesió de l'Ajuntament de Girona a la Red de Entidades Locales por la Transparencia y Participación Ciudadana de la Federación Española de Municipios y Provincias, com a soci titular, d'acord amb el que disposa l'article 8 de les Normes de Funcionament i Organització de la mateixa i complir els seus fins estatutaris.

Segon.- Donar trasllat d'aquest acord a la Federación Española de Municipios y Provincias (FEMP).

Presenta la proposta el senyor alcalde, qui explica, aquesta proposta té a veure amb el mateix, la FEMP està impulsant també aquesta xarxa, el seu president em va enviar una carta per demanar si l'Ajuntament de Girona en volia formar part. Em sembla que hi hauríem de ser, però, evidentment, tota aprovació d'aquest tipus requereix l'acord del Ple.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I GESTIÓ MUNICIPAL

7. Aprovar la rectificació de l'inventari general de béns i drets de 2014.

És objecte del present acord donar compliment a allò disposat en els articles 100 i 105 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals en el sentit de preparar la documentació pertinent per a elevar al Ple municipal l'aprovació de la rectificació de l'inventari general de béns i drets del 2014.

Aquestes característiques s'actualitzen contínuament d'acord amb l'article 102 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre en funció de les millores tècniques informàtiques que es disposen. Per aquest motiu es presenta una relació de béns i drets amb dades identificatives generals per poder concretar posteriorment, si s'escau.

Igualment aquesta rectificació serà objecte de comprovació segons l'article 104 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, període 2011-2015.

Atesa la transcendència de l'aplicació dels procediments en el conjunt de la gestió municipal, que comporta la implicació de totes les àrees i serveis en la gestió dels procediments amb transcendència patrimonial derivats de l'activitat desenvolupada des dels seus respectius àmbits, es van aprovar per Ple ordinari de 15 de desembre de 2014 l'actualització de les normes i procediments per a la Gestió del Patrimoni de l'Ajuntament de Girona.

D'acord amb els tres volums que configuren les normes i procediments obligatoris pels diferents centres gestors de l'Ajuntament de Girona (Urbanisme, Mobilitat, Secretaria, Sostenibilitat, etc.), aquests han proposat a través de l'aplicació informàtica un total de 2496 operacions durant tot l'any 2014.

L'inventari general de béns i drets de l'Ajuntament de Girona és un registre administratiu que recull les característiques físiques, jurídiques i econòmiques dels béns i drets de l'Ajuntament de Girona amb l'objectiu de servir a l'entitat com instrument per a la gestió i control dels seu Patrimoni. Aquest inventari es custodia i s'autoritza per la Secretaria General de l'Ajuntament de Girona d'acord amb l'article 105.3 del Decret 336/88, de 17 d'octubre mitjançant el qual s'aprova el Reglament de Patrimoni dels ens locals de Catalunya, a diferència del llibre d'inventari i balanços i del compte d'administració de patrimoni que els custodia i és a càrrec de l'Interventor de l'Ajuntament de Girona.

Les dades actualitzades del tipus i nombre de béns i drets de l'inventari d'acord amb

les dades resultants del programa GPA any 2014, són:

Criteri	Núm. Béns
A 116 BIENES Y DERECHOS REVERTIBLES	1
A I.1 USO PUBLICO I.1.A	14
A I.1 USO PUBLICO I.1.B	14
A I.1 USO PUBLICO I.1.D	169
A I.2 SERVICIO PUBLICO I.2.A	282
A I.2 SERVICIO PUBLICO I.2.B	15
A I.2 SERVICIO PUBLICO I.2.C	1951
A I.2 SERVICIO PUBLICO I.2.D	7
A III.1 INMUEBLES	65
A III.3 MUEBLES	37
B III.1 INMUEBLES	50
C I.2 SERVICIO PUBLICO I.2.A	5
C I.2 SERVICIO PUBLICO I.2.C	2
E I.2 SERVICIO PUBLICO I.2.A	22
E III.1 INMUEBLES	13
TOTAL	2647

Queda pendent comptabilitzar les operacions del 2014 que els centres gestors tinguin pendents de proposar respecte factures de l'any 2014, donar de baixa els béns que amortitzen a 1 de gener de 2015 (elements no inventariables) i la conciliació dels saldos del compte d'immobilitzat.

Per tant el valor net pel 2014 del patrimoni de béns i drets en situació de registre que s'ha actualitzat fins al moment a través de les anteriors operacions i de les actualitzacions i càrregues inicials de dades és 95.458545,93€ a diferència del tancament de l'any 2013 que va ser de 9.704.086,74€. Aquesta diferència de valor es conseqüència del treball d'actualització i introducció que està fent el Servei de Patrimoni de les dades des de la posada en marxa del programa GPA el maig del 2012.

Els arxius que s'annexen en aquest acord són:

- 1.- Informe de rectificació anual per epígrafs, classificacions, comptes i classificacions/comptes.
- 2.- Llistat d'altres i baixes de béns i millores de l'exercici 2014.
- 3.- Llistats d'epígrafs o llibres d'inventari a 31/12/2014.
- 4.- Operacions del programa GPA 2014

L'esmentat inventari s'ha de sotmetre al Ple municipal per a la seva aprovació, doncs n'és l'òrgan competent d'acord amb l'article 222.3 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i l'article 105.1 del Decret 336/88, de 17 d'octubre.

Un cop aprovada la rectificació de l'inventari pel Ple, caldrà remetre'n una còpia al Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'article 105.3 del Decret 336/88 de 17 d'octubre. Vist l'article 103 del Decret 336/88 de 17 d'octubre.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Hisenda i Gestió municipal proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- APROVAR la rectificació de l'inventari general de béns i drets de la corporació per l'any 2014.

Segon.- Remetre còpia de l'inventari al Departament de Governació i relacions institucionals de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, el que portem és l'actualització de les dades de l'inventari de la inclusió de les modificacions, tan d'altres com de baixes, que s'hagin produït en el conjunt dels béns i drets que integren el patrimoni municipal a la seva darrera actuació. L'anterior rectificació de l'inventari es va portar a Ple el 10 de març del 2013; el que ara portem a aprovació és l'inventari actualitzat amb totes aquelles operacions que han tingut transcendència fins al 31 de desembre del 2014 dels diferents serveis que hi ha a l'Ajuntament i que també han estat incloses a comptabilitat.

Sabeu que es va comprar un programa de patrimoni que enllaçava amb la comptabilitat i també enllaçava amb tots els serveis. També es va passar pel Ple un manual que ens servia de guia per incloure tots aquells béns que establia el manual. I per això hi ha aquesta diferència, si us heu fixat, de 9 milions a 96 milions, si no m'equivoco, més o menys, que és perquè s'han inclòs totes les inversions en l'inventari. Moltes gràcies.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

8. Modificar la Relació de Llocs de Treball i del Catàleg de Complement Específic per a l'any 2015.

Per acord del Ple municipal de data 26 de gener de 2015 es va aprovar el catàleg de complements específics per a l'any 2015 en el qual es determina la valoració de les condicions específiques que concorren en els llocs de treball i d'acord amb l'estructura retributiva aprovada resultat de la Relació de Llocs de Treball.

En data de 13 de març de 2015 es va publicar al DOGC la Llei 3/2015, d'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives que va modificar la Llei 16/1991 de 10 de juliol, de les policies locals, afegint una disposició addicional setena amb el següent text:

- "1. Els funcionaris dels cossos de policia local de les categories d'agent i caporal de l'escala bàsica es classifiquen, a efectes administratius de caràcter econòmic, en el grup C1, d'acord amb el que estableix la normativa vigent en matèria de funció pública.
2. L'aplicació d'aquesta mesura comporta que la diferència retributiva del sou base resultant de la classificació en el grup C1 es dedueix de les retribucions complementàries de la relació de llocs de treball corresponent.
3. Els triennis perfets en l'escala bàsica amb anterioritat a l'aplicació del canvi de classificació a què fa referència aquesta disposició s'han de valorar d'acord amb el grup de classificació al qual pertanyia el funcionari en el moment que van ser perfets.
4. Les persones aspirants a la categoria d'agent, durant la realització del curs selectiu a l'ISPC, han de percebre les retribucions bàsiques corresponents al grup C2.
5. Aquesta classificació té efectes econòmics i administratius i no suposa equivalència o reconeixement en l'àmbit acadèmic, docent o educatiu.
6. Les referències de l'article 24.2 d'aquesta llei s'han d'entendre referides als nous grups de classificació professional:
A l'escala superior, el grup A1
A l'escala executiva, el grup A2
A l'escala intermèdia, el grup C1
A l'escala bàsica, el grup C2"

Atès que l'entrada en vigor de la llei ho era amb efectes al 14 de març de 2015, cal fer

les adaptacions necessàries als instruments organitzatius de gestió de personal, ja sigui mitjançant la relació de llocs de treball o el catàleg corresponent, sense que comporti una modificació de les plantilles per als cossos de la policia local.

La Direcció General d'Administració de Seguretat de la Generalitat de Catalunya ha emès un informe en data de 25 de març de 2015 als efectes d'aclarir determinats aspectes en l'aplicació de la disposició.

La reclassificació aprovada ho és a efectes administratius de caràcter econòmic suposa una millora econòmica en els agents i caporals de les policies locals en relació amb les retribucions bàsiques, però sense que comporti un augment de massa salarial.

Atesa la necessitat d'adaptar el catàleg de complement específic a la nova disposició addicional setena de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals segons la redacció donada per la Llei 3/2015, d'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives

Vist l'informe emès per la cap de servei de Recursos Humans:

Primer.- MODIFICAR la Relació de Llocs de Treball per donar compliment a la Llei 3/2015, de mesures fiscals, financeres i administratives i que suposa la reclassificació administrativa de caràcter econòmic al Grup C1 dels llocs de treball d'agents i caporals.

Segon.- Modificar el catàleg de complements específics per a l'any 2015, dels llocs de treball d'agents i caporals per tal d'integrar la modificació retributiva prevista a l'article 65 de la Llei 3/2015 i que comporta una minoració del complement específic per l'import resultant de l'augment del Salari Base del subgrup C2 a C1.

S'annexa a aquest acord el catàleg de complement específic parcial pel que es refereix als llocs de treball d'agents i caporals.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, en el Ple del 26 de gener del 2015 es va aprovar el catàleg de complements específics per a l'any 2015 i es determinava la valoració de les condicions específiques que s'incorpora als llocs de treball.

El 13 de març del 2015, es va publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* la Llei 3/2015, que modificava la Llei 16/1991, referent a les policies locals, i afegia una disposició addicional setena, la qual deia que els funcionaris dels cossos de la policia local en categories d'agent i de caporal de l'escala bàsica es classifiquen a efectes administratius de caràcter econòmic en el grup C1. L'aplicació d'aquesta mesura comporta una diferència retributiva del sou base resultant de la classificació d'aquest grup C1 i es dedueix de les retribucions complementàries.

Els triennis per fets de l'escala bàsica en anterior, s'aplicaran els triennis del C2, els nous ja s'aplicaran com el C1. I les persones que siguin aspirants a agent tindran la retribució del sou base com a grup C2.

I aquesta classificació té efectes econòmics i administratius i no significa que hi hagi una equivalència de reconeixement ni en l'àmbit acadèmic ni docent ni educatiu.

L'entrada en vigor era el 14 de març del 2015 i el que nosaltres fem és adaptar els nostres instruments organitzatius, que és en aquest cas la relació de llocs de treball i el catàleg, al que indica aquesta llei.

La Direcció General de l'Administració de la Seguretat, el 25 de març, va fer uns aclariments i ens diu que aquesta reclassificació dels agents i de caporals de caràcter econòmic no pot comportar un augment de la massa salarial. Per això, fem aquesta canvi de passar del complement al sou base.

I, el que portem és aquesta modificació en la relació de llocs de treball i en el catàleg.

Moltes gràcies.

Obert debat, fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, derivat de la conversa que varem tenir en comissió informativa, a la qual ens va semblar entendre que havien establert una mena de diàleg o almenys comunicació amb els delegats sindicals o els representants sindicals, i parlant amb ells, sembla que aquest diàleg no ha existit i que s'ha limitat a una comunicació prèvia d'aquesta situació. Per tant, entenem que es dóna tràmit a una actualització legislativa, que per aquest motiu el meu vot serà d'abstenció.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, ara fa uns mesos, quan es va presentar una moció en aquest Ple fent reivindicacions en la línia del que esmenta aquest punt, ja varem manifestar que nosaltres estem a favor dels drets de tots els treballadors i les treballadores, però que no consideràvem adient fer certes concessions a la carta als col·lectius policials; no hi estàvem d'acord llavors i no hi estem d'acord ara.

Per tant, votarem en coherència amb el que varem votar llavors; per tant, nosaltres votarem en contra d'aquest punt, malgrat sigui una translació legislativa d'instàncies superiors.

Intervé la senyora M. Àngels Planas, qui comenta, només aclarir que això no és cert, jo em vaig reunir amb els òrgans de representació, hi havia en aquell moment tres representants de la policia. Avui aquest matí m'he reunit amb una altra persona que m'ho va demanar que també és un representant dels sindicats. I evidentment que els ho varem comunicar, els hi varem explicar per què havia de ser d'aquesta manera i, bé, ells no van posar-hi cap objecció. Ja varem dir que de moment portem això perquè així ens ho diu la llei i que més endavant ja seguirem parlant i negociant.

Però jo m'he reunit potser amb tres o quatre persones representants sindicals explicant això. I a més a més, hi havien els òrgans de representació, que eren aquell dia a la reunió, i no només hi havia policia, sinó que hi havien altres representants sindicals.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats, dos vots en contra del grup municipal de la CUP i dues abstencions del grup municipal del PSC i del regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

9. Modificar la Relació de Llocs de Treball, relativa a la modificació del sistema de provisió del lloc de treball de Secretaria.

La Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic estableix en el seu article 74 que les Administracions Públiques estructuraran la seva organització mitjançant la relació de llocs de treball o altres instruments organitzatius similars que contindran, com a mínim, la denominació dels llocs de treball, els grups de classificació professional, els cossos o escales, en el seu cas, a què estan adscrits, els sistemes de provisió i les retribucions complementàries.

Per acord de Ple de data 11 de febrer de 2013 es va aprovar la Relació de Llocs de Treball de l'Ajuntament de Girona.

El lloc de treball de Secretari/a de la Corporació, es va aprovar segons consta en la fitxa descriptiva del lloc del Manual de Funcions amb un sistema de provisió de Concurs Específic.

L'article 32 del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova en un text únic els preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, estableix que la creació, la modificació, la refosa i la supressió de llocs de treball s'ha de portar a terme mitjançant la Relació de Llocs de Treball.

Atès que és interès modificar el sistema de provisió del lloc de treball de Secretari/a de la Corporació i vist l'informe emès per la Secretària de la Corporació i la Cap de servei de Recursos Humans:

Primer.- MODIFICAR el sistema de provisió del lloc de treball de Secretari/a de la Corporació que passarà a ser el de Lliure Designació.

Segon.- Disposar la publicació de la modificació de la Relació de Llocs de Treball en el tauler d'anuncis de la corporació, en el Butlletí Oficial de la Província i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, com tots ja sabeu, la secretària, ha concursat per una plaça de secretària a l'Ajuntament d'Olot. El dia 6 de març es va resoldre el concurs i, per tant, hauria ja d'estar incorporada en el seu lloc de treball. Atès que estan previstes les eleccions pel 24 de maig, ella ens ha fet el favor i ha decidit quedar-se per tal d'ajudar-nos a acabar tota aquesta legislatura i, per tant, ha demanat una pròrroga, i la seva incorporació no és fins a l'1 de juny a l'Ajuntament d'Olot.

Ateses aquestes circumstàncies, creiem que és el moment de fer un canvi en el sistema de provisió de secretari o de secretària i passar-lo de concurs a lliure designació per escollir el nou candidat a l'Ajuntament de Girona.

Hem valorat dos factors que creiem que són essencials: en primer lloc, el termini, per cobrir aquesta plaça heu de tenir en compte que amb el sistema de concurs ens n'aniríem fins al març o abril de l'any 2016, i entenem que aquest Ajuntament té una càrrega de treball prou important, per la qual cosa necessita tenir un secretari. I en segon lloc, la lliure designació continua sent un sistema de concurrència públic que permetrà valorar a l'Ajuntament el millor candidat o candidata i basant-se en els mèrits, capacitats i vàlua i idoneïtat. Una vegada aprovada aquesta proposta de canvi de sistema s'ha d'aprovar, evidentment, i publicar les bases per proveir la nova plaça.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé la senyora Amèlia Barbero, regidora no adscrita, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui manifesta, la regidora ja ho sap perquè ho he parlat personalment amb ella, els cinc regidors no adscrits en aquest punt ens abstindrem, no perquè no estiguem d'acord a modificar el sistema de provisió de llocs de treball, sinó pel moment en què es fa. Nosaltresensem que a pràcticament un mes de les eleccions municipals potser fóra més prudent i més elegant que aquesta decisió la prenguéss el proper govern que sortís de les urnes. Hi ha temps a efectes de calendari perquè encara que la secretària va concursar el març, té una pròrroga fins al maig, o sigui que, vist l'informe que ha fet la mateixa secretària, això es podria aprovar perfectament en el Ple de juliol. I, a més a més, encara que passessin també alguns mesos, Girona té en la seva relació de llocs de treball definides les competències del vicesecretari i, per tant, si durant uns mesos la secretària no pot exercir aquí a Girona, estarà cobert pel vicesecretari.

Intervé el senyor Joan Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, nosaltres hi votarem a favor. Penso que la complexitat, les necessitats de la Secretaria en aquest àmbit no es poden deixar solament a un requisit que a vegades funciona, però que de vegades no. I és un moment especialment complex, s'ha de fer quan toca. També aprofitar per agrair a la secretària la feina feta, penso que no és gens fàcil, ha estat sempre assequible, ha estat sempre amable i ens ha ajudat a tots els grups quan

ho necessitàvem. I, evidentment, si té la voluntat, i hi té tot el dret, d'anar a un altre lloc, també agrair-li aquesta deferència de poder estar un temps més per no deixar un lloc tan important. Evidentment que hi han vicesecretaris, però és molt important la presència d'un secretari. Entenc que el nou sistema, com s'ha dit aquí, no treu la concurrència pública i que, per tant, també aquest Ple, per molta lliure designació, aquest Ple tindrà l'última paraula. I que, per tant, no aprovem ara qui serà el secretari, sinó aprovem una fórmula que dóna garanties de la seva capacitat i dóna garanties que triarem de manera oberta aquella persona adequada. L'únic que ens estalviem és una mica la prelació que tenen els secretaris en funció dels punts, etcètera, interns. I jo penso que això, i més en els moments que vivim, també en aquest país, val la pena d'assegurar que sigui la persona adequada en el lloc adequat.

Posteriorment, ens reservarem a la persona i tindrem la possibilitat de comentar-ho, si la persona és la més adient o no.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, voldria també afegir-me a aquest agraïment: sempre que ens ha calgut ajuda o assessorament, la senyora Glòria Gou, la secretària d'aquest ajuntament, ens l'ha brindat, i nosaltres ho agraïm molt. I, bé, li desitgem molta sort en aquesta nova etapa que començarà.

I entrant en el tema que ens ocupa i sobre el qual hem de prendre una decisió, nosaltres ens abstindrem en aquest punt: no acabem de veure clar que aquest sigui el millor sistema. Nosaltres considerem que la via ordinària seria la més adequada, tot i que no posem en qüestió la legitimitat i la legalitat i l'ajustament a la llei del sistema que vostès estan oferint aquí i proposant que votem. Nosaltres considerem que la via ordinària seria la millor o una de les vies ordinàries que no sigui la lliure designació seria la millor.

I sí que pensem que un dels requisits més importants és que la persona que hagi de suplir l'actual secretària sigui una persona amb dedicació exclusiva, amb vocació de servei públic a l'Administració pública i que no tingui dedicacions a l'empresa privada. Vocació de servei a l'Administració pública, per nosaltres ha de ser una prioritat.

Dit això, com que no acabem de veure clar el sistema de lliure designació, preferim abstenir-nos.

Intervé la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, en primer lloc, vull agrair la feina feta i tots aquests anys en què la secretària, la senyora Glòria Gou, ha estat aquí a la ciutat de Girona.

Efectivament –com han dit els portaveus que m'han precedit–, sempre ha estat a la disposició de tot allò que han necessitat els grups municipals i, per tant, en aquest sentit lamentem que se'n vagi. Entenem les raons personals que fan que demani aquest canvi. I –com deia el senyor Olòriz– hi té tot el seu dret i, per tant, el que li desitgem és que en aquesta nova etapa que comença li vagi tot molt bé en aquest sentit.

I pel que fa al canvi de model de gestió que se'ns planteja, nosaltres hem parlat amb la regidora en diverses ocasions, nosaltres avui hi donarem suport. I també –com ja s'ha fet palès en aquest Ple per les intervencions que m'han precedit, fins i tot la de la tinenta d'alcalde–, per nosaltres era important que quedés clar que aquest nou model de gestió no es «carregava», entre cometes, el tema de la concurrència pública, sinó que es mantenia. I per tant, en aquest sentit, aquest era el punt més important.

I com també deia el senyor Olòriz, que m'ha precedit, això ens permetrà entre tots escollir la persona que creiem que s'adequa més a les necessitats d'aquesta plaça, en el sentit que ser secretari de l'Ajuntament de Girona no és el mateix que ser secretari en un ajuntament d'un municipi molt més petit o d'un municipi molt més gran, sinó que, bé, té unes especificitats que segurament amb aquesta concurrència pública ens permetrà a tots valorar quina de les persones que es presentin i tots aquells

currículums que tinguem davant, quins s'adeqüen més a les necessitats de la nostra ciutat. I, per tant, nosaltres hi donarem suport.

Intervé el senyor alcalde, qui agraeix les intervencions i expressa, abans de passar a la votació, de fet, a la senyora secretària li queden encara dos plens, i jo comptava al Ple del mes de maig, que és el que faré, fer els comiats oportuns i fer els agraïments. Sí que li voldria, en tot cas, agrair la disponibilitat per aquest període de gaudir, diguéssim, dels seus serveis, que ella sap que són moments difícils, en fi, perquè són eleccions, perquè hi ha un seguit de coses a l'entremig, la seva disponibilitat des del primer moment a acabar una feina i a deixar-nos, diguem-ne, tots els deures fets. Per tant, això sí que ho voldria agrair, però li avanço ja que tenia previst al Ple del mes de maig de dedicar-li més personals perquè encara ha de venir a dos plens més, com tots vostès, com a mínim, al Ple extraordinari que hem de fer el sorteig de meses electorals i presentació de l'informe del defensor i el Ple ordinari del mes de maig.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació, s'aprova per divuit vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés, senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes i set abstencions dels grup municipal de la CUP i dels regidors i regidores no adscrits, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats.

10. Aprovar inicialment la relació de béns i drets afectats d'expropiació continguts dins l'àmbit del PA-98 - Pujada Sant Feliu II.

Prèvia la tramitació corresponent, la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, de la Generalitat de Catalunya, en sessió de 17 de novembre de 2011, va aprovar definitivament, de forma simultània, en expedients separats:

- La "Modificació puntual del PGOU núm. 12. A) PA 97 - Pujada Sant Feliu I; B) PA 98 - Pujada Sant Feliu II; C) PA 99 - Torre Boschmonar ; i

- La "Modificació puntual del Pla Especial del Barri Vell Illa 221 d'adaptació a la modificació puntual del PGOU núm. 12. A) PA 97 - Pujada Sant Feliu I; B) PA 98 - Pujada Sant Feliu II; C) PA 99 - Torre Boschmonar (DOGC 23.2.2013 núm. 6073).

Els esmentats instruments de planejament disposen que l'execució del PA 98 - Pujada Sant Feliu II, es durà a terme pel sistema d'expropiació.

En la memòria dels instruments de planejament esmentats en el punt primer es motiva i justifica la utilitat pública i l'interès social de l'actuació, atès l'elevat grau de deteriorament de les edificacions existents, la necessitat de potenciar un nou equipament públic, la valorització de la muralla, i la seva compatibilitat amb una nova edificació, en compliment del que disposen els articles 9, 15 i 17 de la Llei d'Expropiació Forçosa de 16 de desembre de 1954, en relació amb l'article 110 del DL 1/2010, de 3 d'agost TRLUC, modificat parcialment per la Llei 3/20102, de 22 de febrer"

Procedeix doncs iniciar expedient d'expropiació dels béns i drets afectats d'expropiació continguts dins l'àmbit del PA-98 - Pujada Sant Feliu II i aprovar inicialment i sotmetre a informació pública la relació concreta i individualitzada de béns i drets afectats per l'execució.

Article 212 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme.

Article 17 del Reglament de la Llei d'Expropiació Forçosa.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Hisenda i Gestió Municipal proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- INICIAR expedient d'expropiació dels béns i drets afectats d'expropiació continguts dins l'àmbit del PA-98 - Pujada Sant Feliu II.

Segon.- Aprovar inicialment i sotmetre a informació pública la relació concreta i individualitzada de béns i drets afectats per l'execució del PA-98 - Pujada Sant Feliu II, que s'adjunta com annex a la proposta, pel termini de 15 dies, d'acord amb el que disposa l'art. 212 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, en relació amb l'art. 17 del Reglament de la Llei d'Expropiació Forçosa.

Tercer.- Facultar a l'Alcalde-President i subsidiàriament el Tinent d'Alcalde o Tinenta d'Alcalde o Regidor delegat o Regidora delegada en qui delegui o el que exerceixi les seves funcions, per a totes les actuacions derivades de l'execució del present acord.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona de la Generalitat de Catalunya, en la sessió del 17 de novembre del 2011, va aprovar definitivament el Pla d'actuació urbanística 98, de la Pujada de Sant Feliu 2, de Girona.

Aquest pla disposava de l'execució que es durà a terme en el sistema d'expropiació. El contingut de l'acord que es porta a aprovació és el següent: iniciar aquest expedient d'expropiació i aprovar inicialment i sotmetre a informació pública la relació concreta i individualitzada d'aquests béns i d'aquests drets.

Moltes gràcies.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

11. Aprovar el Pla econòmic i financer exercicis 2015 - 2016.

Per resolució de l'Alcaldia de data 28 de febrer de 2015 s'aprovà la liquidació pressupostària corresponent a l'exercici 2014 i es procedí a l'assabentat del plenari municipal en data 9 de març de la mateixa.

En relació a aquesta liquidació, i en compliment al disposat als articles 11, 12 i 13 de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (LOEPSF) i del desenvolupament establert en relació a la informació a subministrar per l'Ordre HAP/2105/2012, d'1 d'octubre, la Intervenció municipal posa de manifest el següent:

. Ajuntament de Girona:

- capacitat de finançament: 408.784,01
- incompliment regla de la despesa
- sostenibilitat financera: endeutament per sota el 75 % dels ingressos corrents liquidats per operacions recurrents

. Organisme autònom Patronat Call de Girona:

- capacitat de finançament: 15.343,22
- incompliment de la regla de la despesa
- sostenibilitat financera: no existeix endeutament financer

. Organisme autònom d'educació musical:

- Necessitat de finançament: 82.191,71
- incompliment de la regla de la despesa
- sostenibilitat financera: no existeix endeutament financer

Atès que en termes consolidats la Intervenció posa de manifest un incompliment en termes consolidats de la regla de la despesa, per la qual es limitava el creixement de la despesa no financera 2014 respecte 2013 en un 1.5 % i ha estat superior, en conseqüència procedeix la formulació d'un Pla Econòmic Financer que permeti, en l'any en curs i el següent, el compliment en els termes previstos als articles 21 i 23 de la LOEPSF.

El Pla, degudament aprovat pel plenari municipal, serà tramès a la Direcció General de Política Financera, Assegurances i Tresor de la Generalitat, atesa la tutela financera atribuïda a la Comunitat Autònoma, que serà la responsable de la seva aprovació definitiva i seguiment.

Atesos els antecedents exposats i la memòria adjunta a la proposta.

Primer.- APROVAR el Pla econòmic i financer de l'Ajuntament de Girona i les entitats dependents que formen el sector administracions públiques de la Corporació, als efectes de compliment de la regla de la despesa per l'exercici 2015, any en que es preveu la recuperació i compliment de l'objectiu.

Segon.- Trametre a la Direcció General de Política Financera, Assegurances i Tresor de la Generalitat de Catalunya, en tant que òrgan de tutela financera dels ens locals, el Pla econòmic i financer de l'Ajuntament de Girona i les entitats dependents que formen el sector administracions públiques de la Corporació.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinenta d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, la Llei orgànica del 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera estableix que els indicadors possibles de desviacions d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera són tres, són tres ràtios per calcular a l'hora de liquidar l'exercici: el principi d'estabilitat pressupostària, el principi de sostenibilitat financera i el compliment de la regla de la despesa.

Aquests dos primers els complim, però així el que no es compleix és la regla de la despesa en aquest exercici. I procedim a fer un pla econòmic i financer que ens permeti en aquest any en curs i en el següent complir amb aquesta regla de la despesa.

Estableix, aquest indicador, una limitació de creixement de la despesa partint de les dades que s'han obtingut a la liquidació de l'any 2012 a nivell d'obligació reconeguda i aplicant sobre aquesta quantia un 1,7, un augment màxim per al 2013, un 1,5 per al 2014, i un 1,3 per a aquest 2015.

Aquest incompliment es produeix, bàsicament, per dos motius: l'any que es pren com a base és l'any 2012, en el qual el nivell d'execució va ser més baix. Recordeu que aquí va ser quan no es va fer el pagament de la paga extraordinària, que ja puja cap a 1 milió d'euros. I l'execució del 2014, en incorporar tots aquests romanents, és evident que l'execució ha estat més elevada, incorporant el que estableix la Llei reguladora d'hisendes locals.

Deveu haver vist que a l'expedient hi ha una memòria que diu el contingut del pla econòmic, la tramitació, les causes de l'incompliment, l'anàlisi de la situació econòmica, les mesures que s'han d'adoptar i les conclusions.

Dir que és una situació conjuntural, no és estructural, i no es preveuen mesures extraordinàries per tal de recuperar aquell nivell l'any 2015. La despesa màxima per assumir aquest nivell de la regla de la despesa era 90.474.000 euros, la despesa real computable al 31 de desembre del 2014 ha estat de 96.880.000 euros. I aquest excés

d'aquests 6 milions i escaig d'euros és, en primer lloc –com he dit abans–, l'abonament de la paga extra de l'any 2012, que es va abonar més tard, que són aquests 836.000 euros. I també dir que "Sermunegi", el servei de neteja viària i recollida, per part dels serveis tècnics d'intervenció varen tenir parades dues certificacions per aclarir unes qüestions i quan han estat aclarides s'ha fet el pagament i també l'annualitat d'equiparació salarial. Tot això puja 2.600.000 euros. També tenim sentències per valor de 716.000 euros. I l'augment d'execució del capítol IV, d'1 milió i mig d'euros, i del capítol VI, d'1.700.000 euros.

Dir que hi ha una mica d'incongruència en les normatives perquè la Llei d'hisendes locals ens obliga a incorporar els romanents, ens diu que hem d'incorporar els romanents dels exercicis anteriors, però la Llei d'estabilitat ens limita aquest creixement de la despesa. Per tant, és impossible de complir les dues coses a la vegada.

Aquest pla és simplement a un any, no és un pla de sanejament, sinó que és un pla econòmic. I complim totes les altres ràtios de solvència sobradament, per tant, estem en un ajuntament plenament sanejat.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, sobre aquest punt, senyora Planas, vostè ha fet una anàlisi de tot allò que ens porta exactament a haver d'elaborar aquest pla especial d'estabilitat, però crec que se n'ha oblidat un que nosaltres n'havíem fet molt esment cada vegada que analitzàvem l'estat d'execució dels pressupostos, i era la baixa execució de totes aquelles partides vinculades amb l'Àrea d'Urbanisme. N'hi havíem fet esment durant dos plens on analitzàvem la memòria general, on s'analitza, precisament, l'estat d'execució dels pressupostos –pot repassar les actes i hi trobarà les meves intervencions on en feia esment–, i es veu clarament també, doncs, en alguns dels projectes derivats dels pressupostos participats on no nosaltres, sinó moltes associacions de veïns es queixen de la lentitud en la seva execució.

Aquest també és un element que hem de tenir en compte, que també ha tingut incidència, precisament, aquest baix estat d'execució, a haver d'anar acumulant aquests romanents d'un any a l'altre. I penso que en aquesta anàlisi, vostè també n'hauria d'haver fet esment i hauria d'haver-ho tingut en compte.

Precisament, per aquests motius és pels quals nosaltres farem una abstenció.

Fa ús de la paraula la senyora Núria Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, només dir que nosaltres ens abstindrem perquè no vam votar en el seu moment la Llei d'estabilitat pressupostària en el Congrés de Diputats perquè suposa un control i una tutela de l'Estat que és de la paradoxa, o sigui, si incompleixes per un costat, tens la possibilitat de saltar-t'ho per un altre; si la compleixes, també tens la possibilitat de fer una altra cosa, no? I, per tant, creiem que és un sistema que no dóna l'autonomia que necessiten els ajuntaments i, per tant, nosaltres no hi estem d'acord i ens abstindrem.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, una mica en la mateixa línia, nosaltres considerem que les institucions, la troica que impulsa l'estabilitat pressupostària a les diverses administracions i als diversos nivells administratius, pensem que és injust. I pensem que els ajuntaments són, precisament, les administracions que fan més bé la seva feina i que per culpa d'aquestes imposicions d'estabilitat pressupostària tenen dificultats per poder prestar serveis de qualitat i de proximitat a la ciutadania.

Nosaltres pensem que, en aquest sentit, la gestió que ha fet la senyora Maria Àngels Planas i l'equip de govern actual seguint aquesta línia és correcta, però nosaltres la posem en qüestió. Per això, nosaltres emetrem una abstenció en forma de protesta,

protestant una mica per aquesta imposició.

Sí que recomanaríem –sabem que no és competència d'aquest Ajuntament–, però sí que recomanaríem a aquestes institucions que impulsin aquesta activitat pressupostària que intentin que els nivells administratius diversos que hi ha en un estat o en un país com el nostre estalviïn en altres direccions. Es poden fer estalvis molt grans estalviant en cotxes oficials, viatjant en classe turista, reduint despesa innecessària com grans infraestructures que no serveixen per a res. Això és molt més eficaç, més efectiu i eficient que no pas obligar els ajuntaments a collar-los i a retallar serveis.

En definitiva, nosaltres ens abstindrem.

Intervé la senyora M. Àngels Planas, qui manifesta, jo discrepo totalment del que diu la senyora Paneque, amb totes les dades que jo els hi he donat, els hi he explicat que la majoria de dades només l'augment de l'execució del capítol VI, pel que fa a les inversions, he comentat que era 1.750.000 euros, i d'aquests 1.750.000 euros una part molt important ve que sap que hi ha partides pluriennals, per tant, que s'executen amb dos anys. I, per tant, jo entenc que la inversió no és la causa que nosaltres hàgim anat en aquest pla. Què n'és la causa? És la causa, en primer lloc, com li he dit abans, per exemple, el servei "Simunegi", si dos certificacions no s'han fet perquè Intervenció ha volgut realment comprovar que fossin correctes i han fet els ajustaments, doncs, val més parar-ho fins arribar als ajustaments correctes. I estem parlant de 2.600.000 euros, en els qual també hi ha l'anualitat de l'equiparació salarial, hi ha l'abonament de la paga extra, hi ha les sentències. És una part molt petita la inversió respecte al total, només per les inversions no haguéssim hagut d'anar a aquest pla econòmic financer. Però, com he dit abans, preferim anar a aquest pla i poder executar tots els romanents, perquè aquest pla no és un pla de sanejament, simplement és d'obligat compliment, és un tràmit. Preferim fer aquest tràmit i que l'Ajuntament de Girona pugui decidir què fa amb els seus romanents i amb els seus diners.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, qui comenta, efectivament, el tràmit s'ha de fer, però, si no, hi votaria en contra, no faria una abstenció.

Li recordo, senyora Planas, que l'estat d'execució d'aquestes partides del capítol VI era tan escandalosament baix que fins i tot en la memòria els Serveis Econòmics en varen fer esment.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dinou vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC i els regidors i regidores no adscrits senyor Carlos Palomares Safarrés, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats i sis abstencions dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit senyor Carles Bonaventura Cabanes.

12. Adquirir a la societat Hispano Hilariencia S.A.U. la seva participació minoritària a la societat municipal mixta Transports Municipals del Gironès SA, i efectuar diverses ratificacions.

En data 24 de desembre de 1998 la societat La Hispano Hilariense S.A. (actualment La Hispano Hilariencia S.A.U.) i l'Ajuntament de Girona varen constituir la societat mixta Transports Municipals del Gironès SA mitjançant escriptura autoritzada pel Notari de Girona senyor Eduardo Peña Belsa, amb número 2.873 del seu protocol. Inicialment la societat La Hispano Hilariense S.A. disposava d'un 20% del capital social de la societat Transports Municipals del Gironès SA. Aquesta quota s'ha anat reduint, essent a l'actualitat d'un 0,33%.

En la constitució de la societat mixta es va formalitzar un contracte de gestió amb

l'empresa La Hispano Hilariense S.A.

En data 21 de desembre de 1999 es va constituir la societat TMG Grues Municipals S.A., moment en què el contracte de gestió es va repartir entre les dues societats, Transports Municipals del Gironès S.A. i TMG Grues Municipals S.A. Actualment la societat TMG Grues Municipals S.A. es troba en fase de liquidació, ja que l'activitat ha passat a gestionar-se directament per l'Ajuntament de Girona.

En data 18 de desembre de 2014 la societat Transports Municipals del Gironès S.A. i la societat La Hispano Hilariense S.A. van acordar una modificació del contracte, degut a que diverses funcions de gestió havien estat assumides per personal propi de TMG i de l'Ajuntament de Girona.

Mitjançant escriptura de compravenda autoritzada per la Notària de Girona, senyora Belén Mayoral del Barrio en data 2 de gener de 2015 la societat Transports Elèctrics Interurbans S.A. (TEISA) ha esdevingut titular de la totalitat de les accions de la societat Hispano Hilariense S.A., passant a ser aquesta última unipersonal.

En data 6 de febrer de 2015, en la Junta General d'Accionistes de Transports Municipals del Gironès S.A., el nou soci únic de la societat La Hispano Hilariencia S.A.U., va comunicar la compra de la societat i la Junta va aprovar donar compte de la transmissió de participacions de la societat La Hispano Hilariencia, S.A.U., soci minoritari de la societat Transports Municipals del Gironès, S.A. i comunicar-ho al soci majoritari Ajuntament de Girona per a la seva ratificació per part del Ple de l'Ajuntament de Girona.

En data 8 d'abril de 2015, el Consell d'Administració de la societat Transports Municipals del Gironès S.A. aprovar reestructurar la gestió del servei de transport urbà amb un nou conveni entre la societat La Hispano Hilariencia S.A.U. i la societat Transports Municipals del Gironès S.A. fixant una retribució anual de 125.000 € més IVA. S'adjunta conveni per la seva ratificació.

L'Ajuntament de Girona, com a soci majoritari de la societat mixta Transports Municipals del Gironès, S.A. ha manifestat al soci minoritari La Hispano Hilariencia S.A.U. la voluntat que la societat Transports Municipals del Gironès, S.A. esdevingui íntegrament municipal. El 31 de març de 2015, la societat Hispano Hilariencia S.A.U. ha comunicat a l'Ajuntament de Girona, la voluntat de vendre-li el 0,33 % de les accions de la societat mixta per un import de 1.200 euros, resultant d'aplicar el 0,33% del valor dels fons propis.

Amb l'adquisició d'aquest 0,33% de la societat Transports Municipals del Gironès SA per part de l'Ajuntament de Girona, el transport urbà es gestionarà directament per l'Ajuntament de Girona, mitjançant la societat Transports Municipals del Gironès S.A., de titularitat 100% municipal. La forma de gestió del servei públic del transport urbà quedarà modificada a gestió directa.

D'acord amb els articles 85 i següents de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local.

D'acord amb els articles 190 i següents del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.

Per tot això la Comissió Informativa d'Hisenda i Gestió Municipal, sotmet a la consideració de l'Ajuntament en Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- RATIFICAR l'adquisició per part de la societat Transports Elèctrics Interurbans S.A. de la totalitat d'accions de la societat Hispano Hilariencia, S.A.U. que ostenta un 0,33% de la societat mixta municipal Transports Municipals del Gironès, S.A. i que té contractada la gestió del transport urbà des de la constitució de la societat municipal en data 1988 fins al dia 31 de desembre de 2016.

Segon.- Ratificar el conveni signat per la societat municipal mixta Transports Municipals del Gironès, S.A. amb la societat Hispano Hilariencia, S.A.U. propietat de la

societat Transports Elèctrics Interurbans S.A., reestructurant la gestió del servei de transport urbà.

Tercer.- Adquirir a la societat Hispano Hilariense, S.A.U. la participació minoritària que representa el 0,33% de la societat municipal mixta Transports Municipals del Gironès, S.A., per un import de 1.200 euros de forma que aquesta societat passarà a ser 100% municipal. Facultar l'Alcaldia per portar a terme tots els tràmits necessaris per comparèixer davant de Notari i formalitzar en escriptura pública la venda de les accions esmentades i realitzar tots els tràmits que siguin necessaris fins a la seva inscripció en el Registre Mercantil.

Quart.- Iniciar els tràmits per acordar la modificació de la forma de gestió del servei públic de transport urbà que passarà a gestionar-se directament per l'Ajuntament de Girona mitjançant la societat Transports Municipals del Gironès, S.A., de titularitat 100% municipal.

Presenta la proposta la senyora M. Àngels Planas, tinent d'alcalde d'Hisenda i Gestió Municipal, qui exposa, el 24 de desembre del 1998, la societat Hispano Hilariense, S.A. i l'Ajuntament de Girona varen constituir una societat mixta, Transports Municipals del Gironès SA, mitjançant escriptura pública. Inicialment, la societat, la Hispano Hilariense, disposava d'un 20 per cent del capital d'aquesta societat de Transports Municipals del Gironès i aquesta quota es va anar reduint fins arribar a l'actualitat, que és el 0,33 per cent.

L'Ajuntament de Girona va manifestar al soci minoritari de la Hispano Hilariense la voluntat que la Societat de Transports Municipals del Gironès esdevingui íntegrament municipal.

El 31 de març del 2015, la societat Hispano Hilariense ens va comunicar a l'Ajuntament la voluntat de vendre aquest 0,33 per 1.200 euros, i amb aquesta adquisició d'aquest 0,33 la societat Transports Municipals del Gironès per la compra per part de l'Ajuntament de Girona el transport urbà es gestionarà directament per l'Ajuntament de Girona, és a dir, que passa a ser íntegrament municipal. Per tant, es municipalitza totalment el servei de transport urbà. I la forma de gestió del servei públic de transport serà gestió directa.

També cal fer esment i cal dir que en la constitució d'aquesta societat mixta que es va formalitzar en el seu moment, el 1998, es va formalitzar un contracte de gestió amb l'empresa Hispano Hilariense. En aquest contracte de gestió se suposava que s'havia de pagar 331.507 euros anuals, dividits en TMG 275.575 euros, i TMG Grues Municipals 55.932 euros per gestionar els trenta-dos autobusos, a banda de les grues i de les furgonetes.

Quan va haver-hi la dissolució de TMG Grues, la qual també es va municipalitzar, el contracte va quedar reduït a 275.575 euros.

El 18 de desembre, TMG i la Hispano Hilariense van signar una modificació d'aquest contracte de gestió per reduir aquest import de gestió, que va passar d'aquests 275.500 euros que estava acordat en el seu moment a 165.000 euros. Veieu que la reducció és bastant important per a aquests anys 2015, 2016.

Llavors, va haver-hi l'adquisició del 100 per cent de les accions de la Hispano Hilariense per part de Teisa. I el 2 de gener del 2015, ens varem reunir amb ells, amb els nous accionistes, varem avaluar de manera objectiva durant el mes de gener totes les tasques que se'ls havien encomanat al contracte, l'aportació dels recursos. I també varem mirar com podíem organitzar-ho tècnicament, l'experiència que també aportava Teisa a la gestió per al transport de viatgers, i varem estimar que podíem reduir aquest import d'aquesta gestió que se'ls encomanava, que va passar d'aquests 165.000 euros a 125.000 euros. Per tant, l'estalvi en aquests dos anys serà de 412.000 euros.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, és una bona notícia, però una bona notícia incompleta. Jo diria –i ara ho comentàvem– que un dels grans problemes d'un transport metropolità gestionat de forma integral s'anomena Teisa i s'anomena la concessió que en un moment determinat es va donar a Teisa sense veure des de l'àmbit supramunicipal les necessitats del transport públic. No és estrany que Teisa tingui les línies més rendibles i durant molts anys les ha tingut amb el cost que ha significat per TMG gestionar línies que durant molt de temps hi anava poca gent. S'ha anat fent un gran esforç, però continua sent el gran problema del transport metropolità d'autobusos el fet d'aquesta descompensació, que una línia privada té el millor amb beneficis i que nosaltres hem d'eixugar amb diners públics el que difícilment pot tenir beneficis, perquè té un objectiu i un cost social molt determinat.

Ara no recordo quan s'acaba la concessió de Teisa (*veus de fons*). Per tant, que em quedi com a testimoni: futurs regidors de la ciutat de Girona, que no se us passi per alt el 2016 i que aconseguim per fi que hi hagi una estructura municipal de transport no deficitària o almenys si ho és que sigui per causes socials i pel benestar que provoca i que tinguem la possibilitat de tenir uns mètodes integrals i integrats.

Jo pensava que era més temps, ara sí que tinc una certa alegria que en un termini relativament breu, des del públic, pugui veure com els regidors –espero per unanimitat– generin aquest futur TMG amb voluntat de segle XXI.

Fa ús de la paraula el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, una mica en la mateixa línia, nosaltres pensem que la municipalització d'un servei públic de forma íntegra sempre és una bona notícia, malgrat que estiguem parlant d'un percentatge irrisori, zero coma i escaig per cent, no és per tirar coets. Però, bé, és una bona notícia i és un bon camí a seguir. Però nosaltres pensem que no estem parlant d'un simple punt administratiu i ja està; estem parlant d'una cosa molt més complexa i molt més àmplia que ens portaria a parlar de la mobilitat de Girona i de la mobilitat en el conjunt de l'àrea urbana.

Pensem també que la informació ha de fluir i que és necessari que la ciutadania de Girona sàpiga que fins ara s'estava pagant una quantitat molt elevada de diners a una empresa privada per fer un servei que probablement estava aquest cost sobredimensionat. Per tant, és una bona notícia que s'hagi desencallat això: serà una despesa menor per als ciutadans. Ara bé, també és veritat que si aconseguim municipalitzar en un 100 per cent la companyia, que ara ja ho estarà, i si aconseguim que el conjunt del servei ho estigui, hem d'aconseguir que el transport públic a Girona sigui més econòmic, més competitiu i més assequible a tothom. I aquest és una mica el repte que ens hauríem de marcar.

Això que esmentava el senyor Olòriz és un bon full de ruta: si d'aquí a un any aconseguim que la part privada que ara està prestant servei en una part de l'àrea metropolitana, la remunicipalitzem, encara haurem avançat més. Tant de bo hi hagi una majoria de regidors i regidores en aquest Ple que estigui en aquesta línia. Jo ara mateix no sé si hi és. No demanaré que votem això, però m'agradaria molt que tothom pensés que tant de bo fos el camí a seguir i que encomani una mica aquest entusiasme als futurs regidors i regidores que s'asseuran aquí d'aquí a un mes i vint dies aproximadament.

Intervé el senyor alcalde, qui agraeix les intervencions i comenta, sí que voldria fer una intervenció en aquest punt en la línia del que ha dit el senyor Olòriz; jo crec que també de les paraules del senyor Navarro se'n dedueix la importància d'aquest punt.

Aquest punt no és un mer assentament administratiu a l'ordre del dia, té molta transcendència. Té transcendència en dues direccions, que la regidora ha assenyalat: la primera, finalment aquesta ciutat té l'empresa de transports íntegrament municipal.

Per plantejar-nos qualsevol altre escenari de gestió aquest era un pas imprescindible que havíem de donar i l'hem donat. I a més a més, voldria agrair l'actitud de la Teisa, la nova propietària de la Hispano Hilariense, que en tot moment ho ha facilitat i ha entès que aquest era un camí que volfem recórrer junts.

Per tant, any 2015, la ciutat de Girona –això sortirà a les efemèrides d'aquí trenta o quaranta anys, aquest butlletí al qual molts de vostès estan subscript–, el Ple aprova la municipalització íntegra del servei.

Segona qüestió no menor: a més a més, la nova gestora de la Hispano Hilariense brinda a la ciutat un estalvi importantíssim en el que queda de vida del contracte de gestió del transport públic de la ciutat, que s'acaba al final del 2016, per tant, queda una mica més d'un any i mig sencer. Aquesta estalvi supera els 400.000 euros, poca broma, més de 400.000 euros que una empresa renuncia, que estan escrits i signats en un contracte –i té raó el senyor Navarro–, durant molts anys ha estat això. Bé, però, finalment, hi ha una empresa que diu: «Escolta'm, sense esperar res a canvi, entenc potser que som capaços de gestionar-ho més eficaçment.», i, per tant, hem arribat a un acord perquè a la ciutat li representi un estalvi de més 400.000 euros, que vol dir que són diners que l'Ajuntament no haurà d'aportar a la nova societat.

I, finalment, una reflexió final per al debat que sens dubte haurem de començar a tenir d'aquí a un any segurament, els que hi hagi aquí en qualsevol dels llocs que els ciutadans ens col·loquin: gestionar públicament el transport tampoc és gratuït, que també té unes despeses, per tant, no serà un cost zero, tindrà unes despeses perquè voldrem, a més a més, que sigui eficaç i que doni resposta a una demanda social que tots tenim en ment.

Per tant, aquest sí que és un acord per mi de transcendència. Voldria agrair públicament a l'empresa Teisa la seva disponibilitat, no és habitual trobar-se interlocutors empresarials que tinguin tanta bona disposició a arribar acords que afavoreixen clarament els ciutadans. I agrair també les gestions de la regidora i dels equips econòmics de la ciutat que ho han fet possible.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE PROMOCIÓ I OCUPACIÓ

13. Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 63 zona comercial Palau.

Previ encàrrec, els serveis tècnics municipals han redactat la Modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbanística núm. 63 zona comercial Palau.

L'actuació se situa al barri de Palau de Girona, en sòl urbà consolidat i, tal i com es recull a la memòria de la modificació, té per objecte el canvi d'ús de la parcel·la adjacent (actualment sòl residencial) a l'actual sòl comercial per permetre la seva ampliació, ordenant també els accessos a la superfície comercial, facilitant la seva disposició fora de la zona verda. Així doncs, els objectius i criteris són:

- Ampliar el sòl actual destinat a zona comercial a l'entorn dels carrers Sarriera i Església i Palau per possibilitar una àrea comercial més àmplia que doni servei als sòls residencials de l'entorn.
- Possibilitar la condició de solar del sòl privat de l'àmbit, donant-li accés a la via pública.
- Materialitzar l'accés de vianants a la zona verda des de la zona sud del carrer dels Sarriera, millorant la mobilitat de vianants del barri.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- SUSPENDRE la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, així com l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets, i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la present modificació puntual del TR del PGOU núm. 63, delimitat gràficament en el plànol d'àmbit obrant a l'expedient, de conformitat amb el que disposa l'article 73 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Segon.- Aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 63 zona comercial Palau, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'art. 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Tercer.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en el Butlletí Oficial de la Província i en la premsa local; i sol·licitar els informes sectorials pertinents, en el seu cas, de conformitat amb el que disposa l'article 85.5 de l'esmentat DL 1/2010, de 3 d'agost.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas i Gironès, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, ja se'ls hi va explicar a la Comissió Informativa, es tracta, arran d'una petició arribada a l'Ajuntament de Girona, d'una modificació puntual, en aquest cas la 63, del Pla general de la ciutat de Girona, que comporta diverses qüestions importants a tenir en compte: primer de tot, afecta el barri de Palau de Girona, en un sòl urbà consolidat i, tal com s'explica pròpiament a la memòria, recull un canvi d'ús d'una parcel·la que tenia l'ús residencial per equiparar-la a l'ús comercial que tenia la parcel·la que hi llinda.

Així mateix, el que es produeix és la subsanació d'un, podríem definir-ho com un defecte que havia quedat marcat de forma física en aquest espai, i és que l'accés a la superfície comercial que hi havia es feia des d'una zona verda. Saben vostès que això no hauria de ser així i el que fem és configurar-ho com a vial i així mateix, reubicar la zona verda de manera que pugui quedar fora d'aquesta zona i equilibrada en tot el seu conjunt. Moltes gràcies.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

14. Aprovar provisionalment la Modificació puntual del Pla Especial de la Vall de Sant Daniel fitxa núm. 34 del catàleg de protecció "Can Lliure".

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 9 de gener de 2015, va acordar la suspensió de tramitacions i llicències prevista en l'article 73 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, i simultàniament va aprovar inicialment la modificació puntual del Pla Especial de la Vall de Sant Daniel fitxa núm. 34 del catàleg de protecció "Can Lliure", promoguda pel Sr. Charles William Leal Taylor, representat per FVR Consulting, SL, i redactat per l'arquitecte Josep Antoni Hidalgo Garcia.

En el mateix acord es va adoptar també la suspensió de la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació

sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la modificació puntual del Pla Especial de la Vall de Sant Daniel fitxa núm. 34 del catàleg, d'acord amb el que disposen els articles 73 i 74 de l'esmentat DL 1/2010, de 3 d'agost.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 18, de 28 de gener de 2015; en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 6797 del dia 27 de gener de 2015; i en el Diari de Girona del dia 4 de febrer de 2015, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Atesa la naturalesa de la modificació, i atès que l'edifici consta en el Pla Especial de Protecció del Paisatge i la vegetació característica de la Vall de Sant Daniel, aprovat definitivament per la Comissió d'Urbanisme de Girona, en sessió del dia 16 de juliol de 1985, es va sol·licitar el preceptiu informe al Departament de Cultura de la Generalitat, de conformitat amb el que disposa l'art 85.5 del DL 1/2010, de 3 d'agost, així com l'article 34 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català, el qual ha estat emès en sentit favorable.

A la vista de l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR provisionalment la Modificació puntual del Pla Especial de la Vall de Sant Daniel fitxa núm. 34 del catàleg de protecció "Can Lliure", de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, de la Generalitat de Catalunya, als efectes de la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, també se'ls hi va explicar a la Comissió Informativa corresponent, quan es va definir el Pla especial de Sant Daniel, recordin vostès que es va configurar un catàleg que tenia com a finalitat establir una fitxa de cada un dels masos, masies que hi havien en aquesta zona per intentar mantindre una configuració que permetés, doncs, mantindre la fesomia arquitectònica del que eren els masos pròpiament d'aquesta zona. A partir d'aquí, i es va comentar a la mateixa comissió, i ho va comentar un regidor que viu molt proper a aquesta zona, doncs, una de les edificacions, justament la concreta, es va veure abocada a un seguit de construccions que podríem dir que empitjorava una mica l'aspecte o la fesomia pròpiament d'aquesta edificació.

Davant d'aquesta realitat i tenint la bona nova que una gent vol tirar endavant l'arranjament d'aquest mas i la posada en funcionament d'aquest, han plantejat una proposta de llicència, una sol·licitud de llicència que ha estat valorada per la tècnica corresponent a fi i efecte per poder-la donar, i comporta aquesta modificació de la fitxa en concret del catàleg a fi d'actualitzar-la de conformitat amb la petició formalitzada.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui expressa, em costaria molt pensar en alguna cosa positiva de la variant de Sant Daniel. Potser l'única és que aquest mas no es va construir com estava previst; està a mig construir. Tots els que pugeu a Sant Miquel hi passeu per davant, és una peça fantàstica amb una de les millors vistes a la ciutat de Girona i amb la millor vista i soroll de la Vall de Sant Daniel. Això explica per què els que la van comprar en el seu moment van desistir.

No sé si el comprador actual és tan optimista com jo i pensa que tard o d'hora aquesta estructura inútil se desmuntarà. Si és així, farà la compra del segle, perquè és el lloc

millor; si no, hauran d'anar amb taps a les orelles sempre que surtin del doble vidre d'aquesta estructura.

No hi ha dubte potser que del període d'alcaldia de Joaquim Nadal una de les pitjors malifetes va ser acceptar la variant per Sant Daniel. Malgrat la gran i transversal oposició d'una part important de la ciutadania, es va construir la variant en època d'un ministre també català, si no m'equivoco, que estava a Obres Públiques.

A vegades hi han polítics que diuen que l'important són les eleccions i que si tu guanyes les eleccions, se't perdona tot. I és cert que Joaquim Nadal va guanyar les següents eleccions també per majoria absoluta. Però jo penso que les eleccions no ho netegen tot; les eleccions són el termòmetre de l'electorat en un període determinat. I això no prejutja que quan t'equivoques, doncs, l'elecció ho neteja.

Jo diria que és la història que demostra que t'has equivocat. Quan ara es passa gratuïtament per l'autopista, que era una de les opcions que els que s'hi oposaven varen proposar un cop i un altre, i ha quedat la variant com un aspecte relativament residual, però perillós, no estaria malament que tard o d'hora, ho torno a repetir, el que quatre bojos deien fa un temps que es desconstruís, aquesta variant, potser d'aquí a un temps ja no seran quatre bojos i hi haurà més gent que veurà que la necessitat per a la ciutat d'aprofitar la magnífica vall de Sant Daniel, no solament per als propietaris actuals de Can Lliure, sinó per a tots, és molt més important que mantenir una carretera obsoleta, antiquada, innecessària encara per un dels pulmons de la ciutat.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui manifesta, una mica per respondre al senyor Olòriz, dir-li que l'ex –a veure si ho diré bé– il·lustríssim –alcalde és il·lustríssim, em sembla–, el senyor exil·lustríssim encara fa pocs dies va dir en un mitjà de comunicació que no es penedeix de la variant i que la variant ha de continuar en el seu lloc.

I si vol una mica més per deprimir-lo encara més, a mi em van dir fa un parell de dies que la variant hauria d'haver tingut quatre carrils per banda, o sigui, vuit carrils en total. Res, una simple observació irrellevant.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

15. Aprovar provisionalment el Pla Especial del Parc de les Pedreres.

La Junta de Govern Local, en sessió ordinària del dia 8 de novembre de 2013, va acordar la suspensió de tramitacions i llicències prevista en l'article 73 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, i simultàniament es va aprovar inicialment el Pla Especial del Parc de les Pedreres, de conformitat amb el que disposa l'art. 85 de l'esmentat DL 1/2010, de 3 d'agost.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 226, de 26 de novembre de 2013; en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 6508, de 25 de novembre de 2013; i en el Diari de Girona del dia 27 de novembre de 2013.

Donada la naturalesa de l'instrument de planejament i la seva importància pel conjunt de la ciutat, la Junta de Govern Local del dia 13 de desembre de 2013, va acordar ampliar el termini d'informació pública, per un altre mes, publicant-se els respectius edictes en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 10, de 16 de gener de 2014; en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6526, de 20 de desembre de 2013; i en el Diari de Girona del dia 25 de desembre de 2013.

Així mateix, atès que el Pla Especial preveu l'execució parcial mitjançant el sistema de gestió per expropiació, en el mateix es justifica la utilitat pública i l'interès social de l'actuació, el qual conté la relació de béns i drets que hauran de ser objecte d'expropiació, motiu pel qual s'ha notificat individualment als titulars dels esmentats

drets a fi que poguessin personar-se a l'expedient, en compliment del que disposen els articles 9 i 17 de la Llei d'Expropiació Forçosa, de 16 de desembre de 1954, en relació amb l'article 110 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

Durant el termini d'informació pública s'han presentat els següents escrits d'al·legacions: Sr. Joan Torrent Padrosa (2013058412); Sr. Josep Riera Escorcia i Sra. Mª Àngels Martínez Murillo (2013058931); Sra. Annabel Esqueu Turon en representació del Sr. Josep Turon Hereu (2013059016); Sr. Manuel Montalban Giménez (2013060383); Sr. Felip Cuesta Moral en representació de la Sra. Joana Moral Martin (2013060497); Sra. M. Gràcia Juanola Rebollo (2013060085); Sr. Joan Panosa Gubau (2013060726); Sr. José Quintana Martí en representació de la Sra. Asunción Martí Poch (2014000551); Sr. Manuel Navarro Boniello (2014001272); Sr. Santiago Vicens Farreras (2014001583); Sr. Ricardo Martínez Camacho (2014002159); Sra. M. Pilar Masbernat Saló (2014002332); Sra. M. Carme Masbernat Saló (2014002335); Sr. Jordi Masbernat Saló (2014002458); Sra. Maria Pilar Bigordà Girau (2014004094); Sr. Santiago Miguel Amador Muñoz en representació de l'Associació de Veïns de la Torre Alfons XII (2014004114); Sra. Pia Bosch i Codolà en representació del Grup Municipal del PSC (2014004727); Sr. Jordi Navarro Morera en representació del Grup Municipal de la CUP (2014005068); Sr. Ramon Casellas i Albert i Sra. M. Lourdes Serra i José (2014005113); Sra. Roser Castanyer Bachs (2014005167); Sra. Pilar Adroher Tarrés en representació de l'Associació de Veïns Pedreres - Fora Muralla (2014005317); Sr. Manuel Navarro Boniello (2014005581); Sra. M. Pilar Bigordà Girau (2014008782); Illosa, SA (2014014415).

Totes i cadascuna de les al·legacions han estat estudiades i informades per part de l'equip redactor del Pla Especial, tal i com consta en l'informe obrant a l'expedient, i consensuades així mateix pels serveis tècnics i jurídics del departament d'urbanisme i activitats, motivant les modificacions que s'han considerat convenientes, i que resulten degudament incorporades en el document que es proposa al Ple per a la seva aprovació provisional.

Simultàniament al tràmit d'informació pública, i en compliment del que disposa l'article 85.5 del DL 1/2010, de 3 d'agost, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer, varen sol·licitar-se els preceptius informes sectorials.

Per part del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental, es conclou que no és necessària l'avaluació ambiental del Pla Especial.

Així mateix, els informes emesos pel Departament de Cultura, l'Institut Geològic de Catalunya, el Departament de Territori i Sostenibilitat sobre l'impacte ambiental i l'avaluació paisatgística, i, finalment, el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, tots ells de la Generalitat de Catalunya, són favorables, sens perjudici de les recomanacions en els mateixos contingudes.

Pel que fa a la documentació aportada pels Srs. Josep Quintana Martí i Asunción Martí Poch, la mateixa es tindrà en compte, atès que no es fa cap manifestació respecte del planejament en tràmit.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- ESTIMAR les al·legacions presentades pels senyors: Sr. Joan Torrent Padrosa; Sr. Josep Riera Escorcia i Sra. Mª Àngels Martínez Murillo; Sra. Annabel Esqueu Turon en representació del Sr. Josep Turon Hereu; Sr. Manuel Montalban Giménez; Sra. M. Gràcia Juanola Rebollo; Sr. Ramon Casellas i Albert i Sra. M. Lourdes Serra i José, i l'entitat mercantil Illosa, SA.

ESTIMAR EN PART les al·legacions presentades pel Sr. Felip Cuesta Moral en

representació de la Sra. Joana Moral Martin; Sr. Santiago Vicens Farreras; Sr. Ricardo Martínez Camacho; Sra. M. Pilar Masbernat Saló; Sra. M. Carme Masbernat Saló; Sr. Jordi Masbernat Saló; Sra. Maria Pilar Bigordà Girau; Sr. Santiago Miguel Amador Muñoz en representació de l'Associació de Veïns de la Torre Alfons XII; Sra. Pia Bosch i Codolà en representació del Grup Municipal del PSC; Sr. Jordi Navarro Morera en representació del Grup Municipal de la CUP; Sra. Roser Castanyer Bachs; Sra. Pilar Adroher Tarrés en representació de l'Associació de Veïns Pedreres - Fora Muralla.

DESESTIMAR les al·legacions presentades pel Sr. Joan Panosa Gubau i Ma. Roser Corominas Pol; i les del Sr. Manuel Navarro Boniello.

Segon.- Aprovar provisionalment el Pla Especial del Parc de les Pedreres, de conformitat amb el que disposa l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya, per a la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Intervé el senyor alcalde, qui explica, fent ús del Reglament orgànic municipal de què s'ha dotat aquest Ajuntament recentment, per al debat i votació d'aquest punt tenim una petició feta en temps i forma de manera adequada, i per tant, amb tot el dret per intervenir, de l'Associació Cultural Lachó Bají, de les Pedreres, que demana participar justament en aquest punt de l'ordre del dia emparant-se en els articles 105.2 i 105.3 del ROM, que vam aprovar aquí a l'Ajuntament.

Per tant, com que té tots els requisits aprovats, han sol·licitat que en nom d'aquesta associació pugui intervenir el senyor José Santiago Amador, acompanyat pel senyor Llorenç Carreras. Saben que disposen de cinc minuts –en aquests cinc minuts ens hem de concentrar en el que és l'objecte de l'aprovació que es porta al Ple, tal com demana el Reglament–, acabats aquests cinc minuts, vostès tornaran a ocupar el seu lloc entre el públic i el responsable del Govern explicarà la seva proposta que duu al Ple, després es donarà la paraula als grups municipals i es procedirà a la votació.

Per tant, els senyors Amador i Carreras poden venir fins aquí al faristol i adreçar les seves paraules. Veuran allà un marcador, el rellotge, que fa un compte enrere, jo el posaré a cinc minuts i llavors quan arribi a cinc sonarà una campanya.

Quan vulgui, senyor Amador.

Fa ús de la paraula el senyor José Santiago Amador, qui exposa, se trata de que soy el Presidente de las Pedreres, Lachó Bají. Con esto quiero decirles que yo llevo sesenta años en las Pedreres; lo mismo yo que todos los que hay allí. No han venido todos, faltan muchísimos más.

Con esto quiero decir que llevamos sesenta años el mínimo en las Pedreres, Torre Alfonso XII. Quiero decirles que Joaquín Nadal, el alcalde que había antes, dejó un escrito que íbamos al lado de Torre Gironella, un territorio que hay a unos veinte metros de Torre Gironella. No ha sido ejecutado, no sé por qué.

Bueno, pues, este territorio lo quiero reclamar, como llevamos sesenta años ahí, tenemos un derecho, lo mismo yo que todos los que viven en las Pedreres. Y puede confirmar toda la gente que vivimos con el padrón. Esto no es de palabra, es afirmativo. Y queremos el territorio que nos señaló Joaquín Nadal, que hay un documento que lo tiene Ramon Llorente. Y con esto termino.

(El Sr. Carreras diu de fons: «No, no, explica què és la família per tu.») Bueno, para toda la familia, con los hijos. Yo tengo ocho hijos y el que menos tiene ha echado siete. Queremos las Pedreres, porque las hemos conectado, nosotros hemos metido el agua, hemos hecho caminos, hemos metido la luz eléctrica cuando no había. Todo lo hemos explotado nosotros y tenemos un derecho.

Pren la paraula el senyor Llorenç Carreras, qui continua l'intervenció, a veure, és que en Santiago igual està nerviós i no us ho acaba d'explicar: aquest any es compliran seixanta anys i hem d'entendre que hi han els pares, els fills, els néts i els besnéts. Estem parlant de més de quatre generacions, aquí en aquests moments hi ha uns quants representants de tots. Són unes 135-140 persones. Aquesta gent jo trobo estrany... –no ho sé, plantegeu-vos-ho els polítics perquè no és una decisió meva, jo al cap i a la fi sóc un assessor. Crec que faig cultura amb aquesta gent, jo els estimo i així vivim.

Però jo he llegit en l'estudi, la memòria –i Carles, si no, portem la contrària–, són 142 planes i de les 142 planes parla de camins, de corriols, de pedreres, de pedres, d'espais, però hi ha una cosa molt important, i només hi ha 13 planes –13 sobre 142, si fos bàsquet, pallissa–, aquestes tretze planes parlen d'un estudi social obsolet. Es va fer el 2012, estem al 2015, acluqueu els ulls, penseu com vivíeu el 2012 i penseu com viu ara. Ara la crisi ha afectat a tothom, però a ells molt més. Aleshores, és impensable que es pugui aprovar un pla especial aquí a les Pedreres que jo no sé el que significa, però significa protegir un espai... Tenim la Devesa, allà s'hi pot passejar. Jo he sentit a dir a algú que no s'atreveix a pujar allà. Us convido a pujar-hi, veureu que són gent pacífica, heu vist com han entrat, s'han assegut, han escoltat una hora i escaig, una cosa que no els interessava res, però ells han escoltat. A mi m'agradaria que us ho replantegéssiu i que penséssiu que és més important les persones que protegir un espai.

Jo penso que si aquest pla especial tingués una memòria amb una mica d'economia, però una memòria que parlés de les famílies, que parlés socialment com poden sobreviure, com poden tirar endavant, com se'ls ha de reubicar, és probable que s'hagin de reubicar. Però no es pot fer en quatre dies. Hem sentit a dir en una comissió que hi ha de seguiment, que ara fa uns sis mesos que per problemes tècnics no s'ha reunit, que s'han proposat, en un informe que he vist del defensor de la ciutadania que s'han proposat unes sis o set millores, però en queden moltes encara, i la més important és el que porten a les samarretes. Ells són persones, un rètol que posa «dignidad», fixeuvos que l'hem posat que quasi no es pot llegir, però els hem de tractar amb dignitat –això costa una mica– i hem d'aconseguir que ja la premsa i ningú de nosaltres torni a parlar de barraques; ells viuen en cases, poden tenir més o menys problemes, si Endesa és un impresentable i si no és problema nostre, és problema d'Endesa. Però això està arreglat momentàniament. Però hem de pensar que ells són persones i com a persones i ciutadans de Girona mereixen viure amb dignitat. I ja que varen néixer allà, tots aquests que heu vist aquí pràcticament tots van néixer allà, doncs, haurien de poder-hi seguir vivint.

Sou polítics, doncs, vosaltres mateixos.

(Aplaudiments.)

El senyor alcalde agraeix les intervencions del senyor José Santiago Amador i del senyor Llorenç Carreras.

Ara passarem al que és la substanciació d'aquest punt. Té la paraula el senyor Carles Ribas.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, el 8 de novembre del 2013 la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Girona va fer l'aprovació inicial del Pla especial del parc de les Pedreres. En definitiva, aquest equip de govern recollia ja un testimoni que s'havia iniciat a través de l'anterior mandat que tenia com a finalitat el que urbanísticament... –i no em cansaré de repetir-ho i així ho vaig fer a la comissió en el seu moment que va tractar aquesta qüestió–, la necessitat urbanística de definir què volien que fos i què volem que sigui de futur el parc de les Pedreres.

Va haver-hi un procés d'informació pública, que fins i tot davant de la particularitat i davant de la importància de l'espai que estàvem analitzant, a través de la Junta de Govern Local, el dia 13 de desembre del 2013, es va ampliar el termini d'exposició pública.

I finalment, el que portem avui és un pla especial que el que intenta, i així ho diu la memòria, i permetin-me la reiteració d'aquesta memòria, que estem parlant d'un espai que és on va néixer la ciutat de Girona i que en el moment actual està d'esquenes a la mateixa ciutat. Torre Gironella, les Pedreres, d'on es va extreure tot el material que va construir pròpiament aquesta ciutat, estan totalment d'esquenes a la mateixa ciutat que van permetre créixer i iniciar-se en el seu moment.

A partir d'aquí, el que fa aquest pla especial és fer les funcions que ha de tenir un pla especial, que és delimitar la zona i establir uns criteris pròpiament d'actuació envers aquesta. Plantegem una restauració de l'àrea per raó de la seva importància ecològica: és un element fonamental i és un dels primers criteris del pla especial. No hem d'obviar que és una peça verda de la ciutat i, a més, que és el filtre envers l'àrea del PEIN. Així mateix, és la restauració d'aquesta zona per la seva importància paisatgística, és la porta de les Gavarres, i, per tant, és un espai que com espai lliure públic és importantíssim per a la ciutat.

I, finalment, com a parc que és –com a parc que és–, hem d'establir i hem de garantir que puguin gaudir-ne la gent de Girona, tothom, com a verdader parc. Per tant, hem de controlar l'activitat humana que s'hi desenvolupa, és un espai on, a més, el 47 per cent és espai públic, i, evidentment, hem de recuperar els camins, hem de fer la xarxa de carreteres corresponents i, per tant, dotar aquest espai del suficient equilibri perquè la gent en pugui gaudir.

Amb elements importantíssims a nivell patrimonial. L'estiu passat la gent que ha pogut passejar darrerament pel pirulí ha pogut descobrir que hem desbrossat tot un conjunt d'edificis d'una època, és de l'època militar, però són edificis que estan allà i que tenen un gran valor a nivell patrimonial i que convé protegir i anomenar i que siguin reclam dels ciutadans també per poder-ne gaudir.

Així mateix, jo no m'he cansat de dir als portaveus quan hem parlat del tema –i suposo que el que diré ara serà una reiteració–, quan baixes fins a Vista Alegre i passes pel voltant de les Pedreres, pots veure un espectacle realment que pocs gironins coneixen i és un espectacle realment preciós i que realment és part de la nostra cultura gironina. Això és el que fa el pla especial. I és un sòl que ja estava definit abans. I jo el que vaig demanar és que no barregeixin conceptes: el fet que una edificació avui estigui aquí està en igual situació avui que demà si s'aprova el pla especial. És la mateixa realitat. L'únic que defineix aquest instrument és què volem que sigui com a ciutat de futur la configuració com un verdader parc. Per això, en el pla especial s'introduïa un element, que s'hi ha fet referència, que era la necessitat que hi hagués una memòria social. I no és que n'hi hagin 142 i que només omplin tretze planes per parlar d'aquest concepte, és perquè un pla especial analitza qüestions urbanístiques i, evidentment, deixa per document a part –deixa per document a part– el que seria la memòria social; memòria social que va començar l'anterior Govern, que ha continuat aquest i que s'ha anat ampliant amb altres conceptes com ha sigut la gestió que ha fet el Departament d'Urbanisme de definir les edificacions existents, delimitar el terreny i, evidentment, tenir un cens molt clar pròpiament de les edificacions, per a partir d'aquí constituir –i veig un dels membres presents que ha sigut un capdavanter de la defensa d'aquest espai i de la gent que viu en aquest espai públic i ocupant aquest espai públic, com és el defensor de la ciutadania–, crear una taula, on hi ha l'Eduard Berlosó com a regidor, jo també com a regidor d'Urbanisme, el defensor i representant dels veïns, a fi i efecte de tractar un tema sense cap soga temporal posada al coll, en absolut. El que es fa és tractar un tema amb la prudència i amb la serenitat amb què convé tractar-lo i individualitzar en concret cada una de les realitats.

Això és el que expressa l'informe que ha fet el defensor de la ciutadania, però això també és el document que ha redactat aquest equip de govern com a protocol i que s'ha adjuntat també com a part o annex d'aquest pla especial, on es resumeixen els compromisos que es van adquirir amb els veïns i que avui han recordat.

Aquest equip de govern defensarà i ha defensat sempre que la primera generació que s'ha establert en aquesta zona, que han construït les edificacions, ha de tenir assegurada la seva permanència fins, evidentment, que no puguin valdre's per ells mateixos. Per tant, quan el senyor Amador expressava fa un moment que porten seixanta anys, evidentment, el que no farem és privar d'aquesta possibilitat en aquesta generació. Quant a les generacions següents, i així s'ha parlat i tractat en consonància i amb el vistiplau del defensor de la ciutadania, el que s'analitzarà aquí individualment cada un dels casos per establir un criteri lògic de reubicació, ho torno a repetir, sense cap soga temporal en el coll, analitzant amb prudència cada un dels casos per arribar a aconseguir que aquesta reubicació pugui ser consensuada entre totes les parts.

Finalment, el que sí es va acordar entre totes les parts és que totes aquelles edificacions no utilitzades o utilitzades temporalment perquè aquelles persones que tinguessin ja una altra residència, aquestes, per acord de la taula, serien derruïdes. I així mateix, es buscaria una reubicació de tots aquells espais ocupats per animals i es dotaria d'un espai on poder-los situar, de manera que puguem recuperar sobretot aquest baixant que jo deia fins a Vista Alegre amb la mirada pròpiament de les Pedreres.

Per tant, hi han dos treballs en paral·lel: un és l'urbanístic, que ha de seguir el seu curs, la seva aprovació i la seva gestió de dotar aquest espai de carrers amb números, de cases amb números, de vials d'accés en aquesta zona perquè en pugui gaudir tota la ciutat de Girona i tots els ciutadans, i alhora, recuperar l'espai natural i patrimonial d'aquesta zona. I en paral·lel, amb un cordó umbilical ben lligat i ben consensuat per aquest Ple, i per això es proposen aquests punts en aquest protocol, un treball des de la regidoria de Serveis Socials que vagi analitzant cas per cas, però donant la tranquil·litat suficient a les persones que viuen en aquest espai que, evidentment, no hi ha un rellotge que els imperi a una obligació d'haver d'abandonar aquest espai, sinó que hi ha un ànim de diàleg i voluntat de consens per poder resoldre aquesta situació. Moltes gràcies.

Obert debat, intervé la senyora Pia Bosch, qui exposa, poder debatre i aprovar, si escau, en el Ple d'aquest Ajuntament el Pla especial de les Pedreres hauria de ser, és d'entrada una molt bona notícia. Segurament, cap dels que estem aquí tenim cap dubte sobre la importància i sobre els valors, els enormes valors –que ara el senyor Carles Ribas ens resumia i que conté molt ben descrits el pla especial– d'aquest espai del qual avui parlem: valors paisatgístics, naturals, valors ecològics, valors històrics i patrimonials i valors humans també.

La voluntat de convertir les Pedreres, i deixin-me citar paraules de l'alcalde Nadal, que avui està molt present en aquest Ple: el gran parc urbà de la Girona del segle XXI, ell ho havia dit moltes vegades, va estar molt present en els equips de govern d'aquest consistori anteriors, i, en aquest sentit, la política d'adquisicions de terrenys que es va començar per part d'aquest alcalde, i que després va seguir l'alcaldesa Anna Pagans, d'anar adquirint terrenys per anar-los incorporant al patrimoni municipal i anar incrementant la quantitat de muntanya que és municipal va començar fa temps, fa molt de temps, fa dècades.

L'encàrrec del pla especial el va fer l'anterior alcaldessa, l'alcaldesa Anna Pagans, per tant, nosaltres no podem més que desitjar i celebrar poder disposar d'un pla especial que es converteixi en un instrument útil per a la gestió de l'espai de les Pedreres en aquesta línia, la de convertir-lo en un gran parc que tots esperem que es pugui posar al servei de tots els gironins, de tots, absolutament tots. Dels que hi viuen, i en aquest sentit, vull agrair molt la presència dels veïns que avui ens acompanyen:

del senyor Amador, que ha fet una intervenció molt, diguem-ne, clara en aquest sentit, i també dels veïns de la resta del barri de les Pedreres, inclosos els de la zona del Poble Sec, que també sé que estan seguint tot aquest debat i tot aquesta aprovació d'aquest pla, i també els de tota la ciutat, perquè aquest és un pla important per a la Girona del segle XXI, deia jo abans, per a tots els veïns i veïnes de la ciutat.

Per això, volem començar aquesta intervenció, la del Grup dels Socialistes no adscrits, reconeixent moltes virtuts d'aquest pla: la diagnosi de l'àmbit és excel·lent, la diagnosi està molt ben feta, està basada en una anàlisi prolixa, detallada dels punts forts i dèbils de la zona i també de les amenaces i oportunitats que es presenten. Ens ha agradat molt el tractament que proposa dels espais verds, de la xarxa de camins i la preservació dels elements patrimonials que proposa.

Ja el Pla general de 2002 definia els objectius i criteris que havien de regir aquest pla que avui debatem i és aquí on comencen les objeccions i els problemes. Hi ha un però i hi ha un però molt gran, hi ha un però molt important, perquè el Pla general del 2002 quan recollia i llistava aquests objectius i criteris generals, recollia com un dels criteris que per restaurar la zona com a parc públic s'havien de garantir tota una sèrie d'elements i un d'aquests és la regulació de les edificacions il·legals existents, l'enderroc de barraques, l'eradicació dels usos marginals que degraden el paisatge. I, per tant, definia –com després el pla especial també ho defineix– que hi ha una problemàtica social al sector i que l'acció social per gestionar aquesta problemàtica i donar-li una resolució correcta és indispensable i prèvia per poder desplegar el pla. I per tant, que allò que ara mateix el senyor Amador i el senyor Carreras ens explicaven, allò que –com molt bé ens han dit– queda recollit en un breu informe de tretze pàgines pendent de ser posat al dia, doncs, no és suficient per complir aquest objectiu que és, hi insisteixo, ho diu el mateix pla general i ho diu el pla especial, indispensable i previ a poder tirar endavant el pla especial.

És en aquest sentit que nosaltres, jo mateixa les vaig signar i redactar, varem presentar unes al·legacions en el pla especial en el moment en què es va fer la seva aprovació inicial i va estar exposat al públic, en les quals els demanàvem que, atès que hi havia aquesta consideració que el pla social era indispensable i previ a poder executar el pla especial, no portessin a aprovació al plenari el pla especial fins que no tinguessin el pla social definit, un pla social que, evidentment, s'ha de fer amb consens amb els veïns de la zona, amb els veïns que avui estan aquí i també tenint en compte les peticions i allò que el pla general diu que s'ha de fer en aquesta zona.

La nostra preocupació és que ha passat més d'un any, perquè les nostres al·legacions tenen un any i tres mesos, són del gener de 2014. L'exposició pública va acabar el 30 de gener de 2014. I la nostra percepció –i avui n'hem tingut aquí mateix una mostra quan el senyor Carreras ens ha dit que havien estat sis mesos sense trobar-se en aquesta comissió, que per nosaltres és insuficient: els que hi són està bé que hi siguin, però hi falta gent en aquesta comissió, gent que ha de gestionar tota aquesta difícil, perquè no és fàcil, negociació–, no s'ha treballat de la manera que s'hauria d'haver treballat aquest any i, per tant, aquest pla social està endarrerit, està coix i fa que el pla especial sigui coix, que és una eina que no es pot utilitzar si no s'afina en el pla social.

En aquest sentit, tampoc no ens ha agradat gens la pressa sobtada amb què ha arribat aquest pla especial, després de fer més d'un any que havia estat en exposició pública, arriba ara a un mes de les eleccions. No ens sembla rigorós, no sabem qui governarà d'aquí a un mes i mig, però el proper govern si realment es pretén que aquest pla especial sigui eficaç, es pugui aplicar, és el que haurà d'executar aquestes disposicions que el pla especial recull. I seran paper mullat si no hi ha aquest pla social, que, hi insisteixo, totes les planificacions diuen que és indispensable i previ.

I no ens ha semblat tampoc gens seriós que aquestes condicions d'aplicació del pla social que ara el senyor Ribas ens detallava ens hagin arribat avui quatre hores abans del Ple, quan, hi insisteixo, fa més d'un any que això va estar en exposició pública, que les nostres al·legacions van estar presentades. I eren totes en aquesta línia: escolti,

ens sembla bé el que volen fer, només faltaria, vam començar-ho nosaltres, però ens sembla que el pla social no està prou treballat, no s'ha fet l'anàlisi fina que s'hauria de fer. I, per tant, per molt que ens agradin totes aquestes accions que volen i que nosaltres també estem d'acord que s'han de fer en la zona de les Pedreres, serà paper mullat si tots aquests criteris no s'incorporen.

El senyor alcalde adverteix a la senyora Bosch que s'ha esgotat el temps de la intervenció.

Reprèn la intervenció la senyora Bosch, qui diu, vaig acabant. Per aquest motiu, el nostre posicionament és el següent: els demanem que deixin el pla sobre la taula, que es treballi el pla social en consens amb els veïns de la manera que s'hauria de treballar i els reitero el nostre consens i, per tant, el de les persones que ens donaran el relleu en aquest cas a nosaltres i és tot sobre aquelles disponibilitats del pla sobre els aspectes de xarxa de camins, sobre els aspectes de protecció del patrimoni, sobre els aspectes de protecció del medi natural; en aquest sentit hi estem d'acord, però sense aquest pla social ben treballat, per nosaltres, això que deia el senyor Ribas, entre no tenir una soga temporal i passar un any llarg sense treballar-ho hi ha un terme mitjà que és treballar sobre les coses, fer tota aquesta negociació i aquest detall que s'hauria d'haver fet en l'aspecte social com s'ha fet en l'aspecte urbanístic, i no està fet. Per tant, els fem aquesta petició.

No ens demanin que votem un pla que està incomplet. Deixin el pla sobre la taula, acabin de treballar l'aspecte social, treballin amb aquests veïns que tenen la voluntat de poder tirar endavant una solució consensuada i a partir d'aquí, que el proper consistori pugui definir-se sobre aquesta qüestió.

(Aplaudiments)

Intervé el senyor alcalde, qui informa a la senyora Bosch que s'ha quedat només a vint segons d'esgotar dos torns d'intervenció seguits.

Fa ús de la paraula la senyora Glòria Plana, regidora no adscrita, qui exposa, en primer lloc, agrair l'explicació que ens han fet el senyor Santiago Amador i en Llorenç Carreras. I, per altra banda, dir que penso que cal potenciar la singularitat del parc de les Pedreres per millorar sobretot, i en primer terme, la manera de viure dels veïns i les veïnes que hi resideixen, però també perquè la ciutadania, perquè els gironins i les gironines en puguin gaudir a través d'itineraris, d'espais per fer esports, etcètera.

Aquest pla especial comporta dos aspectes importants: per una banda, com a operació urbanística, com a eina urbanística per posar en ordre tota la zona, organitzar-la, endreçar-la i potenciar-la perquè els gironins i les gironines, i, evidentment, com deia, els veïns i les veïnes hi puguin millorar la seva manera de viure. En aquest sentit, doncs, em semblaria correcte.

Per altra banda, i molt important, és l'aspecte social: com i quan s'executa aquest pla. Jo vaig manifestar en el moment en què va passar aquest punt per donar-ne compte en el seu moment que aquest era un aspecte molt delicat, atesa l'especificitat i la idiosincràsia de la zona i de les persones que hi resideixen, que ve de fa molt temps, com ens deia el senyor Amador, de fa més de seixanta anys quan hi varen anar a viure. En aquest sentit, entenia que calia un consens per part del veïnatge i també de tota la ciutadania.

Ja en mandats anteriors es van fer unes actuacions importants per tal d'anar conscienciant les persones que hi viuen que calia anar regularitzant la situació. Així doncs, penso que cal ser molt curosos i rigorosos en la manera en què s'executi aquest pla, aquest pla especial. I considero que la taula que lidera el defensor de la ciutadania és molt important i necessària perquè és el punt de diàleg i d'acord per

desenvolupar aquest pla especial. Però tal com es recomana en l'informe, cal la implicació i el compromís explícit dels tècnics i polítics que gestionen o que gestionaran aquest pla específic respecte al desenvolupament del pla social que ha d'acompanyar-lo. En aquest sentit, el protocol d'actuacions que ens ha fet arribar el regidor Berloso crec que és un primer pas, però no suficient: hi trobo a faltar molta més concreció i també un calendari de programació d'execució.

En aquest sentit, jo també potser demanaria –com ha fet la regidora Pia Bosch– deixar aquest punt sobre la taula i, si no, en un altre cas, el meu posicionament seria l'abstenció.

Intervé el senyor Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui expressa, en primer lloc, agrair la presència d'alguns dels veïns de les Pedreres aquí i les explicacions que ens han donat.

En segon lloc, creiem que –com ja s'ha dit– el primer que cal dir és que és positiu que l'equip de govern porti a aquest Ple l'aprovació provisional del Pla especial de les Pedreres. Creiem que és una proposta necessària que feia falta, però, per altra banda, també considerem que és bàsic que aquest pla s'intenti tirar endavant amb el màxim consens entre tots els sectors implicats i amb una especial cura per als aspectes socials que comporta.

Valorem també molt positivament la feina que es fa des de la taula establerta entre les parts i la tasca realitzada pel defensor de la ciutadania per tractar les qüestions socials que es deriven d'aquesta actuació. I en aquest sentit, penso que cal vetllar sobretot pels drets de les persones i per un dret bàsic que és el dret a l'habitatge.

En aquest sentit, i tenint en compte l'informe fet pel defensor de la ciutadania i el protocol per al Pla especial de les Pedreres que ens han fet arribar avui, creiem que es va en la bona direcció, però ens hauria agradat arribar a aquest Ple amb un acord tancat en els aspectes socials. Com que això no és així encara, si avui hem de votar aquest pla, la nostra posició seria l'abstenció.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, senyor Ribas, ja li anticipo que la meua intervenció també anirà encarada i intentant donar arguments per demanar-li que deixi aquest pla sobre la taula. Vostè mateix, en la Comissió Informativa, ens demanava que intentéssim arribar a un consens totes les forces polítiques. Perquè és cert que aquest pla especial és un pla important per a la ciutat, és un pla esperat, i com deia vostè, la ciutat no pot viure d'esquenes al parc de les Pedreres, de la mateixa manera que aquestes famílies ni poden ni volen viure tampoc d'esquenes a la ciutat. Per tant, quan li demanem que deixi aquest pla sobre la taula és, precisament, en pro o a favor que les diferents forces polítiques hi puguem donar suport amb la tranquil·litat que recull allò que, com altres persones que m'han precedit, ens sembla de vital importància, que és l'informe social que ha d'acompanyar aquest pla especial.

Vostè també fa molta incidència a desvincular –i ho feia també a la Comissió Informativa– el pla especial com una eina urbanística respecte de l'aspecte social. És que això, senyor Ribas, és indestruïble, és impossible de separar-ho. Efectivament és una eina, però hi ha una realitat social, no es pot desvincular el Pla especial de les Pedreres sense tenir en consideració tota la problemàtica social que hi ha i els drets adquirits de famílies que fa més de cinquanta anys –com ens expressava el representant de la família Amador, a qui també vull agrair avui la seva presència aquí, la seva participació en el Ple. Per tant, si vostè veu que no pot deslligar la realitat social de l'actuació urbanística, penso que seria bo que considerés aquesta posició.

I dos arguments més, senyor Ribas: per les seves explicacions, fa la sensació que a les Pedreres no s'hi podria actuar si avui no s'aprovés aquest pla especial, i això no és exactament així, es podrien iniciar algunes actuacions sense necessitat d'aprovar aquest pla especial. Per tant, no és que la seva àrea no hi pugui fer actuacions; es

poden fer, es poden iniciar i es podrien haver iniciat. Per tant, l'instem, precisament, a treballar a poc a poc. Vostè ens ho deia, no volem posar la soga al coll de ningú, volem que hi hagi un ritme adequat; doncs, fem el ritme adequat, si vostè el pot fer sense l'aprovació d'aquest pla especial.

I finalment, senyor Ribas, li demano, jo no sé si recorda –després més endavant hi ha un punt que també pertoca a la seva àrea–, que m'he hagut d'endarrerir fins a plens del 2013, abril del 2013, on vostè ens va dir, després d'uns plens un tant tensos, respecte a la densitat d'edificació, vostè ens va dir: «A partir d'aquest moment em comprometo que quan hi hagi temes prou complexos en comissió informativa no ho portaré just al Ple següent, sinó que m'esperaré a l'altre.» Per tant, li demano que doni tràmit, precisament, a la seva paraula: aquest és un tema complex que necessita el consens de les diferents forces polítiques. Per tant, li demano i li reitero que deixi el punt sobre la taula, que hi continuem treballant i que en puguem parlar, jo crec que en el següent mandat, però, en tot cas, encara tindria dos plens per endavant per tornar-ho a portar.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, dels anys que porto a l'Ajuntament i quan vaig tenir responsabilitats socials, una de les coses que em dol més és no haver contribuït a trobar una solució clara a les Pedreres.

Me'n puc vanter, i molts ho saben, que com a mínim vaig impedir que els fessin fora. Perquè hi ha una solució fàcil, és portar les excavadores, fàcil. El 2001 era el regidor d'aquest Ajuntament i l'alcalde Joaquim Nadal –l'he de citar– va donar ordres a les excavadores de pujar allà dalt. Afortunadament, la mobilització de la gent, el Ramon Llorente, advocat, i jo regidor novell que vaig pujar i vaig tenir una conversa complicada amb en Joaquim Nadal, va tenir el sentit comú per desdir-se'n. Perquè en aquell moment s'aprovava el pla general i hi havia aparegut les Pedreres.

Mireu, si en aquests moments, n'estic segur, si en aquests moments tenim Pedreres com a parc natural és perquè hi havia gent vivint, si no, mireu Montjuïc. A Montjuïc hi viu gent, però no és parc natural. És a dir, l'especulació que en determinats espais ha aparegut a la ciutat ha sigut la gent que hi vivia per necessitat que va impedir l'especulació.

La segona tongada com a regidor de Serveis Socials amb el regidor Joan Pluma, enviava les excavadores una altra vegada. No diguis que no, ho puc provar, enviava les excavadores una altra vegada. Va ser el sentit comú de l'Anna Pagans que va arribar a un acord de taules: ni el pla social el vaig poder acabar –ni el pla social el vaig poder acabar–, a canvi que no fessin fora aquelles persones. Unes segones taules.

Quin és el problema del pla social? És que el pla social no és paper; el pla social significa uns quants milions d'euros, el pla social són diners, no paper. I aquests diners d'on surten? Del conjunt de la ciutadania. I quines són les prioritats d'aquesta ciutat? Moltes. I per tant, si porten seixanta anys és perquè aquesta ciutat no ha tingut els nassos socials, ha volgut tenir els nassos de «maton», però no li ha sortit bé, per impedir que aquests fets continuessin.

Per tant, atenció, hi ha gent allà que s'ho ha guanyat; no s'ha guanyat la propietat, ja saben que en això discuteixo amb ells, i hi he pujat moltes vegades. S'han guanyat l'usdefruit, és a dir, s'han guanyat que puguin estar allà ells, els seus fills, els seus néts –de l'última vegada que hi vaig pujar ja hi han dos néts més, m'han comentat. Per tant, que puguin viure allà. Com? Tenint el Pla de millora urbana de Polvorins. Aquí s'hi referia l'Amador, el Pla de millora urbana de Polvorins en això discrepo d'ell i jo penso que no hi caben tots, però seria un element perquè una part s'hi pogués ubicar. Una altra en el lloc on estan, que, com deia, d'algunes jo he estat a dins: no són barraques, són cases d'autoconstrucció, sí, cases d'autoconstrucció, com tenim en alguns barris

de la ciutat legalitzades. Pugem a la Torrossa, anem a altres llocs i tenim cases d'autoconstrucció legalitzades. Molt dignes.

Evidentment que ens xoca, a mi el primer, un model social que no és l'habitual a la ciutat de Girona: aquests nuclis familiars extensos que viuen junts. Però jo penso que forma part d'una riquesa d'aquesta pluralitat que és la ciutat. I que, per tant, és convenient entendre que si fos tan fàcil aprovar un pla especial ja s'hauria fet. El Govern anterior tenia els mateixos tècnics i podia haver fet el pla especial. Del que no van tenir nassos els governs anteriors, i jo la incapacitat per aconseguir-ho, és el famós pla social; aquest és el gran problema.

Quan vam intentar que fos un pla de barris –Font de la Pólvora, un dels altres grans problemes de la ciutat i també aquest territori–, no va haver-hi maneres que això prosperés. Imagineu-vos si haguéssim aconseguit el 50 per cent de finançament de la Generalitat, podríem parlar d'altres coses més factibles; ara ens toca fer-ho al 100 per cent.

Per això el més sensat, sabent que jo comparteixo amb l'equip de govern la voluntat de fer les coses bé, que, atenció, l'empatia social no està en els bancs d'aquí i és absent en els bancs d'allà; això és mentida. Recordo també quan estava al Govern que en els temes socials ens posàvem tot d'acord sense problemes. Ara no és el bon moment per aprovar aquest pla especial, no és un bon moment, perquè falta una part indestruïble. Per tant, jo demano generositat al Govern, que aparqui de moment això, que es pugui plantejar –i ara que vénen eleccions i la gent promet molt– que els candidats, que en tenim alguns, prometin diners per a les Pedreres, a veure, i que ho mantinguin davant de tota la ciutat i que diguin que Les Pedreres és prioritari i que s'han de trobar els diners. I potser així hi haurà gent tan descreguda de la política que hi creurà una mica més, però sobretot perquè jo penso que aquesta ciutat hi sortirà guanyant.

Per tant, principi de realitat: de vegades en política no es pot fer tot allò que es vol. Principi d'oportunitat: de vegades l'oposició, malgrat que estem d'acord en el mateix, però ja han vist vostès que les circumstàncies explicatives són fins i tot antagòniques, permetin posar solució o un principi de solució. Jo estic segur que en un període entre quatre i vuit anys –no abans –, entre quatre i vuit anys es podran anar movent peces per aconseguir fer compatible que la gent que hi viu puguin molts viure-hi, els altres desplaçar-se a un lloc de mutu acord i que el pla especial serveixi per al conjunt de la ciutat.

Aquestes són les paraules que els volia dir i sobretot, ara no és el moment.

(Aplaudiments.)

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui expressa, donar la benvinguda a tota la gent que ha vingut avui aquí en el Ple. En Llorenç i l'Amador que han parlat, doncs, molt bé, penso que és necessari que la gent vingui al Ple i que parli. I els diré una petita anècdota: que encara a hores d'ara hi ha gent que a mi em pregunta si es pot venir al Ple a mirar el Ple, si s'ha de pagar o s'ha de demanar cua. Bé, per tant, és important que anem fent aquests exercicis de normalitzar i socialitzar un espai democràtic com és aquest.

Nosaltres hem estat reflexionant molt sobre aquest aspecte, i també ens afegim a la proposta, a la demanda que això seria millor, segurament, de retirar-ho del punt de l'ordre del dia i no votar-ho.

Mirin, nosaltres, el nostre grup municipal ens hem mobilitzat moltíssimes vegades en defensa del medi ambient, del medi natural, i això ens ha comportat a vegades conseqüències molt dures cap a nosaltres. Les Gavarres també les hem defensades moltes vegades i com a coneixedors o una mica coneixedors d'aquest espai tan emblemàtic que són les Gavarres –després parlarem de la part específica de les Pedreres–, sabem que els problemes ambientals que tenen les Gavarres i la seva

gestió van molt més enllà d'unes quantes construccions més o menys temporals que hi ha en un queixal, en un racó, en una arraconada de la porta de les Gavarres. Probablement, a nivell ambiental i ecològic, ara que parlem de restaurar el paisatge i de recuperar el patrimoni, té molt més impacte la variant de sant Daniel o les cases, si em permeten l'expressió, «pijas» i VIP de Montjuïc que no pas les quatre construccions més o menys malgirbades que hi ha en aquesta zona. Els asseguro que ambientalment es pot demostrar que és molt més impacte la part, diguéssim, socialment acceptada per una part de la ciutat que no pas unes quantes construccions. Per tant, aquí podríem parlar molt.

S'han dit moltes coses aquí, i jo les comparteixo totes, però en Llorenç ha dit una cosa que jo penso que no la podem passar per alt: hi han dues coses, les persones i la resta, les coses, els objectes. Quan gestionem, gestionem coses, podem cometre errors, però quan cometem un error amb una cosa, bé, podem esmenar la cosa o podem intentar-ho; quan cometem errors amb les persones, és molt més complicat d'esmenar-ho.

Nosaltres pensem que Les Pedreres és un patrimoni històric de la ciutat, és una part que va donar vida a la nostra ciutat, el Barri Vell va créixer en bona mesura gràcies a les pedres de les Pedreres, i això és un patrimoni històric que nosaltres sí que estem d'acord a restaurar-lo, igual que estem d'acord a restaurar la zona ambiental, restaurar la vegetació, fer un gran parc urbà per a tota la ciutadania de Girona, la que hi viu a prop, la que no hi viu a prop, la gent de fora de Girona. És una cosa per a tothom. Però pensem que això ha de ser perfectament compatible amb una realitat social que existeix des de fa sis dècades i que no la podem obviar ni la podem amagar. Sabem que és una cosa molt i molt complexa, sabem que és quelcom que no es pot simplificar de cap de les maneres.

No voldríem nosaltres tampoc que això es convertís en una arma llancívola electoral. Per això, pensem que en el període en el qual s'aprova no és el més adequat. Pensem que com que és una qüestió molt i molt complexa cal temps, cap paciència, cal mà esquerra i cal també que la ciutadania de Girona en sigui coneixedora, perquè entre tots plegats puguem aportar una solució.

S'ha parlat de diverses solucions: el senyor Olòriz n'ha parlat, el senyor Amador també n'ha parlat d'algunes, i jo sóc del parer que probablement la solució definitiva no existeix i que probablement el que hi haurà d'haver és una petita renúncia col·lectiva de tots plegats per tal de solucionar el problema. Tothom haurà de cedir una mica en un estira i arronsa que no serà fàcil i que serà complex i que ja fa temps que dura, no ens enganyem. Alguns vam descobrir el problema o la situació ara fa uns sis anys, d'altres ja la van viure fa deu anys, fa vint, fa trenta, però ells porten vivint aquí sis dècades, unes quantes generacions, i són tan gironins i gironines com qualsevol altra persona, d'això no hi ha cap mena de dubte. És per això que nosaltres pensem que en aquesta solució de consens que nosaltres volem proposar, el seu punt de vista hi ha de ser, hi ha de ser i hi ha d'haver aquest consens.

En definitiva, no és fàcil, però hem d'intentar-ho i cal que la nostra ciutat, el conjunt de la ciutadania aportem una solució, i ells n'han de ser els principals protagonistes i els principals valedors. Sé que gestionar això no serà qüestió d'uns mesos, ni qüestió d'un any ni de dos anys ni de tres anys, probablement, de molt més temps. Cal treballar amb la quarta generació, amb la tercera generació, amb la segona generació, amb la gent que encara queda de la primera generació i entendre això que deia abans, que intentava dir que són tan ciutadans de Girona com qualsevol altre ciutadà.

Nosaltres tornem a demanar que això surti del Ple d'avui –perdó–, que no s'aprovi, que es retiri de l'ordre del dia, perquè no veiem gens clar el pla especial i el pla social, que té moltíssimes mancances. Pensem que el pla social hauria, en certa manera, de generar el pla especial; hauria de ser primer el pla social i després el pla especial.

Fa ús de la paraula la senyora Concepció Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc, agrair al senyor Carreras i al senyor Amador la seva intervenció i la seva exposició. Efectivament, escoltar la gent que viu en aquest barri o una part de la gent que viu en aquesta zona de la ciutat i que són, doncs, els més afectats per una part d'aquest pla especial, crec que és interessant, que és positiu i – com deia el senyor Navarro–, efectivament, és positiu que la gent de Girona, la societat gironina, les diferents associacions i entitats o aquells que se sentin afectats pels punts que portem a l'ordre del dia demanin intervenir i, per tant, formar part d'aquest plenari i implicar-se en allò que els implica i que els toca.

Mirin, jo no demanaré a l'equip de govern que ho deixi sobre la taula –seré l'única, senyor alcalde, que no li demanarà això. I no ho faré perquè crec que el pla especial que es presenta demostra valentia. I m'explicaré, i segurament tampoc m'aplaudirà avui el públic amb la meua intervenció, però, bé, jo l'aplaudiment fàcil fa temps que el deixo per a altres forces polítiques i no per al meu grup municipal, que intentem actuar sempre amb rigorositat i serietat amb relació als temes que afecten directament la ciutat de Girona.

Miri, el senyor Olòriz ha dit una cosa, el senyor Nadal hi volia enviar excavadores i el senyor Pluma també; jo crec que si una cosa evita aquest pla especial és enviar excavadores sense tenir present ni tenir en compte la gent que viu al barri, tota la gent. Perquè és molt maco tenir el doble discurs i la doble moral; és molt bonic anar a una part de les Pedreres i dir-los que vols promocionar la seva zona i el seu parc i llavors anar a l'altra a dir-li «però no ho faran perquè jo us defenso a vosaltres». És incompatible, doncs. És incompatible, perquè per fer aquest parc, que després tots ens omplim la boca quan anem a veure una part de la gent que hi viu a dir-los que volem potenciar-lo, que volem promocionar-lo –i no dic paraules que fins ara vostès no hagin sentit a la intervenció d'aquells que m'han precedit–, també s'ha de solucionar el tema més difícil que té aquest pla especial, que no és un tema urbanístic en si, sinó un tema social. I, per tant, quan es parla de pla especial –el senyor Ribas ens ho deia–, es parla d'urbanisme, perquè és així, perquè és una eina, un instrument urbanístic, però en el cas de les Pedreres aquesta eina o aquest instrument porta afegit o porta sumat un problema en termes socials que no podem obviar, que crec que ningú ha obviat, que s'hi ha treballat i que s'hi segueix treballant.

Mirin, quan a mi l'equip de govern, i el senyor Ribas molt en concret, em plantejava, doncs, tot el que estava treballant i el que estaven plantejant a la zona de les Pedreres, jo li insistia en: «Què diu d'això el defensor, no?» El senyor Ribas hi ha fet referència. Perquè jo el senyor Llorente, precisament, les primeres converses que vaig tenir amb ell fa molts anys van ser amb relació al tema que avui estem parlant en aquest plenari. I per tant, la visió i allò que el senyor Llorente ens pogué dir i a més ara en la figura que representa, que és la de defensor del ciutadà, era molt important per al meu grup.

Jo en les últimes converses que he tingut, i encara just abans d'entrar al plenari he preguntat si allò que se m'havia enviat, el protocol –que no criticaré, a mi m'és igual si són quatre hores abans o una hora abans si del que es tracta és arribar a un acord, i per tant, en positiu –, i m'han dit: «Sí, la recomanació del senyor Llorente està íntegrament recollida en el que nosaltres presentem avui.» I, per tant, els he de dir que per mi això és una tranquil·litat i, per tant, és un dels motius principals pels quals nosaltres donarem recolzament a aquest punt. Perquè, de veritat, el senyor Llorente s'ha preocupat des del primer dia i durant molt de temps d'aquesta problemàtica que avui estem plantejant. I, per tant, si la recomanació del senyor Llorente com a defensor és el que farem servir de protocol i, a més, hi ha una cosa, que no sé si és la millor frase que ha fet, senyor Ribas, en aquest Ajuntament des que és regidor, però, bé, la repetiré perquè l'ha dit vostè, he entès el seu significat, que és «sense la soga al coll», amb relació a urgència de temps; no crec que això de la soga al coll sigui el més

adient de dir en aquest plenari, però, bé, li agafo el sentit de la frase. I, per tant, en aquest sentit, nosaltres li agraïm que vostè ho hagi fet evident aquí.

El que sí que li demanarem és una cosa: avui és l'aprovació provisional d'aquest pla especial –ja acabo, senyor alcalde–, és l'aprovació provisional, com deia, nosaltres estarem molt amatents. De l'aprovació provisional a la final hi ha un pas i, per tant, s'ha de seguir treballant. Nosaltres li demanarem això, que segueixin treballant, però no només amb els grups polítics, que al final, li ho he de dir: escolti, treballi amb els veïns, treballi amb aquells que en aquests moments tenen el problema real i l'afectació real. Desenvolupin més, si fa falta, el protocol que avui aprovarem i que ens han presentat. I després ens ho expliqui, ja li dic, però prioritzi les persones, efectivament, perquè és el més important, i en aquest cas, aquest col·lectiu de persones que hi viuen, que tenen una situació molt concreta, que tenen una problemàtica molt concreta. I, per tant, no doni per fet que perquè avui tiri endavant aquest punt, ja està tot fet i ja està tot arreglat, sinó que no, que abans que arribem a l'aprovació final, les persones que avui ells, aquests veïns que tenen aquest dubte sobre quin és el seu futur amb relació a aquest pla especial, quan vingui l'aprovació definitiva ens puguin demanar tornar a intervenir al Ple i diguin que estan agraïts i contents amb el pla especial que finalment es tirarà endavant a la ciutat de Girona.

Intervé el senyor Carles Ribas, qui expressa, primer de tot contestaré a la senyora Veray: no sé si és afortunada o no la frase, el que volia marcar és una qüestió que a la Junta de Portaveus va quedar molt definida per tots els representants polítics, i és que el temps no fos un condicionant a la resolució d'aquesta realitat social que en certa manera afecta, senyora Paneque, un pla especial, perquè, evidentment, està dins aquest pla especial.

Però jo voldria fer dues referències: el pla social hi és des de l'any 2012. Aquí s'ha dit diverses vegades que no hi havia pla social. El va començar el senyor Joan Olòriz i es va acabar el 2012. Per tant, l'afirmació categòrica que no hi ha pla social, jo preferiria que fossin una mica prudents, perquè sí que hi és i hi han uns tècnics que hi han treballat.

Així mateix, es va crear aquesta taula on hi ha el senyor Llorente –que estava present fa un moment aquí–, i és qui ha vertebrat aquest diàleg continuat amb els veïns. I es van fer, des del 8 de febrer del 2014, 25 de d'abril del 2014, 4 de juny del 2014 i 22 de juliol del 2014, reunions amb el regidor senyor Berlosó, jo present en la major part d'elles i, evidentment, amb els representants dels veïns i el representant que en si van designar els mateixos veïns com a interlocutor.

Per què hi ha hagut una aturada de set mesos? No per manca de voluntat de fer més reunions, sinó perquè el compromís que va adoptar la Mesa és elaborar aquest treball. Aquest treball no és res més que un treball on es va configurar amb el consens amb els mateixos veïns, és un mapa –i els ho he comentat a la meua primera exposició– de la realitat de les edificacions existents, de limitar el propi espai de cada una d'aquestes edificacions, fer un cens correcte –que ho deia el senyor Amador– no només de la gent que ha estat empadronada o no, sinó qui hi viu en cada una d'aquestes «vivendes», i tenir clar qui hi viu en aquest moment, que són els que tenen aquests drets que apuntava el senyor Olòriz com a morals i no tan jurídics, però sí morals d'haver estat allà seixanta anys o uns quants anys més.

Per tant, la feina no ha quedat en sac foradat, sinó que s'ha anat fent, i ha sigut una feina complexa i que no podia estar marcada per un calendari «apretat». Demanava la senyora Glòria Plana d'establir un calendari, el problema és que establir calendari quan els temes són delicats és complex, perquè a vegades, has de treballar amb un marge molt més superior del que potser tots voldríem.

Quant a la meua falta de paraula, senyora Paneque, d'informar amb anterioritat al Ple. Home, els vaig informar el 8 de novembre del 2013. A veure si comencem a entendre com funcionen els temes urbanístics: el 8 de novembre del 2013, la Junta de Govern

d'aquest Ajuntament aprova inicialment el pla especial i s'obre un període d'al·legacions. No hem fet cap més modificació en si mateixa que requereixi que jo els torni a explicar quelcom que ja els vaig explicar el 8 de novembre del 2013.

Ara, si el que m'està demanant és que quan succeeixin aquests fets també ho faci, ja em comprometo ara i sí que dono la meua paraula que ho tornaré a fer. Jo al que em vaig comprometre és en allò nou que en si no tenien cap referència amb anterioritat.

En cap moment s'ha negat la realitat social i la problemàtica social. Aquí hi ha el senyor Amador, i jo m'he reunit amb ell i amb els seus fills –que estan per allà darrere– hi he parlat més d'una vegada. I el compromís que reflecteix el defensor en l'escrit que s'adjunta aquí, que és una manifestació meua, que diu: «No es deixarà ningú dels afectats sense habitatge i que abans d'enderrocar qualsevol finca s'haurà de parlar i tractar amb cada un dels residents i tractar la seva problemàtica.» Aquesta és la manifestació que jo vaig fer fa molt de temps, ja en el mes de novembre del 2013. I aquest és el compromís que estableix aquest protocol. Protocol que ha trigat quatre hores abans d'aquest Ple o les que siguin, però els que tenen representació amb un partit polític i que són membres de la Junta de Portaveus és el que van demanar, i el que he fet és complir amb una petició dels portaveus a la Junta de Portaveus. Em sap greu si ha arribat a algú quatre hores abans d'aquest Ple, però, era el compromís a què es va arribar en aquesta Junta de Portaveus.

Per acabar –senyor alcalde, i no m'allargaré més–, senzillament, només dir una cosa –em queden deu segons–: no tornarem a perdre una oportunitat per tirar endavant un pla especial de les Pedreres, que ho porta requerint aquesta ciutat des de fa molt de temps.

La senyora Pia Bosch demana la paraula.

Intervé el senyor alcalde, qui comenta, els demanaria brevetat, he sigut generós, ja han vist que no he tallat a ningú, però crec que les posicions estan molt clares. Els demanaria molta concisió amb relació a alguna qüestió que calgui aclarir, però no per reiterar arguments que ja s'han dit a bastament.

Senyora Bosch, té la paraula.

Intervé la senyora Pia Bosch, qui comenta, amb relació al contingut de la Junta de Portaveus, ja sap que hi ha un terç del Ple que no hi té accés i, per tant, la informació que es pugui donar a la Junta de Portaveus si no es fa arribar a aquest terç del Ple, no en tenim coneixement.

D'altra banda, sobre l'antelació amb què s'ha de donar la informació, home, jo crec que és important. I en el cas, ja li ho dic, de les al·legacions que signava jo mateixa, aquestes al·legacions estaven totes basades en el mateix tema, i és com resoldran tota aquesta situació social, perquè el pla social, que –com vostè molt bé ha dit– fa molts anys que hi ha una acció social en aquella zona, doncs, ha de concretar més per fer del pla especial realment una eina útil, una eina de gestió. Perquè sense aquesta concreció, el pla especial no té la seva virtualitat de poder possibilitar una intervenció realment rellevant a la zona.

Deixi'm dir-li que aquesta intervenció social que vostè ha dit que comença el 2012, en aquesta actuació social fa molts anys que els serveis socials i els serveis de patrimoni estan a sobre d'aquesta zona. I es van fer dues polítiques: l'adquisició de patrimoni que jo els deia abans i la cura i control de les noves edificacions. És en aquest sentit que quan hi havia una nova edificació –evidentment, hi havia un pacte tàcit que no hi podia haver noves edificacions–, quan hi havia una nova edificació, s'hi enviava l'excavadora. I jo crec que es feia molt ben fet, és el mateix que ha fet vostè ara –ho ha fet molt tard, hem passat tres anys sense tenir aquest control–, però al final ho ha fet. I això ho feien els serveis de patrimoni d'aquest Ajuntament conjuntament amb els serveis socials d'aquest Ajuntament.

Ara poden fer revisionisme absolut de tot el que es va fer en el passat, és la seva decisió. Es va fer un control de les noves edificacions, i és així que s'anava treballant perquè no hi haguessin més edificacions i no hi hagués, en aquest sentit, un creixement d'una situació que és el principal repte que ofereix aquesta zona.

Per tant, jo li reitero la petició que deixin sobre la taula aquest pla i que aquest projecte de pla social que ara ens ha mostrat es pugui incorporar realment en el pla especial. I puguem veure tots, perquè, hi insisteixo, aquesta antelació d'un mes, tots els grups jo crec que ho hem pensat, puguem veure realment si incorporat aquest pla social, el pla especial és una eina interessant com ha de ser. Si és així, no pateixi, ja l'hi votarem a favor, perquè li he dit per activa i per passiva, la resta del pla ens agrada, respon a allò que nosaltres creiem que ha de fer el Pla especial de les Pedreres. Per tant, no és amb voluntat obstructionista; és amb voluntat que realment aquesta no sigui una aprovació que algú pugui pensar que és electoralista perquè falta un mes per les eleccions i algú va prometre alguna cosa, sinó que realment hi ha la voluntat que amb aquest pla es pugui fer una intervenció a fons en una zona de la ciutat que per nosaltres és també molt important.

Intervé la senyora Sílvia Paneque, qui expressa, molt breument i també per respondre a les al·lusions del senyor Ribas. Senyor Ribas, permeti'm que li respongui amb aquest to, però és el que ha utilitzat vostè amb mi: conec perfectament quin és el procediment a l'hora d'aprovar aquest pla especial; el que li estem dient és que en comissió informativa ja varem expressar els nostres dubtes, els mateixos que els varem expressar en Junta de Portaveus. I que el que varem demanar, crec, tots els grups presents és que acompanyés un document que donés seguretat, tranquil·litat a aquestes famílies.

Però és que aquest document –senyor Berlosó, ja que me'l mostra, el responc– és un document molt més reduït que el primer que ens varen ensenyar que venia del mateix defensor. Quan vostès parlen del defensor, el defensor ens en va fer arribar un a tots els regidors, aquest és un que ens ha arribat –com deia la senyora Bosch– avui a la una del migdia i no reflecteix tot el treball que ha elaborat aquesta taula. Per tant, aquí falta documentació. Si està tan avançada com diu, senyor Ribas, no li farà res fer-nos arribar una cosa una mica més elaborada que aquesta fulla, m'imagino.

Per tant, quan jo li deia que ho deixéssim i jo crec que hem intentat, tots els portaveus, tenir intervencions bastant moderades en bé que això quedés sobre la taula. Però és que vostè respon amb un to, i específicament cap a mi, que em sembla displicent i ofensiu, li ho diré.

Per tant, el que demanem és: senyor Ribas, per què té tanta pressa per aprovar avui aquest pla especial? Si sembla que tots estem d'acord que aquesta taula funciona, que tots confiem en la tasca que està realitzant el senyor Llorente encapçalant aquesta taula, quina pressa té per aprovar avui aquest pla especial? Quan, a més a més, li ho repeteixo, vostè pot fer accions a les Pedreres, que no necessita pas l'aprovació d'aquest pla per anar fent actuacions a les Pedreres. Per tant, treballem-hi tranquil·lament, deixi que la taula vagi funcionant i s'arribi a un document final i a un consens amb aquestes famílies, i tot serà molt més consensuat i a favor tant dels veïns de les Pedreres com dels veïns que hi estan vivint, i tots els ciutadans –com deia vostè– que no volen que visquin d'esquenes a les Pedreres. Per tant, tot això ho hem expressat en favor d'anar a una solució més consensuada i que doni tranquil·litat a les famílies que hi estan vivint i que tenen uns drets adquirits després de més cinquanta anys d'ocupar aquestes «vivendes».

(Aplaudiments.)

Fa ús de la paraula el senyor Joan Baptista Olòriz, qui manifesta, la veritat és que no perdem una oportunitat avui, jo penso que la podem guanyar, primer, perquè el pla l'ha

aprovat la Junta de Govern, per tant, el pla hi és i segueix un tràmit. L'únic que demanem és ajornar la continuació d'aquest tràmit; no canviar el pla, sinó ajornar.

Perquè el defensor diu: «compromís explícit respecte al pla social que ha d'acompanyar-lo, amb solucions negociades i viables» –solucions negociades i viables. I això és el que penso que és el que manca. Manca per fer desaparèixer interrogants i susceptibilitats, que l'objectiu cronològic d'anar permetent encaixar els drets socials adquirits i el bé comú de la ciutat necessita unes solucions negociades i viables. Si som capaços, que n'estic segur, que aquestes solucions negociades i viables s'escriuin sobre paper i siguin signades per totes les parts, aquest pla especial no serà votat per un escàs marge, sinó pel conjunt d'aquest Ajuntament en Ple. I és un pla que es mereix que sigui tothom que l'aprovi.

A més, jo estic segur que malgrat que avui s'aprovi continuarà la discussió, evidentment que continuarà la discussió, però no havent guanyat consens, sinó havent perdut consens amb la votació que avui farem.

Per tant, penso que estan a temps, i entenc que el Govern, quan governava he vist poques vegades que un govern retirés gaires coses, per tant, sé que no és fàcil, però que en aquests moments penso que seria agraït per tothom que es donés un petit pas endarrere, petit pas endarrere per continuar amb tot el tema de pla especial amb consens i signat. Això seria una bona lliçó per a tothom: per als que volen revisar la història o per als que volen fer realisme màgic, per a qualsevol, permetria que fos una realitat concreta amb solucions concretes.

Intervé el senyor Jordi Navarro, qui expressa, farà una intervenció bastant breu perquè ja he dit el que havia de dir al principi, però sí que és veritat que no m'ha... –i ho haig d'expressar, amb tota educació i respecte–, però no m'ha semblat adequat el to que ha utilitzat el regidor d'Urbanisme quan s'ha adreçat a una regidora, no sé si a tots, quan ha dit que a veure si ens «enterem» de com funciona l'urbanisme. Jo penso que no és un to adequat per una persona que té responsabilitats de govern.

I he de dir-li que jo quan estava en aquesta bancada assegut com un ciutadà més seguint el Ple, l'anterior regidor d'Urbanisme més d'una vegada l'havia sentit expressar-se en uns termes similars, i la veritat és que la cosa feia grinyolar una mica el Ple.

Penso que no ha estat adequat i, bé, he volgut fer-ho manifest.

Dit això, aquí s'està dient que ja hi ha un pla social i que, en certa mesura, el que estem dient els que diem que això és insuficient que és que estem equivocats. Jo reitero que crec que el pla social que recull la memòria, doncs, és insuficient i que s'hauria d'anar més enllà. I que una manera per poder regularitzar un pla social que anés més enllà hagués estat que la taula, la taula que s'ha impulsat i que hi ha diversos representants, s'hagués reunit abans de celebrar aquest Ple amb una mica més de temps. Perquè es va reunir fa sis mesos, però des de sis mesos fins aquí no hi ha hagut cap reunió i el que s'ha generat són dubtes i són pors, com hem vist ara fa una estona, amb la possible aprovació d'aquest pla especial.

Per tant, si féssim un treball –com han dit ara aquí diversos portaveus– més de bisturí, amb més paciència, amb més temps i amb més voluntat de consens, que és molt difícil –ho he intentat expressar abans, malgrat que m'he reiterat molt–, probablement, tots estaríem més tranquils, començant per les persones que viuen allà.

Jo torno a reiterar la demanda que això sigui retirat de l'ordre del dia i que ens donem més temps, que el proper govern que entri d'aquí a uns mesos tingui l'encàrrec de seguir treballant per recuperar el patrimoni i també per fer actuacions –que aprofito per reiterar que penso des del meu punt de vista que amb quatre anys s'han fet poquetes actuacions de regeneració ambiental de la zona–, que el nou govern tingui temps per seguir negociant, per seguir parlant, per estar en una taula, per fer les reunions que calguin –no una ni dues ni tres ni quatre, sinó deu, vint, trenta, les que calguin– per tal d'arribar a un consens que ens deixi a tots plegats més tranquils. I que el futur de les

Pedrerres, doncs, sigui de tots, de tots els gironins i gironines i dels protagonistes que hi viuen més a prop.

Per tant, més temps, més paciència i més mà esquerra.

Intervé el senyor alcalde qui agraeix totes les intervencions i demana als assistents, deixin-me dir algunes reflexions, perquè crec que el tema és prou important perquè faci una intervenció.

En primer lloc, qüestions purament de procediment: voldria agrair al senyor Amador, al senyor Carreras la seva intervenció. Voldria agrair també la presència de tots els veïns del barri i els convido a participar tantes vegades com faci falta en aquest Ple municipal perquè tenen la porta oberta. I crec que expresso no només el sentir de l'alcalde, sinó de tots els regidors d'aquest Ajuntament que aquesta és casa seva; la ciutat és la seva ciutat, però aquest és casa seva i, per tant, les decisions que aquí prenem que els afecten, vostès tenen el dret de poder intervenir.

Qüestions també formals, senyor Navarro, quan parli del to, home, miri's una mica a vostè mateix a vegades, perquè vostè no és un exemple de bon to sovint, no ho és. I li ho dic, ara sí, amb molt bon to. I no és cap retret, és una qüestió de coherència.

I pel que fa al moment en què es porten les coses a aprovació, jo no sé si estem dient als ciutadans que s'oblidin dels plens que queden a partir d'ara perquè ja no val la pena que hi portem res important, perquè com que hi ha eleccions, la ciutat s'ha de parar. No, no és el meu criteri, i menys en els casos com aquest que fa molt de temps que hi treballem, jo crec que de manera molt rigorosa i compromesa per part de tothom.

Alerta amb el que farem avui aquí, avui no aprovem res definitivament; avui plantegem una aprovació provisional, que quedi clar a tothom. Demà, d'aquí a una setmana, d'aquí a tres mesos estaran exactament igual que ara, per tant, no pateixin que demà les coses canviaran perquè hàgim aprovat avui provisionalment un pla especial que hem d'aprovar.

I en el lapse de temps, que, evidentment, és un lapse de temps que no demana urgències, entre l'aprovació provisional i la definitiva, hi ha espai de sobres per fer tots els treballs que calguin per anar apropant posicions, que em sembla que en allò essencial són prou importants.

Mirin, a diferència d'alguns presents a la sala i d'alguns que estan fora de la sala que m'ho han expressat, jo no sóc –ja se'n deuen haver adonat– el senyor Joaquim Nadal, no ho sóc, ni ho seré. Hi ha dues maneres d'encarar la política local: la que els ha portat fins avui aquí i la que comença aquí. La que els ha portat avui fins aquí –ho ha dit el senyor Amador molt clarament–, s'aguanta, si és que es pot dir així, en paper mullat. Jo no els firmaré cap paper per tranquil·litzar la consciència de ningú ni per enganyar-los; vostès no es mereixen que un alcalde d'aquesta ciutat els digui una cosa que no és complible o que amb el temps s'ha demostrat que no ha complert. Jo no ho faré. Els parlaré clar, els diré que tenen tot el dret del món a defensar la seva dignitat, a defensar la seva pervivència en el lloc que vostès van construir amb les seves mans, a demanar de l'Ajuntament la màxima sensibilitat social per als real·lotjaments, per a les reubicacions, per al respecte a les persones, per resoldre amb dignitat tot allò que vostès i nosaltres sabem que està en joc. No els podem continuar oferint un brindis al sol. No ho faré, jo no ho faré; al contrari, jo el que els proposo, perquè crec que s'ho mereixen, són horitzons clars, però realistes. Diguem-ho al revés, horitzons realistes, però clars.

Segon: transparència. No són papers que ens intercanviem sota una taula o un dia d'una reunió que ens convé un aplaudiment fàcil o un acord fàcil o desmuntar una crispació puntual, no. Transparència, solidesa legal, que allò que aprovem i allò a què ens comprometem vagi a missa i no puguin vostès venir aquí al cap de trenta anys o al cap de vint anys i retreure que un alcalde o un ajuntament els van dir, els van prometre una cosa que encara no han complert. Això no volem que passi.

Que hi hagi totes les garanties per als serveis bàsics, per a les persones i per a la seguretat. Perquè el que estem parlant avui aquí és futur; no és passat, és futur, i, per tant, sense aquella pressa, sense –diguem-ho d'una altra manera– cap pistola al pit per part de ningú, amb el compromís de generositat que demanava algun portaveu –i té raó, el compromís de generositat– i deixeu-m'ho dir també, encara que estiguem parlant de les Pedreres, deixant de banda l'escarpa i el martell, agafant el bisturí, carregats de paciència tots plegats, jo em comprometo a treballar colze a colze perquè allò que s'hagi d'aprovar algun dia de manera definitiva, que no és avui, gaudeixi del consens que aquí tothom ha demanat, i al qual jo em sumo.

Per tant, és des d'aquest oferiment que jo els demano que continuem treballant; aquí no acaba, aquí comença una nova manera de fer que comptarà amb vostès i que vostès no podran tornar a venir en un ple per dir que l'Ajuntament no ha complert.

Els farà una pregunta: quantes vegades han vingut en aquest Ple vostès per expressar la seva problemàtica? Mai, és la primera vegada que han vingut, oi que sí? És la primera vegada. Doncs, jo espero que continuïn venint més vegades i que cada vegada que tinguin coses a dir, ja sigui perquè hi ha un punt a l'ordre del dia que els afecta o perquè tinguin ganes de presentar una moció, ho facin. Seran ben rebuts, seran, òbviament, tractats amb respecte i escoltats. I a partir d'aquí treballarem junts, que crec que és el que fa falta.

Per tant, senyores i senyors regidors, els proposo la votació d'aquest punt.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per tretze vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés, deu vots en contra dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats i dues abstencions dels regidors i regidores no adscrits senyor Carles Bonaventura Cabanes i senyora Glòria Plana Yanes.

16. Aprovar provisionalment la modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbana de Girona núm. 61 per a la millora de l'accessibilitat.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 9 de febrer de 2015, va aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 61 per a la millora de l'accessibilitat, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'art. 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

En el mateix acord, es va adoptar també la suspensió de la tramitació dels instruments de planejament derivat, projectes de gestió urbanística i d'urbanització, així com l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets, així com els règims de comunicació i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la modificació puntual del TR del PGOU núm. 61, de conformitat amb el que disposa l'article 73 de l'esmentat DL 1/2010, de 3 d'agost.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6819, de 26 de febrer de 2015; en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 38, de 25 de febrer de 2015; i en el Diari de Girona, del dia 25 de febrer de 2015, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR provisionalment la modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbana de Girona núm. 61 per a la millora de l'accessibilitat, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, de la Generalitat de Catalunya, als efectes de la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, tal com ja se'ls va comentar a la Comissió Informativa, i així mateix, és una qüestió que ja va venir al Ple perquè es va fer l'aprovació inicial, és la reforma legislativa que fa referència a la possibilitat de poder resoldre les problemàtiques d'accessibilitat ocupant espais públics o espais verds.

Poso a la seva consideració el següent tràmit d'aquesta modificació.
Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Joaquim Bonaventura, regidor no adscrit en nom dels regidors no adscrits que representa, qui expressa, només faig una intervenció per dir que el nostre vot serà favorable, tal com va ser la primera vegada que va passar pel Ple. I, per tant, no volia expressar res més.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

17. Aprovar definitivament la modificació de les Ordenances d'edificació del municipi de Girona.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 11 de febrer de 2013, va aprovar inicialment la modificació de les Ordenances d'edificació del municipi de Girona, d'acord amb el que disposen els articles 49 i 84.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, modificat per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, i l'article 70.2 de la pròpia Llei de Bases 7/1985, modificat per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, i l'article 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini de trenta dies, mitjançant edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província núm. 36, de 20 de febrer de 2013, i en el Diari de Girona de la mateixa data que l'anterior. Posteriorment, i per acord plenari del dia 11 de març de 2013, es va ampliar l'anterior termini, en un mes, publicant-se els nous edictes en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 6350, del dia 8 d'abril de 2013; en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 58, de 22 de març de 2013; i en el Diari de Girona del dia 20 de març de 2013.

Durant el termini d'informació pública s'han personat a l'expedient la Taula de l'Enginyeria de les Comarques Gironines (re 2013018903); de forma conjunta en un sol escrit el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Demarcació de Girona, representat pel seu president el Sr. Frederic Cabré Segarra, el Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona, representats pel seu President Sr. Joaquim Romans Ramió, i el Gremi de Promotors i Constructores d'Edificis de Girona, representat pel seu President Sr. Josep M. Coll Viader (re 2013019305); s'ha personat també el Sr. Jorge Juan Prat San Roman, en nom propi i en representació de l'entitat mercantil Migdia Promoció, SL i Grup Immobiliari Gironí, SL (re 2013020747).

Fora de termini es va personar el Sr. Florentino Miranda Vila (re 2013057035); i l'entitat Sanitas Residencial, SA (re 2014009249), que no obstant han estat igualment contestades.

Les anteriors al·legacions han estat informades, tant des del punt de vista tècnic com jurídic, incorporant a les ordenances aprovades inicialment, les modificacions que s'han considerat oportunes, tal i com consta en l'informe tècnic-jurídic obrant a l'expedient, sens perjudici d'altres modificacions d'ofici que també s'han incorporat al considerar convenient una major claredat en els termes del seu redactat, i/o coherència arran d'altres modificacions realitzades a partir de les al·legacions.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- ESTIMAR EN PART les al·legacions presentades per la Taula de l'Enginyeria de les Comarques Gironines; i les formulades conjuntament pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Demarcació de Girona, representat pel seu president el Sr. Frederic Cabré; el Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona, representats pel seu President Sr. Joaquim Romans Ramió, i el Gremi de Promotors i Constructores d'Edificis de Girona, representat pel seu President Sr. Josep M. Coll Viader; així com les presentades pel Sr. Jorge Juan Prat San Roman, en nom propi i en representació de l'entitat mercantil Migdia Promoció, SL i Grup Immobiliari Gironí, SL; i l'entitat Sanitas Residencial, SA; i,

DESESTIMAR les al·legacions presentades pel Sr. Florentino Miranda Vila, d'acord amb l'informe tècnic - jurídic que consta a l'expedient, del que se'n donarà trasllat als al·legants en la seva part necessària.

Segon.- Aprovar definitivament la modificació de les Ordenances d'edificació del municipi de Girona, de conformitat amb el que disposen els articles 49 i 84 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, modificada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril; i l'article 70.2 de la pròpia Llei de Bases, modificat per la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local; en relació amb l'article 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Tercer.- Disposar la publicació del present acord i el text íntegre de l'Ordenança en el Butlletí Oficial de la Província de Girona, així com anunciar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya la referència del Butlletí oficial de la província en que s'hagi publicat íntegrament el text.

Quart.- Comunicar el present acord i el text de l'Ordenança a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb el que disposa l'article 65.3 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.

Presenta la proposta el senyor Carles Ribas, regidor delegat d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, el Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària de l'11 de febrer del 2013, va fer l'aprovació inicial de les noves ordenances d'edificabilitat. A partir d'aquí, ha transcorregut força temps, motivat per bàsicament tres raons importants: la primera és que hi havia el tema de suspensió de les llicències per comunicació d'obres per producte del recurs que va haver-hi al Tribunal Constitucional, que ja ha sigut resolt al respecte, així mateix, com les diferents modificacions que hi han hagut legislatives que van motivar, doncs, fer les modificacions pertinents a les ordenances. Va haver-hi el període d'exposició pública, s'ha reunit la taula que es va crear de l'enginyeria de les comarques gironines, així com la taula de diferents entitats que han estat fent el seguiment pròpiament d'aquests noves ordenances.

I posem a la seva consideració l'aprovació ja definitiva un cop ja s'han valorat les al·legacions que van presentar les diferents persones i entitats que van tenir a bé fer-ho.

Moltes gràcies.

Obert debat, intervé el senyor Xavier Amores, regidor no adscrit, en nom dels regidors no adscrits que representa, qui exposa, com bé esmentava el regidor Ribas, l'aprovació inicial es va fer l'11 de febrer del 2013. En aquell cas, el regidor Ceide va defensar el vot en contra, en aquell moment anava vinculat a dues modificacions del Pla General: la de densitats i la d'aparcaments en parts interiors, que conformaven tot un conjunt de modificacions. Certament, ha passat un període llarg, com bé explicava el regidor.

Jo li diré que quan a la Comissió Informativa ens van informar que arribava aquesta aprovació definitiva, vaig haver de recuperar: això d'on prové?, de quant de temps?

En el seu moment estàvem preocupats per un parell de punts: l'article 94, de proporcionalitat d'habitatges en els edificis plurifamiliars; també l'article 181, de subdivisió d'edificis existents. Evidentment, i hi havien tota una sèrie de canvis que probablement tenien aspectes més funcionals, més lligats al tràmit de llicències, però, probablement el més rellevant era i continua sent el que seria la coherència de l'ordenança amb el conjunt d'altres reglamentacions que aquesta modificació sembla que compleix.

Ara bé, com recordaran, tots els temes urbanístics, jo crec que, en aquest cas, per la complexitat que té la temàtica, hi havia el compromís que vostè mateix havia expressat l'abril del 2013, conforme a aquella aprovació, precisament, del tema de densitats, que ens donarien temps, almenys un mes, entre que s'informa la comissió informativa i ve a ple per poder preparar bé els temes.

Tinc la impressió que probablement tot el que és aquí comprès, doncs, seria correcte, però, clar, ha de pensar que quan he comparat els documents, el que tenia era el document de treball del 2013, que ocupava cent deu pàgines, i en el qual s'informava de les modificacions que es feien sobre l'ordenança inicial en dos colors diferents. Agafo l'actual, té vuitanta-vuit pàgines, és diferent quant a volum. I les modificacions que es fan no és sobre l'ordenança original, sinó és sobre l'ordenança en l'aprovació inicial, a la qual havíem votat en contra. Amb la qual cosa resulta extremament complex i difícil veure quins són els elements que hi hem afegit i quins són les modificacions reals que hi ha sobre el document de treball, sobre el document inicial o sobre l'aprovació inicial.

Jo he pogut parlar amb alguns dels agents, per exemple, em comentaven o he vist que alguna de les al·legacions també que no havien estat acceptades és incorporar l'alternativa que l'ordenança pugui aïllar els edificis per l'exterior en els casos de rehabilitació, que amb poc regruix de les façanes, probablement podria modificar i ajudar a complir millors criteris d'estalvi i eficiència energètica. No ho sé, potser podria ser una temàtica en la qual dius, bé, algun d'aquests elements que potser en part hi són, d'altres costa de veure exactament en quins articulats, perquè tots els punts i articulats canvien. Jo crec que seria d'aquell tipus de mesures que si ens hagués donat aquest mes per poder-ne parlar o si al llarg d'aquests dos anys llargs que hem tingut, perquè hem tingut dos anys mentre esperàvem aquest compliment de normativa, s'hagués pogut parlar amb els grups, explicar més detalladament, poder donar aquesta comparativa, a mi em resultaria molt fàcil, probablement, votar que sí.

Jo per simple prudència m'abstindré o ens abstindrem els cinc regidors, entenent que segurament tirarà endavant.

Però, en tot cas, recuperar, crec que seria una idea que caldria mantenir de cara a futur, de donar aquest temps, especialment en els aspectes urbanístics, perquè des d'una comissió informativa poder mirar un expedient el dijous o divendres a un

document de més de cent pàgines i haver-lo de votar dilluns, realment és força complex.

Fa ús de la paraula la senyora Sílvia Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui expressa, senyor Ribas, precisament, aquest era el punt de l'ordre del dia on li deia que reculant a plens del 2013 per veure les intervencions del regidor Ceide i les seves respostes, havia trobat aquest compromís, que, li ho reitero, en temes complexos en matèria urbanística vostè es va comprometre a no portar-ho al Ple següent de la comissió informativa, sinó donar-nos a tots plegats un mes per tal de poder-ho consultar amb els tècnics i amb vostè mateix si així ho consideràvem.

Per motius molt similars als que ha expressat el regidor Amores, el meu vot serà d'una abstenció.

Només recordar-li que de febrer a abril, en dos mesos de diferència, vostè va passar de titllar el regidor Ceide que li feia acusacions greus, va involucrar fins i tot els tècnics de la seva àrea, al cap de dos mesos a felicitar-lo, doncs, i donar-li un agraïment pel seu treball constant.

Per tant, ja no per mi, però sí pel regidor Ceide, sí que crec que avui hauria de fer un reconeixement per la tasca. Li estic parlant del tema de les densitats, senyor Ribas. No sé si és que m'ha començat a escoltar ara i no ha escoltat la part anterior de la meva intervenció, però li estic parlant del tema de les densitats.

Intervé el senyor Joan Baptista Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, jo agraeixo al senyor Ribas el seu tarannà al llarg d'aquest mandat, ha estat un regidor assequible, ha estat un regidor d'Urbanisme, que és un tema complex, el qual moltes vegades m'ho ha fet molt més fàcil que no altres experiències que he tingut en el treball en aquest àmbit. Això no vol dir que sempre estiguem d'acord. Ja sap que molt sovint no estem d'acord, però tampoc penso que fer oposició és ser especialment agre amb vostè, no. Em penso que es pot fer també oposició no situant l'agror com un element específicament de reivindicació des de l'oposició.

Això no vol dir que li donaré l'acord, ara no pensi que he dit tot això per ara enganyar-lo, per una raó, em vaig abstenir l'anterior vegada, sobretot recomanat per aquells sectors del món més ecològic, que em deien compleix estrictament la llei, i per tant, això és positiu, només faltaria. És a dir, millora respecte a l'anterior, que no vull dir que no complís la llei, sinó que s'ha adequat a la llei. Per tant, és així. Però no avança més amb altres referents que tenim a escala europea en els quals, diríem, dóna un salt qualitatiu en temes ecològics.

També m'ha sorprès –i abans ho comentava el portaveu de no adscrits, antigament al PSC– que hi ha una proposta del col·legi d'arquitectes que ens semblava fàcilment assolible i que no hem acabat d'entendre que això sigui així. No estic tan d'acord que bona part del grup de constructors de la ciutat pràcticament se li aprovi tot. Tampoc tinc una especial sospita agònica respecte a la gent que treballa i es guanya la vida a la construcció. Però penso que podríem haver anat un xic més enllà sent unes ordenances modernes, actuals i que han de servir per molts anys. D'aquí que la meva abstenció, la del meu grup vagi en aquest sentit.

Intervé el senyor Jordi Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui manifesta, el nostre grup municipal també s'abstindrà.

Voldria fer una breu referència al petit incident o a la petita anècdota que hem tingut fa una estoneta sobre el tema del to: vostè, senyor alcalde, quan ha calgut que en aquest regidor que els està parlant li hagi picat la cresta ho ha fet, i jo ho he intentat encaixar amb esportivitat. Crec que no passa res, jo crec que és veritat que el senyor Ribas ha estat durant quatre anys o tres anys i onze mesos un regidor assequible que sempre ens ha informat, però tampoc passa res si faig una observació, que crec que l'he feta adequadament i amb tot respecte. Ja està, només aquest petit comentari.

Referent al que estem aprovant ara aquí, nosaltres pensem que, efectivament, aquestes ordenances d'edificació el que són és una translació del Codi tècnic d'edificació. I nosaltres pensem que s'hauria d'anar més enllà i que s'hauria de fer referència a la Directiva marc europea 2010/31, aprovada pel Parlament Europeu el 19 de maig del 2010, i que fa referència a l'eficiència energètica dels edificis. Aquesta directiva és molt avançada: en el seu article 9 estableix que a partir del desembre de l'any 2008, tots aquells edificis de nova construcció o rehabilitació haurien de tenir un consum energètic gairebé nul i que els nous edificis ocupats que siguin propietat de les autoritats públiques haurien de complir aquests requisits i aquests criteris a partir del 31 de desembre del 2018, és a dir, d'aquí a un parell d'anys aproximadament, entre dos i tres anys.

Per això, nosaltres pensem que ens hauríem d'avançar una mica en el temps i Girona, una vegada més, hauria de ser una ciutat referencial, una ciutat pionera en la implantació de mesures ambientals avançades. Creiem que el que avui s'està aprovant, malgrat que s'ajusta a la legalitat i que fa un pas més enllà, pensem que es queda coix i que simplement es limita a complir una llei que des del nostre punt de vista ja comença a estar una mica desfasada. Per això, nosaltres ens abstindrem, una mica per manifestar aquesta nostra disconformitat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per tretze vots a favor dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit senyor Carlos Palomares Safarrés i dotze abstencions dels grups municipals del PSC, la CUP, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits, senyor Carles Bonaventura Cabanes, senyora Glòria Plana Yanes, senyora Pia Bosch i Codolà, senyor Xavier Amores Bravo, senyor Àngel Quintana Morraja, senyora Amèlia Barbero Rivera i senyor Joaquim Bonaventura Ayats.

18. Aprovar provisionalment la modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbana de Girona núm. 62 UA 80 Camí Vell de Fornells.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 9 de febrer de 2015, va aprovar inicialment la modificació puntual del Text refós del PGOU de Girona núm. 62 UA 80 Camí Vell de Fornells, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'art. 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'Urbanisme, modificat parcialment per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

En el mateix acord es va aprovar el conveni subscrit entre l'Ajuntament de Girona i l'entitat Immobiliària de Promoció Escolar, SA, als efectes de regularitzar la vialitat confrontant amb la finca de la seva propietat, sotmetent-lo a informació pública pel termini d'un mes, d'acord amb el que disposen els articles 25 i 26 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.

Així mateix, es va acordar la suspensió de la tramitació dels instruments de planejament derivat, projectes de gestió urbanística i d'urbanització, així com l'atorgament de llicències de parcel·lació de terreny d'edificació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets, així com els règims de comunicació i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, pel termini d'un any, dins l'àmbit afectat per la modificació puntual del TR del PGOU núm. 62, de conformitat amb el que disposa l'article 73 de l'esmentat DL 1/2010, de 3 d'agost.

L'expedient fou sotmès a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant edictes publicats en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6819, de 26 de febrer de 2015; en el Butlletí Oficial de la Província de Girona núm. 38, de 25 de febrer de 2015; i en el Diari de Girona, del dia 25 de febrer de 2015, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Promoció i Ocupació proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR provisionalment la modificació puntual del Text refós del Pla General d'Ordenació Urbana de Girona núm. 62 UA 80 Camí Vell de Fornells, de conformitat amb el que disposa l'article 96 en relació amb l'article 85 del DL 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, modificat per la Llei 3/2012, de 22 de febrer; i donar-ne trasllat a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, de la Generalitat de Catalunya, als efectes de la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, qui exposa, és una qüestió que ja ve per aprovació provisional, per tant, ja han tingut coneixement del tràmit d'aprovació inicial. Fem referència, perquè ho recordin tots bé, a aquella unitat d'actuació que està al costat del col·legi Les Alzines, que ja se'ls va comentar a l'anterior Ple –crec recordar que va ser l'anterior– ha superat el tràmit d'al·legacions i anem, per superar el tràmit de l'aprovació provisional al respecte.

Ningú demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-tres vots a favor dels grups municipals de CiU, PSC, PPC, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carlos Palomares, Sr. Carles Bonaventura, Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura i dues abstencions del grup municipal de la CUP.

MOCIONS ENTITATS CIUTADANES

19. Moció que presenta l'entitat Centre de Recursos per la Pau i la Solidaritat per reclamar el dret de vot de tots i totes els gironins i les gironines.

Girona i els seus barris, com la resta del país, s'han construït gràcies a les aportacions constant de la immigració. No obstant, el desenvolupament i la riquesa econòmica, social i cultural associada a l'esforç de les treballadores i els treballadors que van arribar i encara arriben d'altres contrades, no s'ha vist compensada en una igualtat efectiva de drets. Si bé es cert que la ciutadania gironina sempre ha donat suport a l'acollida i suport de les migracions, des de les administracions no s'ha respost sempre de la mateixa manera.

Actualment a Girona hi ha un 21,53% de persones nascudes a l'estranger, procedents de prop de 140 nacionalitats diferents. Per la seva situació administrava de persones estrangeres, veuen restringits els seus drets fonamentals a l'habitatge, al treball, a la salut... però, també, a un dret bàsic, el dret al sufragi actiu i passiu. Així, ens preguntem, com es pot construir una societat cohesionada i justa si neguem el dret democràtic més bàsic a quasi una quarta part de la nostra població?

La distribució del consistori que sortirà de les properes eleccions municipals, el 24 de maig, no serà representativa de la realitat del nostre municipi, i posarà en entredit la legitimitat dels nous càrrecs polítics. Des del Manual de la Comissió Europea sobre la Integració fins al Pacte Nacional per a la Immigració es reconeix la participació, i en concret la participació política, com un element fonamental per fomentar la cohesió social.

Per tot això, demanem al Ple de l'Ajuntament de Girona que acordi:

1. Denunciar el dèficit democràtic que representa el fet que una part important de la població de casa nostra no tingui dret a vot a les eleccions.
2. Instar els governs de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat espanyol a estendre el dret a vot a totes les ciutadanes i ciutadans residents a Catalunya, independentment del seu origen o de la seva situació administrativa.
3. Donar tot el suport necessari, tan material com polític, a la campanya iniciada per

l'Espai Antiracista de Salt i Girona a favor del dret de vot per tothom.

4. Fer un reconeixement explícit als treballadors i treballadores immigrades que han estat un factor clau de prosperitat i enriquiment del nostre municipi i emprendre i donar suport a iniciatives en aquest sentit.

Alcalde: Ara sí que ja passaríem a l'apartat de mocions que han presentat entitats ciutadanes. En aquest Ple tenim el goig que s'han presentat el rècord de mocions presentades per les entitats, més fins i tot que els mateixos grups municipals, la qual cosa ens omple de satisfacció.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en aquest cas ha demanat parlar el senyor Lluís Puigdemont, al qual demano que vingui cap aquí al faristol. Em penso que ja ha intervingut alguna altra vegada, sap que disposa de cinc minuts, després dels quals s'esperaran aquí perquè els grups municipals puguin posicionar-se al respecte. Vostè després disposarà d'un torn per aclarir o respondre alguna de les consultes que li facin des dels grups i després ja podrà tornar al seu lloc i procediríem a la votació. Per tant, senyor Puigdemont, quan vulgui té la paraula.

Fa ús de la paraula el Sr. Lluís Puigdemont, representant del Centre de Recursos per la Pau i la Solidaritat, qui manifesta, senyor alcalde, senyors regidors, moltíssimes gràcies per donar-nos l'oportunitat de presentar aquesta moció, que ja l'han rebut amb anterioritat aquesta setmana passada la qual diu així: "Moció per reclamar el dret de vot per a tots i totes els gironins i gironines."

Girona i el seus barris, com la resta del país, s'han construït gràcies a les aportacions constants de la immigració. No obstant, el desenvolupament i la riquesa econòmica, social i cultural associada a l'esforç de les treballadores i els treballadors que van arribar i encara arriben d'altres contrades no s'han vist compensats en una igualtat efectiva de drets. Si bé és cert que la ciutadania gironina sempre ha donat un suport a l'acollida i suport a les migracions, des de les administracions no s'ha respost sempre de la mateixa manera.

Actualment, a Girona hi ha un 21,53 per cent de persones nascudes a l'estranger, procedents de prop de cent quaranta nacionalitats diferents. Per la seva situació administrativa, les persones estrangeres veuen restringits els seus drets fonamentals a l'habitatge, al treball, a la salut, però també en un dret bàsic, el dret al sufragi actiu i passiu. Així, ens preguntem: com es pot construir una societat cohesionada i justa si neguem el dret democràtic més bàsic a quasi una quarta part de la nostra població?

»La distribució del consistori que sortirà de les properes eleccions municipals el proper 24 de maig no serà representativa de la realitat del nostre municipi i posarà en entredit la legitimitat dels nous càrrecs polítics. Des del Manual de la Comissió Europea sobre la integració fins al Pacte nacional per a la immigració de Catalunya, es reconeix la participació i, en concret, la participació política com un element fonamental per fomentar la cohesió social.

Per tot això, demanem al Ple de l'Ajuntament de Girona que acordi: 1, denunciar el dèficit democràtic que representa el fet que una part important de la població de casa nostra no tingui dret a vot a les eleccions; 2, instar els governs de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat espanyol a estendre el dret a vot a totes les ciutadanes i ciutadans residents a Catalunya, independentment del seu origen o de la seva situació administrativa; 3, donar tot el suport necessari, tan material com polític, a la campanya iniciada per l'Espai Antiracista de Girona i Salt a favor del dret a vot per a tothom, i 4, fer un reconeixement explícit als treballadors i treballadores immigrades que han estat un factor clau de prosperitat i enriquiment del nostre municipi i emprendre i donar suport a iniciatives en aquest sentit.

Obert debat, intervé en primer lloc, el Sr. Joaquim Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, gràcies a l'intervinent per exposar aquest tema. És un tema que nosaltres

estem d'acord en el fons de la moció: en el reconeixement de l'aportació de les persones immigrades al desenvolupament del país i de la ciutat i en la necessitat de tendir a la igualtat dels drets per a tothom.

Vivim en una societat cada vegada més complexa i diversa i les polítiques públiques de major èxit social són aquelles que van encaminades a la bona gestió de la diversitat, de la integració i, lògicament, de l'acollida. En aquest sentit, una de les dimensions d'aquests drets i aquestes polítiques és la participació cívica i política de les persones immigrades a la comunitat on viuen: el dret a vot és un innegable instrument de ciutadania per al desenvolupament de la persona en la societat. L'atorgament del dret al vot en el món d'avui no pot basar-se en criteris ètnics o culturals ni en el del patriotisme en el sentit més clàssic del terme.

Creiem, per contra, que el temps de residència és un criteri imperfecte, però segurament el més vàlid per determinar l'arrelament de la persona a la comunitat on viu i, conseqüentment, per utilitzar com a criteri en cas de l'atorgament del dret a vot, igual que altres països europeus ho estan desenvolupant en aquests moments.

La moció que ve avui aquí al Ple, que ja hem dit que compartim en el fons, la trobem, però, potser massa poc concreta en alguns aspectes que trobem cabdals per al debat profund i complex que es mereix el tema. I en tot cas, tampoc té aquest plenari, l'Ajuntament de Girona en aquest cas, les competències necessàries per donar resposta a l'assumpte.

Per aquestes raons, el nostre grup, el dels socialistes no adscrits ens abstindrem en aquesta proposta.

Intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, gràcies Lluís per la teva intervenció. La reivindicació del dret a vot al llarg de la història de nous col·lectius i el seu assoliment suposa l'evolució de la societat a reconèixer la igualtat dels drets dels grups socials i l'enfortiment de la democràcia.

La immigració l'hem d'entendre des del context històric, que ha esdevingut clau en el creixement i en la prosperitat de Catalunya en diferents onades: la immigració interna de zones rurals a les ciutats, que va implicar canvis socials i econòmics molt importants al nostre país i configura la distribució territorial. La immigració espanyola suposa una nova etapa per a Catalunya: l'arribada de la immigració de la resta de l'Estat duplica la població a Catalunya i a Girona creix espectacularment la població. La immigració internacional, que s'ha d'entendre en el marc de la globalització i de la història de la immigració europea contemporània, a partir dels anys vuitanta-noranta, Catalunya i Girona esdevé una zona receptora d'immigrants estrangers amb diversitat de perfils.

Dins d'aquesta perspectiva global i històrica de la construcció de la societat, creixement econòmic i enfortiment d'un sistema polític basat en la democràcia, el vot de les persones immigrants constitueix un element de garantia de cohesió social. El dret de les persones estrangeres és una qüestió de justícia política i social, perquè l'estat de dret i l'estat de benestar han d'anar vinculats a la participació política.

No es poden determinar només els deures que hem de complir els ciutadans si no es tenen drets. Actualment, s'assoleix el dret a vot dels estrangers extracomunitaris només a partir de la nacionalitat; la clau estaria potser a substituir la nacionalitat per la residència, segons els experts, i a realitzar també un bon acompanyament del procés d'inclusió i integració de la població immigrant resident al nostre territori, a fi de garantir un procés cohesionat socialment d'integració, acomodació a la societat d'acollida i promoció d'oportunitats.

Per tant, exercici del dret de vot de ciutadans, sí; compliment dels deures, també, i polítiques educatives i inclusives.

Paradoxalment, hem tingut un retrocés en polítiques d'acollida, d'acomodació i promoció, que s'han vist dràsticament retallades, quan se sap que alhora la immigració extracomunitària és la que acumula més factors d'alt risc d'exclusió.

Estic a favor del dret de vot per exercici democràtic real i també a restaurar i reforçar les polítiques inclusives i d'integració social que han estat suprimides, i que posa en risc la cohesió social. En aquest sentit, el meu vot serà favorable a la moció.

Fa ús de la paraula el Sr. Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, també vull agrair al Centre de Recursos per la Pau i la Solidaritat la presentació d'aquesta moció.

Nosaltres els independentistes sempre hem dit que la nostra nació la construïm entre tots, independentment dels orígens de cadascú. I el futur estat català pel qual treballem també l'hem de construir entre tots perquè justament sigui entès com un estat de tots els que hi vivim, un estat cohesionat socialment.

Prova d'aquesta voluntat és que a les consultes, i a les consultes locals especialment, que s'han celebrat a Catalunya sobre el nostre futur polític sempre s'ha intentat obrir al màxim la participació perquè ningú se'n sentís exclòs. Creiem, en definitiva, que unes persones que viuen entre nosaltres, que han decidit fer de Catalunya i de Girona la seva nova llar no les podem privar d'un dret fonamental i bàsic com és el dret de vot. I, per tant, en aquest sentit, el nostre vot serà favorable a la moció.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, celebrar també la iniciativa de l'entitat del Centre de Recursos per la Pau i la Solidaritat i de l'Espai Antiracista de Girona i de Salt a favor, del dret de vot a tothom que presenteu avui en aquest plenari. I ho celebro perquè Catalunya ha estat històricament una terra d'acollida –crec que ja n'han fet esment portaveus anteriors– i un país amb gent vinguda d'orígens ben diferents, des de les immigracions dels anys seixanta o l'última vinguda de gent, com ens recordava, de cent quaranta nacionalitats ben diferents.

Potenciar la integració d'aquestes persones com a catalans de ple dret és fonamentar allò que Catalunya és en essència: una terra de persones amb orígens ben diversos, que ens sentim catalans i catalanes per convicció o per lliure voluntat. La integració exigeix el respecte dels uns amb els altres i això al seu torn, tots disposem dels mateixos drets i deures, és a dir, suposa que tots tinguem aquests drets i deures.

La llibertat és plena quan és cultural, social i econòmica, per tant, el dret a vot forma part d'aquests aspectes. Al meu entendre, el dret a vot, per tant, té una importància absolutament cabdal, i no només perquè representants polítics hem de representar –com ens recordaves a la introducció– la realitat social de la ciutat de Girona, sinó també perquè les demandes de persones que en aquests moments no tenen dret a vot poden no ser prou escoltades o silenciades injustament.

Per tot això, el meu vot serà favorable. I felicito també, aprofito, de manera sincera la feina que feu des del Centre de Recursos per la Pau i Solidaritat i que s'hagi constituït una plataforma d'espai antiracista a Girona i a Salt.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, agrair al Cedre, i, en definitiva, la Coordinadora d'ONG que hagi aixoplugat aquesta moció perquè ve per l'oportunitat, el moment: és important que davant d'unes eleccions molt properes, doncs, posem sobre la taula novament i fem aquesta tasca que tan bé fa el Cedre i la Coordinadora de sensibilització, és a dir, de posar sobre la taula aquest tema, que com és que una part de la ciutadania que viu amb nosaltres, que treballa o està a l'atur amb nosaltres, que estudia, i ja no dic més «nosaltres», vull dir que convivim conjuntament en una mateixa ciutat, és ciutadania fins a un punt i en un moment determinat deixa de ser-ho perquè no pot exercir el dret a vot. Per tant, hi ha un abandonament del que és el concepte ciutadania en una part d'aquest concepte.

No crec que m'hagi de repetir, però buscant, doncs, una mica els orígens, ja en la declaració mateixa dels drets humans podem entendre que tota persona té dret a participar, diu, en el Govern del seu país. Però també que entenem pel «seu país».

Per tant, les persones que tenen una residència en el nostre país, a la nostra ciutat, entenem nosaltres que, per tant, tenen aquest dret.

O com bé citeu a la mateixa moció, tant al Pacte nacional per a la immigració com al mateix Manual de la Comissió Europea sobre la integració, doncs, s'extreuen evidències en el cas concret de la Unió Europea, dels vint-i-set països que en formen, estats membres, doncs, de moltes experiències positives i molt bones pràctiques que van en aquesta direcció de considerar globalment el concepte ciutadania, que va des dels drets i deures més elementals als últims, com és el dret a la votació.

I més, especialment perquè entenem que aquest tema és un tema complex que propicia un tema que en aquests moments està en situació de perill o d'alarma o de semàfor vermell, que és la cohesió social de la nostra societat i de la nostra ciutat en concret. Perquè les diferències es van eixamplant i aquesta és una diferència que no s'entén; no s'entén per què unes persones, doncs, poden tenir oportunitats i altres no les poden tenir, en tots els sentits. I estem eixamplant, i ho he dit moltes vegades i és un tema molt preocupant, la rasa, la distància entre unes persones i unes altres. I aquí el concepte «immigració» està molt barrejat en aquesta disjuntiva.

Per tant, crec que és evidentíssim que és una necessitat. Penso que la intenció de la moció és, precisament, generar aquest debat, que ens posicionem, que en puguem parlar, que hi hagi un reconeixement per a aquestes persones. I sabem, doncs, que vosaltres citeu aquí també el reconeixement als treballadors i les treballadores que han construït aquest país, però jo, si m'ho permeteu, ja sé que no cal modificar la moció, però hi afegiria també les dones. Són les dones també que han contribuït d'una manera potser menys evident, però sí d'una manera molt efectiva, les dones immigrades, a fer realment uns canals de cohesió i de xarxa comunitària, que penso que valen la pena i que haurien de culminar amb el dret a vot.

També, doncs, felicitar per la creació i el dinamisme que està tenint l'Espai Antiracista de Girona i Salt. I, evidentment, des del nostre grup hi donem ple suport, total.

Intervé la Sra. Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, no em repetiré perquè compartim al cent per cent aquesta moció. Volem donar les gràcies també a les entitats i persones que han promogut la presentació d'aquesta moció al Ple.

I nosaltres pensem que tot i que el tema pugui superar una mica les competències d'un ajuntament, l'Ajuntament, el Ple també ha de poder aprovar mocions com aquestes, perquè ja que som l'administració més propera als ciutadans i ciutadanes, també hem de fer aquesta feina de denúncia i de suport a les persones que estan lluitant per objectius tan nobles com aquest.

Per tant, nosaltres sí que pensem que és adequat haver presentat aquesta moció al Ple i ja dic ara que hi donarem suport, perquè pensem això, que és un dèficit democràtic escandalós que a dia d'avui encara hi hagin ciutadans de primera i de segona. Pensem –com ja s'ha dit– que tots i totes hem de tenir els mateixos deures i els mateixos drets, sigui quin sigui l'origen o el lloc de naixement de cada un de nosaltres.

I també pensem que és molt adequat presentar aquesta moció ara que estem immersos en aquest procés independentista, perquè nosaltres com a formació independentista que som volem la independència no perquè tot continuï igual, sinó perquè canviïn moltíssimes coses de l'estat actual, i aquesta en seria una clarament.

Per tant, el nostre suport i moltes gràcies

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc, agrair la intervenció del senyor Puigdemont. Amb relació a aquesta moció, el meu grup no li donarà suport. Sincerament, li he de dir que hi ha algun grup que li dóna suport i que després quan té responsabilitats de govern fer els canvis que vostès demanen ni els fa ni els planteja ni té intenció de fer-los, també li ho dic. Per tant, jo no l'enganyaré

i votaré en coherència amb allò que fa el meu partit i diu el meu partit amb relació a aquest tema, que crec que és el més important que hi ha a la vida i més en política: dir sempre la veritat i votar en coherència amb allò que després les forces polítiques fan on tenen responsabilitats per poder-ho fer. Perquè sí que és veritat que en aquest plenari no canviarem aquest punt amb relació al dret a vot dels ciutadans, perquè no depèn de nosaltres, d'entrada perquè nosaltres no tenim poder legislatiu i això ve legislat per llei. Sí que dir-li que, home, no puc estar d'acord amb les dades que vostè ha donat ni amb algunes de les afirmacions que ha fet. Jo crec que dir que el resultat de les eleccions municipals del 24 de maig restaran legítimitat a aquells qui obtinguin, doncs, l'acta de regidor i després formin govern, crec, home, que no és just perquè no li faltarà legítimitat; la legítimitat va en funció també de les lleis que ens regulen, i en aquest cas, jo estic convençuda que les eleccions del 24 de maig seran totalment legals a la ciutat de Girona, com ho seran a la resta de municipis.

També li he de dir, que vostè parla de les persones estrangeres sense distingir i, per tant, no són veritat les dades que dóna si vostè no té en compte que els estrangers comunitaris, aquelles persones europees la majoria tenen dret a vot el dia 24 de maig, sempre que ho hagin sol·licitat. Bé, però si volen, per tant, si volen ho poden demanar i tenen dret a vot, perquè poden escollir votar aquí o votar a la seva ciutat. I per tant, aquí també en tenim molts, no només a la ciutat de Girona, sinó a molts municipis, sobretot a la Costa Brava, a la província de Girona, a les comarques gironines. Que també hi ha altres col·lectius amb els quals existeixen convenis de reciprocitat amb els seus països que també en moments donats tenen dret a vot.

I aquí es plantejava, i es deia que per tenir dret a vot una persona estrangera, anava en funció de la nacionalitat i que potser hauria d'anar en funció de la residència. Bé, jo vull recordar-los que la nacionalitat va en funció de la residència, i que totes les persones estrangeres en funció d'unes certes característiques, doncs, han d'acreditar número d'anys de residència aquí a casa nostra, de més o de menys amb relació a poder demanar la nacionalitat. I, per tant, un cop obtenen la nacionalitat, que si acrediten, doncs, els requisits legals, se'ls dóna sense cap mena d'inconvenient, després poden exercir el dret a vot. En el cas d'alguns col·lectius són dos anys, en els altres són deu anys i en altres, va en funció de tot el que estableix la llei, que no cal que ara jo m'estengui aquí a explicar-los-ho.

Per tant, en aquest sentit, com deia, jo no l'enganyaré, nosaltres no li donarem suport. També li he de dir que hi han debats oberts sobre lleis electorals i sobre modificacions que s'han de fer. I jo, sincerament, els invito també, que llegeixin allò que diuen, parlen i presenten en papers totes les forces polítiques representades i assegurades en aquest Ajuntament, i no n'hi ha cap que posi per davant i prioritzi el que vostè avui demana, malgrat donaran suport a la moció i quedaran tots molt bé. Ja hi estic d'acord. Però jo crec, que s'ha de ser més coherent amb relació al que es diu i després el que es fa quan es tenen responsabilitats de govern.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui manifesta, primer de tot reiterar les meves disculpes al senyor Puigdemont perquè he hagut de sortir per parlar amb gent que ha estat afectada anteriorment per una modificació que es plantejava del Pla especial de les Pedreres.

El nostre grup, primer de tot, el que vol fer és començar pel darrer punt de la moció, que és el reconeixement explícit dels treballadors i treballadores immigrades, que, evidentment, cal fer-lo, perquè, evidentment, s'ha dit ja aquí, Catalunya és un país d'acollida i sense el valor afegit d'aquesta gent que ha vingut a treballar en aquest país, realment no hagués pogut créixer. Per tant, vagi per endavant que aquest reconeixement el fem i ha de ser explícit en aquest sentit.

Respecte a la resta de la moció, nosaltres compartim el que és la filosofia del que impera, perquè evidentment entenem que hi ha una disfunció clara en el moment actual entre la gent que viu en una ciutat i la gent que pot votar en aquesta ciutat.

Aquesta disfunció hi és i, per tant, és un tema que cal analitzar-lo en profunditat, però evidentment no podem fer-ho sense aturar-nos a valorar realment els criteris que han de servir per donar suficient legalitat a cada acte, com és aquest important, com és el de votar. Perquè evidentment no podem generalitzar i hem d'entendre que és una qüestió universal, si no hi han alguns elements que ens permetin dotar-nos de la seguretat jurídica suficient –i vostè i jo segur que n'hem parlat i recordarem temps del passat, que parlàvem d'aquests conceptes–, que suficient de la seguretat jurídica que ha de recaure en aquest punt. És per això que entenem que aquesta disfunció de gent que sobretot utilitza serveis públics, perquè els utilitza, i en canvi que no pot accedir al dret fonamental de votar és un element realment que ha de ser objecte d'anàlisi i, per tant, de valoració de veure quins criteris hauríem d'establir de futur a fi i efecte perquè aquest dret el puguin ostentar.

És per aquesta raó que el nostre grup, entenent quina és la filosofia pròpia del que vostè està demanant i sobretot tenint en compte els esculls que hi han, jurídics, que ho priven, el que no farem és frenar una iniciativa com aquesta i per això ens abstindrem a fi i efecte i amb voluntat que aquesta moció pugui arribar on ha d'arribar per fer una reflexió en profunditat, sobretot atenent aquesta disfunció existent en el moment actual de gent que viu en una ciutat i que no pot accedir a aquest dret universal.

Intervé el Sr. Lluís Puigdemont, qui exposa, el que està escrit està escrit i evidentment serà el que es votarà, però de totes maneres, després d'escoltar-los, només unes quantes consideracions. La Llei d'estrangeria és la Llei d'estrangeria que tenim, evidentment, però només cal recordar que la Llei d'estrangeria només regula, malgrat el títol de la llei que parla d'integració social de les persones, només regula el que és la documentació, l'accés a la documentació, la possibilitat de poder entrar, en aquest cas, creuar la frontera i el manteniment d'aquesta documentació per poder viure i treballar regularment a casa nostra. Però no en aquest cas desenvolupa en cap punt tot allò que en aquest cas diu en el títol, que és el tema de la integració social de les persones estrangeres. I ho dic perquè aquest esforç sí que el fan els municipis i aquí és possiblement un dels temes que poder entre línies es pot haver llegit i és justament el tema aquest: l'esforç que fa el municipi, i el municipi vol dir des de la persona més petita a, en aquest cas, l'alcalde, perquè tots trebalem per la cohesió social, per la integració, per l'acollida, per l'acomodació de les persones. En aquest cas, el que estic dient és que som les persones que fem aquest treball d'acollida, no les lleis, per més que vinguin de Madrid o de Barcelona. I, per tant, aquesta llei, la LOE, que és la llei d'estrangeria, només regula el que és la documentació, no fa la feina que hauria de fer, ni ara, ni des de la primera llei del 1985, només és pel tema de la documentació.

Dit això, també en aquest cas el que volíem era visibilitzar una realitat social que està a casa nostra i que des de l'any 2000 cap aquí ha sigut un volum important de creixement de moltes de les ciutats i pobles de casa nostra i que, per tant, és una situació de discriminació per part de moltes de les persones, que segueixen comprant el Tetrabrick de llet i les patates i els ous i paguen l'IVA i no per això decideixen quina és la política municipal que es fa en al seu municipi. I, per tant, justament és aquí on hem de començar, al municipi, a lluitar per aquestes persones. Des del municipi, des de les persones, els veïns i veïnes, però, per altra banda, també des dels partits polítics, que en la mesura del que sigui possible aquesta preocupació, aquesta realitat i aquesta visibilitat es pot fer arribar al partit polític que està governant o està a l'oposició, que ella sí que d'una manera o d'una altra els pot fer arribar aquesta preocupació, aquest qüestionament i aquesta angoixa que moltes persones estan vivint.

Per altra banda, a mi em sembla que s'ha dit per aquí i és que, sense aquest reconeixement, estem condemnant aquestes persones a ser ciutadans de segona, perquè podran participar d'aquelles qüestions allà on nosaltres decidim que hi puguin participar, podran estar aquí asseguts, però no podran d'una manera o altra, inclús

podria venir-me a substituir a mi una persona sense documentació a exposar el que estic exposant, però no en aquest cas podria anar a votar. Temps endarrere hi havia una entitat que el que va fer va ser cedir el vot a altres persones, també podem fer-ho. I sí que és cert que en aquest cas hi ha països que tenen reciprocitat, però són comptats amb dues mans, són poquíssims, és una fal·làcia. I, per altra banda, sí, tenim molts països europeus, però aquí a Girona cal veure quants són i realment quants volen exercir el dret a vot; poden votar aquí o poden votar al seu país. Per altra banda, les persones que viuen aquí i estan implicades aquí i n'hi ha moltes que tenen associacions i tenen una vida cultural, social i esportiva a casa nostra, a la nostra ciutat, crec que d'una manera o altra els hem de tenir en compte.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per set vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Sr. Carles Bonaventura i Glòria Plana, setze abstencions del grup municipal de CiU i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carlos Palomares, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

20. Moció que presenta el Col·lectiu de Dones La Cata en representació de la Xarxa de Dones de Girona per a la posada en marxa de mesures urgents per a la igualtat.

La igualtat de gènere hauria de ser una prioritat per a qualsevol govern. La crisi econòmica ha agreujat, la ja de per si fràgil, situació de la dona a la societat.

Una mostra de que la situació de la dona ha empitjorat són els resultats de l'estudi que van fer els sindicats sobre la realitat laboral, "Trabajar igual, cobrar igual", on ha quedat palesa la greu dificultat de la dona per tenir la igualtat efectiva en un país occidental i industrialitzat. Aquest estudi constata que la dona cobra un 25% menys per fer la mateixa feina o que una dona haurà de treballar onze anys i mig més que un home per a obtenir la mateixa pensió de jubilació. A tot això, hi hem d'afegir la inacció o involució dels governs autonòmic i estatal en polítiques d'igualtat de gènere. Bons exemples d'això són les retallades de quasi el 25% en polítiques d'igualtat de la Generalitat (a l'ICD), l'intent del Govern central d'eliminar el dret de la llibertat de les dones a decidir sobre el seu propi cos (Cas llei avortament) o la falta de dotació econòmica per polítiques d'igualtat a nivell estatal.

En un context com aquest, l'Ajuntament de Girona hauria d'estar plenament compromès amb polítiques afavoridores de la igualtat. Entenem que les desigualtats de gènere són fruit d'un sistema patriarcal que cal transformar d'arrel i per això les polítiques d'igualtat s'han de tractar de manera transversal i profunda. Cal, doncs, que la perspectiva de gènere sigui present en totes les àrees de gestió municipal. En aquest context, volem exposar 5 mesures urgents que cal posar en marxa:

1) Nomenclatura de la ciutat: A Girona dels 935 carrers, 360 són nom de persones només 55 tenen nom de dona, un escàs 15 %, que a més la meitat del llistat, corresponen a noms de Mares de Déu, santes, religioses o reines. Un altre exemple és el de les quatre biblioteques municipals, ja que només una té nomenclatura femenina (Antònia Adroher).

2) Coeducació: L'educació és la clau per a la igualtat, i l'ajuntament s'ha de comprometre amb la coeducació. Actualment, però, no s'està fent prou en aquesta línia com es pot observar en el fet que en l'oferta de recursos educatius no n'hi ha pràcticament cap sobre la igualtat de gènere.

3) V Pla de Gènere de l'Ajuntament de Girona. A Girona el IV Pla d'Igualtat de l'ajuntament no ha acabat de funcionar, caldrà fer un anàlisi acurat del que ha fallat perquè el proper pla d'igualtat no quedi en una declaració de bones d'intencions. Al seguiment del pla que hem pogut fer al llarg d'aquests mesos hem constatat que

manca informació, que hi ha objectius d'impossible realització o la quasi nul·la contractació de dones a les empreses participades de l'Ajuntament.

4) Observatori de la UMAT: Incorporació de més dades segregades per sexes.

5) Consell Municipal per la Igualtat: Cal un espai de participació de les dones i/o d'igualtat i dels seus moviments a través d'un òrgan estable d'acció i participació.

És per aquest motiu que des de la Xarxa Dones Girona demanem poder participar activament de la vida municipal i per això proposem els següents punts d'acord:

1. Que l'Ajuntament agilitzi la creació de la comissió Nomenclàtor on es decideixen els noms dels carrers i espais de Girona i que la Xarxa Dones Girona hi participi des de la seva creació. El compromís de prioritització de la inclusió de noms de dones en el nomenclàtor per sobre de qualsevol altre criteri mentre no s'assoleixi paritat. Que la comissió s'ha de reunir abans d'acabar el mandat i tenir unes conclusions fetes de cares a l'inici del proper curs polític (setembre).

2. Que la Xarxa Dones Girona pugui participar al CEM per aportar la seva visió de temes vitals com la coeducació i l'educació per a la igualtat a l'escola (Escoles bressol, llars d'infants, escoles i instituts). Que a la propera sessió del CEM s'aprovi el canvi d'estatuts per fer efectiu l'acord.

3. La ràpida redacció del V Pla d'Igualtat 2016-2020 per dotar-lo de les corresponents accions per regidories, recursos econòmics amb les seves partides corresponents assignades al pressupost 2016 per regidoria i el calendari d'execució del pla. Que la Xarxa Dones Girona sigui convocada per fer el seguiment del mateix. Que aquest Pla d'Igualtat es passi per Ple per la seva aprovació i la seva corresponent valoració de resultats al final del mateix. Aquest nou pla s'ha d'aprovar abans de que acabi l'any 2015.

4. Que es passi per escrit i per Ple els resultats i valoració del IV Pla d'Igualtat.

5. La incorporació en l'Observatori de la UMAT de forma continuada de dades relatives a la situació de les dones a Girona pel que fa a l'economia i específicament al mercat de treball. Aquestes dades han d'incloure els resultats segregats per sexe dels diferents programes d'inserció laboral que es porten a terme des de l'Ajuntament.

6. Creació del Consell Municipal per a la Igualtat amb la màxima celeritat i que aquest depengui directament de Presidència (Alcaldia). Aquest nou Consell Municipal per la Igualtat s'ha de crear abans que acabi l'any 2015.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, defensarà la moció la Sra. Carme Bosch, a qui tot seguit demano que vingui fins al faristol. Recordar-li, que ja ho deu haver sentit, perquè porta força estona aquí al Ple, dels cinc minuts que té per defensar-la i després intervindran els grups municipals, benvinguda.

Intervé la Sra. Carme Bosch, qui exposa, senyor alcalde, senyors i senyores regidores, intentaré ser breu. Evidentment no llegiré la moció, però sí intentaré explicar per què l'hem presentada. Primer de tot, demanem el mateix que el senyor regidor d'Urbanisme, que va dir que posaria en marxa abans d'acabar les vacances de Nadal, això sí, no ens va dir el Nadal quin seria, ni quin d'any, però creiem que era el de 2014, que és la creació de la comissió per la nomenclatura de la ciutat i que Xarxa Dones Girona en formaria part, d'aquesta comissió, des del seu inici.

Vejam, Girona té quasi mil carrers, d'aquests, cinquanta-cinc tenen nom de dona, d'aquests, més de la meitat tenen nom de verges, marededéus, santes i reines; no estem en contra de tota aquesta gent, però ens sembla que és molt trist, que falten noms de dones. Un altre exemple és les quatre biblioteques municipals, de les quals només una té nom de dona. Ens sembla totalment insuficient.

Des de Xarxa Dones Girona creiem que podem aportar i fer molta feina en aquesta comissió, doncs ja fa temps que estem treballant amb noms de dones, però no solament amb noms i amb fer una llista, sinó també a portar una bibliografia de per què diem que tinguin nom de dona o que siguin aquestes dones.

Coeducació. Pensem que és la clau per a la igualtat. És per això que creiem que l'Ajuntament s'ha de comprometre molt més amb coeducació del que està fent fins ara. I Xarxa Dones Girona volem participar-hi activament, fent propostes, treballant, col·laborant, participant a través del CEM, del Consell Educatiu Municipal, i demanem que se'n faciliti formar-ne part del mateix.

Quart. Pla d'igualtat de la ciutat. No ha acabat de funcionar, això està claríssim. La prova la tenim quan Xarxa Dones Girona parlem amb algun regidor o amb alguna regidora i ens diuen que ignoren totalment de què els parlem; no en tenien ni idea que existís. És bastant greu, perquè va ser una cosa aprovada pel Ple. Però, bé, caldrà fer una anàlisi molt més acurada de què ha fallat, la valoració del que s'ha fet i del que no s'ha fet per escrit i presentar-ho en Ple, perquè seria la manera que tothom en tingui coneixement. Creiem que és necessari que sigui així.

Així podríem treballar amb el cinquè pla, un pla, tornem a repetir-ho, un pla d'igualtat per a la ciutat amb molts més coneixements, perquè tindríem la base del quart i començaríem el cinquè ja amb molta més idea, suposo. I que aquest pla, el cinquè, no quedi només amb una declaració de bones intencions, no creiem que l'esforç que fa l'Ajuntament amb crear el pla, perquè recordin totes i tots vostès que el Pla d'igualtat per la ciutat l'han creat vostès, l'Ajuntament, no nosaltres; nosaltres hi participem.

Creiem que aquest pla, el cinquè, ha de ser transversal, perquè les accions són i es fan per regidories, amb recursos econòmics amb les seves partides corresponents a càrrec dels pressupostos del 2016. No ens podem trobar, com aquest any, que hi hagi una acció d'igualtat en temes de violència que hagi estat perillant i que s'hagi pogut portar a terme gràcies al voluntariat; ens sembla molt i molt greu. Total, parlàvem de cinc-cents euros, segur que alguns de vostès ja saben de què els parlo, perquè va ser bastant debatut.

Evidentment Xarxa Dones Girona també farà el seguiment del mateix, però no és una cosa nova, és nova com a Xarxa Dones Girona perquè el 8 de març va fer un any que existim, però algunes de vostès o alguns de vostès, que porten molts anys en aquest Ajuntament, recordaran que com a entitats que formem part de la Xarxa Dones Girona, la major part d'elles ja treballàvem en temes d'igualtat en aquest Ajuntament, inclús abans que es creés la Comissió Ciutat i Igualtat, ja estàvem col·laborant. No diré noms, penso que no calen, però si volen també, vull dir, no es pensin que no els coneixem.

També cal que aquest pla, el cinquè, es passi per Ple per a la seva aprovació, d'aquesta manera potser evitaríem la ignorància d'algunes persones, que ens sembla una mica lleig, i que s'aprovi abans del 2015, o sigui, abans que s'acabi el 2015. Són molts papers, però no es preocupin, vaig ràpida.

Creiem també que és necessari crear immediatament el Consell Municipal per la Igualtat. Ara en aquests moments ens deien Comissió Ciutat. Es crea el Consell Municipal per la Igualtat. En l'última reunió de la Comissió Ciutat i Igualtat se'ns va dir que aquella era l'última reunió de la Comissió Ciutat i Igualtat, valgui la redundància, perquè ara seria el Consell Municipal per la Igualtat. Ens sembla molt i molt bé, però el que no ens sembla tan bé i el que nosaltres proposem no per anar en contra de ningú, no perquè no s'hagin fet les coses bé, no vinc aquí a analitzar si s'han fet bé o s'han fet malament o hi han hagut algunes rrelliscades, no, venim de bon rotllo, i el que nosaltres demanem és que aquest pla no depengui d'una regidoria, perquè si depèn d'una regidoria ens trobem que moltes altres regidories no se senten vinculades. El que demanem que aquest pla de ciutat depengui d'allò que diuen Presidència o Alcaldia.

També demanem que aquest pla, que s'aprovi abans que s'acabi el 2015, dotar-lo de la capacitat decisòria, perquè, si no, tot queda després en això, en una declaració de bones intencions. Com poden comprovar, i després d'haver tingut una reunió, sobretot amb urbanisme, com hem tingut una reunió també amb la regidora d'educació, el que estem demanant, alguns de vostès havien expressat la seva voluntat que Xarxa Dones

Girona col·laboréssim amb vostès, per tant, jo penso que votar en contra, per exemple, d'aquesta moció seria votar en contra de vostès mateixos o d'algunes coses que ens van notificar a nosaltres mateixos com a xarxa.

Per tant, i sempre de bon rotllo, el que pretenem Xarxa Dones Girona és posar oli a aquelles coses que grinyolen, participar amb el màxim possible sempre, com diuen els moderns, de bon rotllo amb vostès per poder tenir una ciutat amb una mirada de gènere i que sigui capdavantera en aquest aspecte.

Obert debat, intervé la Sra. Bosch, regidora no adscrita, qui exposa, agrair, en primer lloc, a Carme Bosch en representació de la Xarxa de Dones de Girona primer, la moció i després la seva presentació avui al Ple, i també aprofitar l'avinentesa per agrair la feina que fa la Xarxa de Dones de Girona i les associacions de dones de Girona, que des de la Comissió Ciutat i Igualtat, doncs, han anat treballant sempre, des que es va crear, en aquest seguiment i en aquest impuls també de l'acció de l'Ajuntament.

Per descomptat, el nostre grup votarà a favor d'aquesta moció, no pot ser d'una altra manera. Jo mateixa vaig ser la impulsora fa uns quants anys del Pla ciutat i igualtat que ens varem acollir a un programa europeu per poder fer tot un procés participatiu molt ampli a la ciutat per poder, a partir de les propostes, no només de les associacions de dones, sinó un procés participatiu en què hi va participar gent de tots els àmbits i que es va treballar amb molts diferents àmbits de la vida de la ciutat, doncs tot un pla d'acció que anava molt més enllà de l'acció municipal i parlava, doncs, de l'actuació que havíem de fer no només l'Ajuntament, sinó, hi insisteixo, altres administracions, també entitats i institucions per afavorir la igualtat a la ciutat. Va ser arrel d'aquest Pla ciutat i igualtat que varem crear la Comissió Ciutat i Igualtat per seguir fent un seguiment, en aquest cas, des del Consell Econòmic i Social que, per tant, tenia aquesta amplíssima i transversal composició, doncs de tot allò que s'havia treballat per millorar la situació de la igualtat a la ciutat i també va ser llavors que vàrem començar a impulsar el primer Pla d'igualtat municipal.

Aquest primer Pla d'igualtat municipal es va fer. Si em permeten continuar els senyors regidors i les senyores regidores. Aquest primer pla d'igualtat es va fer intentant implicar totes les àrees, intentant que aquesta transversalitat hi fos garantida fent formació a tots els caps d'àrea i fent formació als diferents caps d'unitat que havien d'executar algunes de les accions que es preveïen. Aquesta formació es va fer d'una manera acurada i s'hi van dedicar temps, ganes, recursos i crec que per això aquelles accions que sí que varen tirar endavant del Pla d'igualtat va ser gràcies a aquesta voluntat, que era de tot l'equip de govern i que s'aprovaven per part de l'equip de govern amb la implicació directa de tots els regidors i regidores de les diferents àrees, a més a més que, en aquest cas, la regidoria que jo mateixa encapçalava fes la dinamització del pla.

Crec que aquest és un esperit que s'ha de renovar i que caldria que passats quinze anys pràcticament de l'acabament d'aquell primer Pla ciutat i igualtat de vocació, que anava molt més enllà del mateix Ajuntament, es pogués fer una nova acció participativa que anés molt més enllà de les entitats de dones. I, per tant, no només estem d'acord amb la moció, sinó que ens agradaria també anar més enllà.

Per què demanem o per què proposem que es pugui fer això? Doncs perquè valorem que hi ha un retrocés, malauradament hi ha un retrocés, en la situació d'igualtat de les dones. Hem fet avenços, són innegables, però la nostra valoració és que en aquest moment, i portem un cert temps, en què la crisi una de les conseqüències que ha tingut és que es constata, en molts diferents àmbits, un retrocés en els paràmetres a partir dels quals valorem la situació d'igualtat entre els homes i les dones i, per tant, totalment d'acord, ens agradaria anar més enllà i treballarem perquè es vagi molt més enllà, tal com hem fet en el passat i tal com ens comprometem a seguir fent en el futur.

Intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, gràcies a la Xarxa de Dones de Girona i a la Carme Bosch per la seva presentació i per la moció. Estic d'acord que l'Ajuntament de Girona estigui compromès amb les polítiques de promoció de la igualtat d'oportunitats, entenc que han de ser totalment transversals, aquestes polítiques, perquè la transversalitat aporta capacitat d'actuació global a partir de les diferents mesures que es concreten a les àrees de gestió i així fer queda instaurada en totes elles la perspectiva de gènere. Aquesta transversalitat constitueix el vèrtex estratègic, metodològic i implica un compromís polític, i aquest compromís polític s'ha de poder assolir redactant el cinquè Pla d'igualtat 2016-2020, concretat en mesures operatives per poder-se portar endavant i ser viable amb dotació pressupostària i amb resultats avaluable.

Així mateix hem d'entendre que no es pot crear un pla d'igualtat i desenvolupar-lo efectivament sense governança i sense participació. Entenem per governança la capacitat de gestionar la diversitat creant espais de diàleg i cooperació, instrument de relació i diàleg, perquè les diferències no esdevinguin desigualtat i facin possible construir una visió compartida.

Les xarxes de dones i els moviments de dones han esdevingut claus en la història de l'avenç dels drets de les dones i la gestió de la mirada de gènere en els diferents àmbits que gestionen les nostres vides. És per això que és important la participació de les xarxes i moviments de dones en els espais de decisió i influència de la ciutat que construeixen el nostre model de societat, a fi que la mirada de gènere la faci més igualitària. En el mateix sentit, entenc que la Xarxa de Dones de Girona ha de participar en els CEM, ja que la coeducació i l'educació és un pilar cabdal per la igualtat que s'ha d'inculcar des de la infància.

Estic d'acord que per poder valorar els resultats de qualsevol acció de gènere hem de poder tenir totes les dades segregades per sexes, si no, no en podem avaluar l'impacte, per tant, cal la incorporació de dades de l'observatori de l'UMAT segregades per sexe el màxim possible. Per emergir en l'àmbit públic a la ciutat i així s'ha demanat en aquest Ple en diverses ocasions, és important la creació de la comissió del nomenclàtor per tal que les dones que han aportat avenços socials, polítics, científics, etcètera, quedin visualitzades en els carrers de la ciutat.

És per tot això que estic totalment d'acord amb la moció i tindrà el meu suport.

Fa ús de la paraula el Sr. Carles Bonaventura, qui manifesta, en primer lloc, també agrair la presentació d'aquesta moció al Col·lectiu de Dones La Cata i a la Xarxa de Dones de Girona. Una moció que la nostra formació comparteix, perquè entre els aspectes que s'hi denuncien són fàcils de constatar-ne en el dia a dia de la nostra ciutat i del nostre país bastants. Uns aspectes que, tal com es diu en el text, la crisi econòmica no ha fet res més que agreujar en matèria laboral, social i econòmica, en què les dones són un dels col·lectius especialment vulnerables. És evident que l'Ajuntament de Girona en solitari no té al seu abast els mecanismes per solucionar aquesta situació en la seva globalitat, però sí que en tot allò que es pugui incidir s'ha de fer més del que s'està fent ara, i en el text de la moció s'hi indiquen algunes de les actuacions a realitzar en diferents àmbits.

Per tant, nosaltres estem totalment d'acord amb el text de la moció i el nostre vot serà favorable.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, agrair també la presència de Carme Bosch, com a presidenta de Xarxa de Dones Girona, la moció presentada, que crec que no és la primera i la seva defensa. Entenc aquesta moció, el partit del qual formo part forma part de la xarxa, per tant, entre altres partits i sindicats, per tant, entenc que aquesta moció, pel que conec i pel que he parlat amb la resta d'entitats que en formen part, és l'expressió de certa incomprensió davant la lentitud de resposta en alguns àmbits que la xarxa ha tingut a bé de treballar amb

l'Ajuntament a través de la Comissió Ciutat i Igualtat. Crec que la voluntat de les diferents membres d'aquest conglomerat, d'aquesta xarxa, a la comissió ha estat sempre d'una predisposició total i absoluta a col·laborar i a participar en tots aquells temes que se'n derivaven i tot sovint, i veiem l'exemple, per exemple, en el primer punt de la proposta d'acord de la comissió del nomenclàtor, la velocitat de resposta no ha estat la més adequada. Hi han dedicat moltes hores, hem de pensar que són dones que evidentment exerceixen aquesta feina de manera voluntària i la resposta per part d'algunes regidories no ha estat ni ràpida, com els deia en alguns casos, ni satisfactòria. El cas de la comissió del nomenclàtor és un cas evident, doncs, d'espera i de reiterades sol·licituds que aquesta comissió es realitzés, es constituís i es realitzés. El cas de l'àmbit d'educació és cert que les sol·licituds han estat més recents que en el cas de la comissió de nomenclàtor i entenc que no hi hauria d'haver cap problema per acceptar aquest punt d'acord. Però, en qualsevol cas, seria bo d'aprofitar l'experiència i tota la documentació i material que tenen algunes de les entitats que formen part de la xarxa per tal d'enriquir tot allò que s'estava treballant des de l'àrea d'educació.

I quant al Pla d'igualtat, que també he tingut ocasió d'assistir a algunes de les reunions de seguiment, crec que un dels problemes fonamentals, i ho apuntava la Carme Bosch, és que aquest pla d'igualtat no s'ha desenvolupat i no s'ha pres en consciència d'una manera transversal. En aquest sentit, penso que és molt positiva l'aportació que es fa que aquest nou Consell Municipal per la Igualtat depengui directament de Presidència o d'Alcaldia per tal de transmetre a les diferents àrees i regidors la importància de l'aplicació i desenvolupament, de mesurar l'evolució dels seus indicadors, perquè les dades que se'ns han donat fins ara i el seguiment que s'ha fet fins ara realment ens ha donat la sensació, a vegades, que es feia més per pressió dels mateixos membres de la Comissió Ciutat i Igualtat que no pas per voluntat de facilitar aquestes dades i de fer un seguiment real. Al final són recursos públics que s'hi han abocat i mesurar quina és l'eficàcia i quin és el retorn del Pla d'igualtat hauria d'anar en benefici de tots.

I l'últim punt, i també relacionat amb el Pla d'igualtat, doncs pensem que és urgent que es comencin a elaborar els treballs previs fer encarar el Pla d'igualtat que s'ha de desenvolupar a partir del 2016, ja que estem a les acaballes del Pla d'igualtat actual, que acaba al finalitzar el 2015.

Intervé la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, en primer lloc, també felicitar la Xarxa Dones Girona per l'encert de presentar aquesta moció. Gràcies a la Carme Bosch també per la presentació. I dir que aquest no és un tema de dones, aquest és un tema de tothom i a vegades sona com que qui ha de barallar-se i lluitar per aquest tema hagin de ser les dones i jo penso que això encara demostra més que estem amb una societat desigual. Crec que també, per afegir coses al que s'ha anat dient, és un nou exemple que les polítiques d'igualtat han de ser polítiques actives –actives–, si no són polítiques actives, és a dir, si no s'intervé, com que no es tan interioritzades pel poder, és a dir, per la masculinitat associada al poder, es dilueixen i s'acaben eliminant; les polítiques d'igualtat en són un bon exemple. Les retallades importants afegides a lleis que tenim molt avançades, molt innovadores, és veritat, sobre el paper són molt innovadores, però, és clar, si no s'apliquen i no es vetlla o es sanciona perquè es compleixin, doncs s'acaben diluint, i estem en aquests moments en un clar retrocés.

També comparteixo que la moció, doncs, arriba per un cansament de la Xarxa Dones Girona, un cansament que és real, vull dir, s'ha lluitat, s'han fet moltes coses, aquesta xarxa no és fàcil de mantenir i s'han fet moltíssimes propostes, s'han perseguit regidors, s'han demanat moltes coses i sempre s'han frustrat moltes de les iniciatives. Jo diria molt sovint, i no sé si estic fent un judici, però hi ha poc convenciment i poc

lideratge que aquestes polítiques sobre temes de gènere han de ser importants a l'Ajuntament i a la ciutat, hi ha molt poc convenciment i molt poc lideratge.

Ja en vaig parlar i n'he parlat diverses vegades que, és clar, tenim papers, tenim documents aprovats, però després no ens duen a la realitat. Un exemple el vam tenir amb tot el procés de l'inspector de la Policia Municipal; és el tema més prioritari que es demana en tots els estudis de gènere d'aquest Ajuntament, fer atenció als cossos policials, i la no-intervenció, com sempre, porta que acabin sortint homes i com això en tenim molts exemples. Si no hi ha un vetllar al darrere, doncs no acaba passant. La Xarxa Dones Girona fa aquest paper, aquest paper de proposar, d'insistir, d'anar burxant per tal que es compleixin realment tots aquells plans que tenim en paper. Perquè, sí, farem el cinquè pla de gènere, però, és clar, si continua sent una documentació que no es porta a la pràctica, que no arriba al final del seu procés, anirem fent plans, però no anirem canviant les polítiques reals, i això penso que és una mica lamentable.

S'han posat exemples, això del nomenclàtor de carrers, és evident, hi havia un compromís de fer una comissió i parlar d'aquest tema, però, bé, és clar, tots plegats l'hem demanat, el regidor va acceptar que s'havia de fer i no s'ha fet i, per tant, no s'han posat noms de dona. En canvi, directament, sense passar per cap comissió, s'ha creat una plaça nova per una entitat, la dels Manaies, que a més a més no vol ni dones, vull dir que si vols caldo, tres tasses. Ens sembla una mica, en aquest sentit del que estem parlant avui, doncs també una mica frívol.

El tema de coeducació és veritat que és un tema que no només pertoca a l'Ajuntament, però sí que des dels recursos educatius s'han de buscar, poder, maneres més imaginatives i més originals i més insistents, conjuntament amb el Departament d'Ensenyament, ja dic, no és només un tema de responsabilitat de l'Ajuntament. Però fins i tot no només hi ha d'haver en els centres educatius, sinó que és un tema social, com treballem la coeducació en molts altres llocs, quines campanyes fem, quines propostes fem positives.

I evidentment el Consell Municipal per la Igualtat penso que és una cosa positiva, és important per a la ciutat, però, és clar, l'hem de dotar, l'hem de constituir ràpid i hem de fer que realment tingui una implicació a la nostra ciutat important. Per tant, felicitar una vegada més la iniciativa de portar aquesta moció i evidentment, com a membres també de la Xarxa Dones Girona, i com a membres actius d'aquest Ple, hi donarem total recolzament.

Intervé la Sra. Pujolàs, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres, des de la CUP, donarem suport a aquesta moció, pensem que és una moció molt ben treballada, molt completa. Pensem que, tal com es reflecteix aquí, en una ciutat com la nostra, cada detall educa, tot educa i tot compta. Cada gest que fem, cada nom del carrer, cada nom de qualsevol edifici públic, les persones que els infants es troben a l'aula, el vocabulari que fem servir, les actuacions a les quals es destina el pressupost municipal, la lectura que podem fer de les dades estadístiques, els espais de participació amb els quals ens dotem, tot això són gestos que eduquen per una societat on realment algun dia pugui haver-hi una igualtat real de gènere.

Per tant, nosaltres, no m'estendré, ja s'ha exposat molt bé per part de la senyora Carme Bosch tot el contingut de la moció, nosaltres el compartim i les portaveus que m'han precedit també, i els portaveus, també ho han expressat molt bé. Nosaltres només felicitar la bona feina que està fent la xarxa i dir que donarem suport a la moció.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, nosaltres també agrair a la senyora Carme Bosch la seva intervenció i la presentació d'aquesta moció. Jo tampoc repetiré moltes de les coses que ja s'han dit en aquest plenari amb relació a aquesta moció. Sí que, agafant una mica les paraules de la senyora Pujolàs, que intervenia just abans que jo mateixa, que deia que tot educa i que tot ajuda amb

relació a la igualtat i a promocionar aquesta igualtat entre homes i dones. Jo hi estic totalment d'acord i, per tant, segurament no és només una opció concreta el que s'ha de millorar, sinó que és tot. I per això estem molt d'acord amb una de les coses que deia la senyora Bosch en la seva intervenció, que és transversalitat, possiblement aquesta sigui una de les coses que hem d'aprendre amb relació a què ha de dir o què ha de fer o què ha de figurar en aquest cinquè Pla d'igualtat de la ciutat de Girona 2016-2020 i fer més efectiva aquesta transversalitat i no concentrar-ho o centrar-ho en una àrea molt concreta, que potser és un error que hem comès entre tots; perquè els plans d'igualtat vull recordar que sempre ha sigut una cosa de consens absolut. I, per tant, en aquest sentit, si s'han comès errors, els haurem comès tots plegats.

Per tant, dir-li que nosaltres li donarem suport a la moció. Jo simplement tenim un dubte i és el punt 3. Possiblement nosaltres pensem una mica diferent, diu: «La ràpida redacció del cinquè Pla d'igualtat.» Bé, nosaltres preferiríem que no fos ràpida en el sentit de premeditada o massa ràpid perquè s'acaba la legislatura, sinó tot el contrari, que es faci amb calma, que en parlem molt. Perquè, deia la senyora Paneque, el quart pla s'acaba a final de 2015, però també, no ens precipitem i primer valorem el punt 4 que vostès demanen, que nosaltres el trobem molt important, valorem els resultats i com ha funcionat el quart Pla d'igualtat, que és el que tenim vigent i que s'acaba el 2015. Veiem què ha funcionat bé i què ha funcionat menys bé, què ens ha faltat o on ens hem equivocat i fem un cinquè pla, redactem un cinquè pla en el proper mandat, aquells que estiguin representats i siguin regidors d'aquest Ajuntament, donant solució a allò que detectem que no ha funcionat del quart Pla d'igualtat.

Per tant, és amb l'únic punt que li diria que nosaltres no és que no hi estiguem d'acord, sinó que creiem que possiblement s'hagi de fer amb més tranquil·litat i amb més calma, esperant tenir els resultats de com ha funcionat l'actual, perquè no hi ha res..., de veritat, jo crec que no hi ha res millor que per millorar un nou pla és aprendre dels errors comesos anteriorment. I, en aquest cas, doncs comencem a valorar el quart pla, esperem que acabi, fem una valoració general, fem-la tots conjuntament, no només els grups municipals, sinó amb les diferents associacions de la ciutat que s'hi puguin sentir implicades, com és la que representa la senyora Bosch, i entre tots redactem un nou pla. Però, com li dic, no ho fem precipitadament.

Amb relació a tots els altres punts, doncs nosaltres hi estem totalment d'acord i, per tant, com li he dit, li donarem suport a la moció. Per això, ja li dic, el punt número 3, nosaltres, bé, doncs creiem que la visió és diferent, malgrat, si el mantenen, li donarem suport a la moció igualment, però sí que potser podríem aquest deixar-lo a sobre la taula o, bé, fer alguna modificació perquè no sembli que ara ho volem fer tot sense tenir els resultats de l'anterior.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, el grup de Convergència i Unió donarà suport a la moció, si bé demanariem el vot separat respecte a dos punts per una qüestió de dificultat a l'hora de manifestació clara al respecte, que és el punt segon, que evidentment la incorporació al Consell Municipal d'Educació no hi veiem cap mena d'inconvenient, si bé fa molt poc que es va modificar el reglament i evidentment ha de donar el vistiplau la mateixa junta, per tant, no és una qüestió que decideixi aquest Ple, sinó el mateix consell. Per tant, d'aquí del Ple que surti el que hi hagi la incorporació sense haver-ho passat pròpiament al consell, trobaríem que és una mica error de procediment. Per tant, en aquest punt, evidentment, tot i donant-li l'assentiment en el sentit, faríem una votació d'abstenció tenint en compte que depèn d'un reglament d'un consell municipal que evidentment per junta ha d'acordar-ho.

I quant al tercer punt, una mica reiterar el que ha dit la regidora Veray, és a dir, esperem que acabi el pla, i sobretot aquest nou pla que es vol configurar hauria d'estar aprovat pel consistori que resultarà de les properes eleccions. Evidentment, el que no posarem és pals de les rodes a la proposta, no li estic pas dient que li votem en contra,

sinó demanar aquests vots separats el punt segon i el punt tercer, una abstenció amb el benentès que entenem que no depenen pròpiament ni d'aquest consistori el fet de donar l'aprovació definitiva als mateixos.

La resta, evidentment, hi votarem a favor.

Intervé la Sra. Carme Bosch, qui exposa, molt agraïda per tot el suport rebut. Vejam, a mi m'agradaria aclarir, potser no m'he explicat suficientment bé, quan jo parlo del cinquè Pla d'igualtat de la ciutat, prèviament he parlat del quart pla, de l'anàlisi, de la diagnosi i que s'ha de precisament analitzar amb profunditat i, a més a més, fer-ho per escrit i presentar-ho al Ple de l'Ajuntament per després poder elaborar l'altre, o sigui, en cap moment li he posat data, ni li he posat dies. Evidentment, té tota la raó, senyora Concepció, el cognom el deixem estar, jo tinc molts problemes amb els noms. Bé, gràcies, molt amable.

Evidentment el cinquè pla el posarem en marxa, ho faran vostès, no nosaltres, ho farà l'Ajuntament, perquè nosaltres l'única cosa que fem és el seguiment, són les aportacions, són d'alguna manera, dir «ei, alerta, que sembla que això grinyola un *pelín*». Però evidentment no es pot fer un cinquè pla si el quart no s'ha tancat i per poder tancar bé el quart pla caldrà fer això, la valoració, la diagnosi, allà on hem fallat, allà on no s'ha fallat, per què s'ha fallat i, una vegada fet això, presentat al Ple i que el Ple en tingui coneixement, es començarà l'altra feina. Per tant, no farem pas la casa pel teulat, la començarem amb fonaments.

Bé, evidentment que no podem pas estar en contra que la Comissió d'Educació ens digui o ens doni el vistiplau per nosaltres poder-ne formar part, fem els passos. Ara, si ens de dona suport l'equip de govern, sempre facilitarà les coses. I si l'equip de govern que és qui doni suport a la Xarxa Dones Girona perquè formi part d'aquella Comissió d'Educació i la senyora regidora d'Educació ens dona suport, jo penso que l'entrada la tenim pràcticament assegurada; no vull pas dir que la tinguem assegurada, però quasi. Per tant, m'agradaria també que ens donin suport i que puguin aprovar també les altres coses.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Ribas li ha demanat si es podia fer votació separada dels punts 2 i 3. No hi ha cap problema. D'acord, doncs ara sí, podria tornar al seu lloc i li agraeixo la seva intervenció.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la moció a votació:

Els punts 2 i 3 s'aproven per quinze vots a favor dels grups municipals del PSC, PPC, CUP, ICV-EUiA i els regidors i regidores no adscrits Sr. Carlos Palomares, Sr. Carles Bonaventura, Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura i deu abstencions del grup municipal de CiU.

Els punts 1,4,5 i 6 s'aproven per unanimitat.

21. Moció que presenta l'entitat Associació de Naturalistes de Girona per una ciutat de Girona 100% renovable.

Els científics ens adverteixen que els efectes del canvi climàtic es podrien accelerar els propers anys, amenaçant així la nostra supervivència com a espècie i tot el que estimem. La comunitat científica ha arribat a un consens en el que cal mantenir l'augment de la temperatura global per sota dels 2°C. Per aconseguir-ho, cal aplicar mesures urgents que permetin a la nostra societat consumir un 100% d'energia renovable el més aviat possible.

La darrera cimera del canvi climàtic de Lima es va tancar amb un mínim acord, que

estableix que tots els països participants presentaran davant l'ONU al llarg de 2015 els seus compromisos "quantificables" en reducció de gasos d'efecte hivernacle. Les propostes presentades a finals de 2015 haurien d'aconseguir reduir l'escalfament global al límit establert de dos graus centígrads, xifra que en cas de superar-se amenaçaria la nostra supervivència com a espècie.

Aquesta cimera ens recorda una vegada més, el lamentable compromís internacional amb el clima. Mentre que països com Finlàndia s'han compromès a reduir un 80% les seves emissions per a l'any 2050, la majoria de les nacions només proposen reduccions modestes.

És per això que molts defensors d'un nou model energètic mirem més enllà dels estats nacionals, i volem aprofitar les polítiques municipals per empènyer a compromisos molt més ambiciosos, i, potencialment, molt més efectius.

Organitzat a través d'Avaaz, diferents organitzacions reclamem que els nostres municipis prenguin d'exemple ciutats com Frankfurt, Copenhaguen, Munic, Seattle, Sydney o Lima, que ja s'han compromès a consumir un 100% de la seva energia amb renovables.

L'objectiu global és aconseguir que 100 ciutats de tot el món segueixin els passos de Frankfurt o Lima, i al llarg dels propers 12 mesos, es comprometin a lluitar contra el canvi climàtic. És per això que demanem que Girona sigui un exemple de transició cap a un nou model energètic, i que consumeixi un 100% d'energies renovables l'any 2050.

Establir les mesures necessàries perquè tota la energia que consumeixi la ciutat de Girona sigui d'origen renovable i zero emissions l'any 2050. Per aconseguir aquest objectiu es proposen entre altres, les següents accions:

1.Revisar el Pla Local de Mitigació del Canvi Climàtic a Girona: Revisar l'estat de compliment del document aprovat el 8 de març de 2011. Aquesta revisió hauria de servir per analitzar el grau de compliment del Pla, valorar la factibilitat de les accions proposades, i definir un calendari per executar aquelles mesures prioritàries pendents. Alhora, cal establir noves mesures de forma urgent a fi d'aconseguir una reducció del 30% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEH) i un estalvi del 30% en eficiència energètica l'any 2020.

2.Realitzar un mapa energètic de la ciutat: Auditoria energètica de les instal·lacions municipals i dels establiments comercials i industrials de la ciutat. Aquest mapa servirà per identificar zones prioritàries d'actuació en eficiència i rehabilitació energètica. Pel que fa al sector residencial es proposa realitzar auditories energètiques en diferents barris, i establir una prova pilot de reducció del consum energètic en alguns habitatges i edificis.

3.Redactar plans sectorials d'eficiència i rehabilitació energètica: Redactar i executar un seguit de plans on es defineixin una sèrie d'objectius de reducció de la intensitat energètica final. Aquesta reducció s'aconseguirà gràcies a l'establiment d'accions per als diferents sectors d'activitat (administració pública, residencial, comercial i industrial), l'ús de noves tecnologies, i un programa de control i avaluació constant.

4.Aplicar en la contractació municipal més criteris de responsabilitat social i ambiental: Contractació d'empreses que tinguin compromisos ambiciosos de reducció de les seves emissions de GEH i que no inverteixen al sector dels combustibles fòssils mitjançant una nova clàusula ambiental inclosa al marc de la contractació responsable de l'Ajuntament de Girona.

5.Actuacions en els sistemes de climatització dels edificis públics: Apostar per la climatització dels edificis municipals mitjançant sistemes d'alta eficiència. Així mateix, s'haurà de desenvolupar un pla de substitució d'aquells sistemes de calefacció que utilitzin combustibles fòssils per sistemes com la biomassa, el biogàs o les bombes de calor geotèrmiques i/o d'alta eficiència. Aquest pla haurà d'atendre a una avaluació de la solució tecnològica òptima en cada cas (atenent al clima, al tipus d'edifici i a la demanda energètica del mateix).

6.Fons municipal per la rehabilitació i l'edificació sostenible: Els beneficis generats gràcies a l'estalvi energètic en els edificis municipals, s'haurà de destinar a una línia d'ajudes econòmiques per subvencionar a propietaris que vulguin millorar les condicions d'eficiència dels seus immobles (d'antiguitat entre 15 i 35 anys). Les intervencions tindran un cost màxim (segons el volum del fons) per a cada habitatge i es podrà actuar sobre la envoltant (façanes, finestres i cobertes) i sobre les zones comunes dels edificis; o bé incorporar energies renovables a l'edifici com la solar tèrmica i la biomassa. El programa hauria d'oferir al propietari un recolzament de fins el 50% del pressupost de l'obra.

7.Programa de préstecs bancaris a interès zero per a la rehabilitació d'habitatges: Crear una línia de finançament mitjançant banca ètica que permeti finançar les obres de rehabilitació que tinguin com a objectiu augmentar l'eficiència de l'habitatge. Hauria d'anar dirigit a tot tipus de propietaris sense cap requisit de renda màxima, però només en aquells habitatges que siguin primera residència o siguin habitatges disponibles per lloguer. Aquest programa hauria de garantir l'ús del fons municipal per la rehabilitació.

8.Ordenança municipal per l'eficiència energètica en els edificis de nova construcció: Redacció d'una ordenança municipal que estableixi criteris de construcció energèticament eficients en els edificis de nova construcció i que s'avanci al que estableix la Directiva europea 2010/31/EU que insta els Estats membres a assegurar que tots els edificis de nova construcció siguin "de consum energètic gairebé nul" a partir del 31 de desembre de 2020. Es proposa que tots els edificis de nova construcció i de més de 500 m² amb inici 2017 siguin "de consum energètic gairebé nul".

9.Aposta per la generació en consum: Portar a la pràctica un pla que faciliti normativa i econòmicament la generació en consum amb fonts renovables. Aquest pla inclourà entre altres les següents accions:

Instal·lació de sistemes de generació en tots els edificis públics construïts o per construir abans de l'any 2020.

Instal·lació d'energies renovables (microeòlica, fotovoltaica, solar tèrmica, etc) en entorns industrials, comercials i/o residencials, abans de l'any 2025.

Crear una normativa que permeti i bonifiqui la instal·lació de sistemes de generació energètica renovable en la edificació.

Apostar per la climatització dels edificis residencials mitjançant sistemes d'alta eficiència i renovable. Elaborar un Pla per la substitució d'aquells sistemes de calefacció que utilitzin combustibles fòssil. Aquest pla haurà d'atendre a una avaluació de la solució tecnològica òptima en cada cas (atenent al clima, al tipus d'edifici i a la demanda energètica del mateix).

Aplicar mesures de gestió sostenible i planificada de l'ús de la biomassa/biogàs o bé afavorir el consum de la biomassa/biogàs local (radi màxim de 50 km).

Impuls de l'ordenança d'edificis "de consum energètic gairebé nul" esmentada anteriorment.

Realitzar una planificació d'infraestructures adequada per a un sistema de fluxos d'energia elèctrica de caràcter més tipus tela d'aranya que radial, que tingui en compte la creixent aportació d'instal·lacions de microgeneració.

10.Creació d'un sistema de certificació pel comerç local: Estudi pilot per crear un sistema d'auditoria i certificació del comerç local que valori el consum energètic, la gestió de residus, i el producte que comercialitzen. Una vegada realitzada aquesta anàlisi, es proposaran possibles millores a realitzar en els comerços, i un realitzades les millores s'atorgaran uns distintius de classificació en els àmbits d'energia, residus i producte a cada comerç, que es faran visibles a la porta de cada establiment.

11.Aplicar una política activa d'augment del reciclatge i de reducció de residus: Les polítiques de prevenció, reutilització i reciclatge, a part de minimitzar el problema de la gestió de residus, eviten la generació de substàncies tòxiques i de gasos d'efecte

hivernacle. Un enfocament de "residu zero", basat en programes de reducció, reutilització, reciclat i compostatge permetria rebaixar les emissions tòxiques i els gasos d'efecte hivernacle. Un plantejament d'aquest tipus també reduiria les emissions en d'altres sectors associats directament i indirectament als residus.

12.Elaborar una guia de gestió dels residus i de l'energia al comerç local: Aquesta Guia hauria de fomentar el consum responsable, la minimització de residus i la correcta gestió d'aquests i l'energia als mercats municipals i el comerç local. En paral·lel a la redacció d'aquesta guia, s'hauria de crear un programa de tallers pràctics per utilitzar aquesta guia de gestió dels residus i l'energia.

13.Pla de mobilitat urbana de Girona (PMU): Executar de forma urgent aquelles accions del PMU que tinguin major incidència en la reducció d'emissions de GEH. Caldrà revisar i proposar noves accions dins el PMU per assolir l'objectiu d'una Girona 100% renovable, ja que més del 40% de les emissions de CO2 a Girona són conseqüència del transport.

14.Electrificació del transport:

Aconseguir que tots els vehicles municipals siguin elèctrics o híbrids l'any 2030. Per assolir aquest objectiu cal que les noves adquisicions de vehicles prioritzin els vehicles elèctrics, i en cas que no sigui possible aquesta alternativa, adquirir vehicles que incorporin tecnologies híbrides.

En el procés de renovació/concessió de llicències o renovació de taxis tingui com a norma obligatòria que tots siguin amb vehicles elèctrics o híbrids.

Aconseguir que tots els vehicles privats siguin elèctrics o híbrids l'any 2040. Per assolir aquest objectiu cal implantar una bonificació del 75% quota de l'impost de circulació pels vehicles elèctrics i del 50% pels vehicles híbrids. Així mateix, establir un preu d'aparcament en superfície (zona verda i blava) bonificat per als vehicles elèctrics.

Augmentar els punts de recàrrega a la via pública mitjançant connexió per cable o inducció.

15.Sistemes intel·ligents de transport:

Realitzar accions per afavorir els desplaçaments a peu, en bicicleta o en transport públic. D'especial importància són totes aquelles accions que afavoreixin els vianants i els ciclistes, com itineraris a peu, carrils bici, aparcaments segurs per bicicletes, etc.

Crear serveis públics de car pooling i car sharing.

16.Impulsar una comissió que treballi per la municipalització de la xarxa elèctrica de distribució.

17.Donar suport a les entitats ecologistes i socials que treballen contra la MAT i denuncien l'oligopoli energètic: Reclamar que la Generalitat de Catalunya i l'Estat Espanyol realitzin una auditoria independent del sistema elèctric existent.

18.Solució a la pobresa energètica: Crear una oficina permanent dins l'Ajuntament que doni solució a la pobresa energètica. Aquesta oficina haurà d'elaborar un protocol d'actuació que permeti garantir el pagament dels subministraments bàsics de gas, electricitat i/o aigua de totes les persones que no puguin fer front. Els costos associats, tant a les gestions necessàries del procés com als impagaments, haurien de ser a càrrec de les empreses subministradores.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, defensarà la moció el senyor Enric Cortiñas, a qui tot seguit demano que pugui fins al faristol. Com que ja l'he vist al Ple, obvio l'explicació del manual d'instruccions i el dono per assabentat. De manera que, quan vulgui, senyor Cortiñas, pot començar.

Intervé el Sr. Enric Cortiñas, qui explica, bona nit a tothom, primer de tot, dir que la idea era començar amb un «bona tarda» i haig de dir que els plens de l'Ajuntament de Girona no són per a gent que matina, o sigui, allò de «si ens aixequem ben d'hora, ben d'hora», caldria fer-ho.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, li podria donar alguns exemples de la gent d'aquest Ple que ha de matinar molt o potser no van a dormir.

Reprèn la seva intervenció el Sr. Enric Cortiñas, qui exposa, de l'Associació de Naturalistes de Girona i la Xarxa per la Sobirania Energètica us venim a presentar una moció per aconseguir que la ciutat de Girona sigui cent per cent renovable abans de l'any 2050. La terra cada vegada s'assembla més a un desert, l'últim any ha estat probablement el més càlid des que tenim registres, de fet, catorze dels quinze anys més càlids de tota la història estadística, des del segle XIX, són els últims catorze, així l'àrtic es desglança i el desert avança cada dia. Aquest és el dolorós present que tenim, no obstant això, el futur al qual ens dirigim, si no reduïm dràsticament les emissions de gasos d'efecte hivernacle, encara és pitjor. Els científics ens adverteixen que els efectes del canvi climàtic es podrien accelerar els propers anys, amenaçant així la nostra supervivència com a espècie i tot el que estimem. I s'ha arribat a un consens en el qual cal mantenir l'augment de la temperatura global per sota dels dos graus centígrads si volem sobreviure.

Podem pensar que no passarà res o que trobarem una solució més endavant, la crua realitat és una altra: el nivell del mar està pujant i arribant a nivells perillosos, es preveu que per a finals d'aquest segle el nivell del mar pugi fins a un metre; potser per a alguns de vostès un metre no vol dir res, però aquest metre suficient perquè la meitat del delta de l'Ebre quedi sota l'aigua. Un metre pot obligar a desplaçar centenars de milions de persones a tot el món.

El canvi climàtic també vol dir menys aigua i, si ha menys aigua, vol dir que hi haurà sequera i si les sequeres es fan cada vegada més prolongades i intenses, tots patirem set. De fet, això no és una cosa que estigui a punt de passar, sinó que ja està passant. En aquests moments s'estan produint sequeres sense precedents i ja amenacen els recursos hídrics de tot el món, fins i tot els dels Estats Units, a Califòrnia, un dels estats més rics dels Estats Units, milions de persones pateixen el quart any de la pitjor sequera que han viscut en els darrers cinc-cents anys. A més, les onades de calor i la manca d'aigua posaran en risc la producció agrícola mundial. Només per posar un exemple, investigacions del Govern britànic revelen que el canvi climàtic pot haver contribuït a la fam que va matar gairebé cent mil persones a Somàlia l'any 2010 i 2011. Així doncs, ens trobem davant del major repte, juntament amb la reducció de les desigualtats, que afrontarem com a éssers humans en els propers anys. I lluny de mirades ideològiques, molts ens hem de preparar perquè uns pocs no ho guanyin tot. Qualsevol intent d'enfrontar el desafiament del canvi climàtic serà inútil si no entenem que el nostre sistema econòmic i el nostre planeta estan en guerra.

El moviment per la justícia ambiental s'està estenent arreu del món i Girona no es vol quedar enrere. Des de mitjans dels anys noranta, les protestes ambientals han crescut a la Xina, un país que no es caracteritza per la seva democràcia, centenars de ciutats alemanyes han votat a favor de recuperar les xarxes elèctriques de les grans corporacions i, a més, dos terços dels britànics volen nacionalitzar l'energia i el ferrocarril. L'escalfament de la terra i el zenit del petroli ens aboquen a una transformació social; els temps, com el clima, estan canviant.

I per tot això els defensors d'un nou model energètic volem aprofitar les polítiques municipals per aconseguir compromisos contra el canvi climàtic, compromisos que serveixen per donar resposta al *peak oil* i als límits ambientals de la terra, compromisos que siguin més fermes i concrets que els aconseguits en les diverses cimeres del clima, compromisos que ens portin cap a un nou model energètic cent per cent renovable. Ja només queda que decideixin quin futur volen per a vostès, per als seus fills i néts i per a la majoria d'éssers vius de la terra. Per això els demanem les més de dues-cents persones que hem signat la petició «Girona 100% renovable» que aprovin les mesures que avui els hem entregat i les que facin falta perquè tota

l'energia que consumeixi la ciutat de Girona sigui d'origen renovable i zero emissions l'any 2050.

Obert debat, intervé el Sr. Amores, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, agrair a l'Enric Cortiñas i a les associacions que representa la seva intervenció. Jo crec que els països i ciutats que avancen en els reptes importants de veritat, rellevants, com és el repte energètic i el repte de l'escassetat de recursos són els que es marquen fites ambicioses, els que es marquen objectius que potser a dia d'avui per a alguns poden semblar molt allunyades o impossibles, però són les que ens permeten avançar en aquest camí cap a una economia baixa en emissions de carboni, una economia més sostenible. I jo penso en països com Dinamarca, que tenen una gran potència industrial, polítiques socials avançades i un model energètic en transició, que quan mires al seu voltant veus el Mar del Nord ple de molins eòlics. Crec que aquest tipus d'objectius que marquen a la seva moció és compartida, de fet, crec que molts dels grups i segurament molts dels que estem aquí també ens amoïna, ens preocupa, alguns dels àmbits que esmentava.

És cert que en els temes d'eficiència energètica, de renovables, és tan important el discurs, el que es fa, com després el que s'actua, i probablement en aquests quatre anys les inversions, la prioritat en els pressupostos en aquest camp no ha estat probablement la que hauria estat desitjable; no és una qüestió de gestió de l'àrea, sinó de quants pressupostos, quants recursos posem realment a treballar en aquesta iniciativa.

Jo li faré dues reflexions, que crec que són complementàries. Donarem suport a la seva moció. La primera que, com entendre, quan presenta una moció amb moltes mesures, n'hi ha algunes que hi estem plenament d'acord, algunes les portàvem inclús en el programa, especialment totes les vinculades a estalvi i eficiència energètica, les mesures 2, 3, 6, la 9 d'autoconsum que proposaven, l'avanç en els temes de mobilitat elèctrica són temes que també realment ens preocupaven i que creïem que s'havien de seguir prioritzar molt més del que s'ha fet. També hi ha algunes propostes que potser veiem menys viables, més difícils, a vegades has de posar l'èmfasi a aconseguir el zero, el residu zero, a vegades fa que els recursos que s'hi hagi de dedicar siguin molt elevats. Inclús alguns sota la perspectiva més energètica, com l'alta tensió, que jo crec que té algun element important no només d'interconnexió, sinó també d'impuls de determinades energies renovables. I segurament evidentment en deu faltar, perquè es fan moltes mesures, es fan moltes propostes.

Jo crec que el camp municipal tenim una responsabilitat enorme en el tema energètic i jo crec que no en som prou conscients. Jo vaig treballar quatre anys en l'àmbit energètic i el món municipal és importantíssim a l'hora de facilitar la implantació de determinades energies. Veure com a Catalunya un permís d'un molí eòlic tardava més de vuit anys diu molt també de les dificultats del país que vivim, o que projectes com el de l'eòlica marina que s'havia de fer a Tarragona finalment no es fa per ubicar molins a vint quilòmetres de distància de la costa, perquè el món municipal i el sector turístic es posen en contra per l'impacte paisatgístic. Jo vegades els dic a la gent que és més contrària a la implantació de renovables que busquin el primer projecte d'eòlica que es va fer, que es va fer precisament a Catalunya, que es va fer a Vilopriu, l'any 84, aquella cooperativa catalana Ecotècnia, on hi havia gent com el Toni Martínez, el Pere Escorsa que hi he treballat. Són gent que en aquell moment eren uns bojos, uns activistes, uns ecologistes radicals, que semblava que estaven fent una cosa boja, avui són molts directius d'empreses, però que realment busca ara aquell molí eòlic, no el trobes, és una energia profundament reversible, és a dir, que allò que instal·les fàcilment es pot treure quan hi hagi, potser, alguna tecnologia que ho permet substituir o millorar. Per tant, hi ha aquest tema que algunes mesures potser no les compartiríem i d'altres que potser probablement trobaríem més a faltar o donar-los més èmfasi.

Però també jo crec, només una reflexió, potser és més rellevant i també la faré curta, és que hem de ser conscients d'on venim, on estem i què s'ha fet en el curt termini, i realment tenim molt a fer. L'Agència Internacional de l'Energia, que només s'atreveix a fer la prospectiva fins al 2040, igual que a Catalunya ho vam fer amb plans d'energia i no ens atrevim a passar del 2020, perquè llavors hem de parlar de si tanquem o no les nuclears, el 2040 no té aquest objectiu tan ambiciós, sense cap dubte, però realment ens marca algunes prioritats. Es parla de més d'1,5 milions de dòlars en inversió per fer un cert canvi en el model que no és ni probablement tan radical, ni tan avançat com el que proposen i, d'aquests, dos terços són estalvi i eficiència energètica.

I a Catalunya tenim un greu problema i quan es parla sobre la sobirania energètica i sobre com el procés també que estem vivint al país, l'àmbit energètic és clau. A Catalunya avui en el balanç energètic del consum d'energia primària més del 50 per cent és petroli, el 24 per cent és gas natural i el 20 per cent és energia nuclear, és a dir, la part de renovable és ínfima, és un 4 per cent i ens hem proposat arribar al 14 per cent el 2020. Realment estem lluny, hi ha una aturada fortíssima a les renovables i tenim realment molt difícil complir alguns objectius molt, molt modestos que ens havíem marcat. I quan veus la generació d'energia elèctrica, encara és pitjor, perquè te n'adones que el 50 per cent de l'energia elèctrica que es produeix a Catalunya és d'origen nuclear. I, a la part de renovables, tenim aquest 6 per cent més o menys d'eòlica, el 8 d'hidroelèctrica. Tenim molt camp a córrer, tant amb les renovables i potser una part que potser vostès no esmenten en la moció que és molt important, que és tota la recerca que s'ha de fer en els temes d'emmagatzematge, de control de les emissions de carboni, l'energia de fusió nuclear que s'està fent un gran projecte de recerca, potser el gran projecte de recerca que hi ha al país.

Són molts temes, és molt complex, el món municipal tenim un repte importantíssim en aquest camp. Donarem suport a la seva moció, benvinguda sigui. I aspectes socials, com el de la pobresa energètica, que també esmenten, són claus en aquesta transició cap a un nou model energètic, social i productiu de la ciutat i del país.

Fa ús de la paraula el Sr. Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, també agrair, avui portem molts agraiments, però també agrair, en primer lloc, a l'Associació de Naturalistes de Girona la presentació d'aquesta moció a favor d'una Girona cent per cent renovable. Bé, una proposta que des del nostre punt de vista és realment ambiciosa i que tracta molts aspectes a portar a terme d'una manera rigorosa a la ciutat, com ho demostren les divuit actuacions que s'inclouen en els punts d'acord de la moció. Potser ens pot semblar que són moltes i en algunes estarem més d'acord que en altres i pensarem són més factibles que d'altres, però creiem que la majoria són realitzables, si no a curt termini, en un temps prudencial. Es tracta, entenem, que des de l'Ajuntament es disposi de la voluntat de les persones i de l'estructura necessària per anar posant les bases per portar a terme aquest pla de treball ambiciós i necessari per poder viure en una ciutat i en un país més sostenibles i més nets.

Per tant, el nostre vot serà favorable.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, agrair també a l'entitat Associació de Naturalistes de Girona el presentar aquesta moció i defensar-la avui al Ple. Pensem que és una moció molt treballada que presenta un catàleg de mesures molt concret, molt ambiciós, molt ampli per contribuir a la lluita global contra el canvi climàtic. I precisament al llegir la seva moció, de la seva entitat, i al veure tota la feina que hi havia al darrere, vàrem fer també la reflexió de quantes mocions han arribat a l'Ajuntament de Girona, quantes han estat aprovades, però que llavors, en canvi, no han tingut la incidència o els canvis que esperàvem després de la seva aprovació.

El que més em preocupa precisament d'aquesta moció és que pugui tenir poc recorregut a curt, mitjà o llarg termini, tot malgrat la seva aprovació, perquè el

problema el problema és greu, el problema de fons és greu. Vostè també feia la reflexió, ho diu la moció, ho diu explícitament i sense dramatitzar: el que està en joc finalment és la supervivència dels éssers humans com a espècie, sense dramatitzar, però aquest és el problema de fons. I, en canvi, hi ha dues qüestions, el fet que és una lluita a nivell global que ha de tenir un compromís local específic, ho han dit altres persones, la importància de les polítiques municipals en aquesta qüestió, malgrat que la lluita és global, i que té un objectiu a llarg termini que ha de tenir, això sí, canvis immediats per fer-lo possible, encara que l'objectiu sigui a llarg recorregut, sí que les accions han de ser immediates.

Per aquestes dues qüestions que li comentava, si no ens comprometem de veritat a favor d'aquesta moció, de debò, més enllà d'aprovar-la avui en aquest Ple, de debò, podem distorsionar la certesa que aquesta és una moció que necessita un consens global de la ciutat pel compromís d'afrontar els canvis necessaris en matèria energètica i de ser una ciutat amb un consum del cent per cent d'energia renovable. És per tot això que el meu vot és favorable i que espero que aquesta moció tingui realment una aplicació i els canvis que desitgen.

Fa ús de la paraula la Sra. Terés, regidora del grup municipal d'ICV-EUiA, qui manifesta, també ens sumem als agraïments als Natus i a la Xarxa per la Sobirania Energètica. És oportuniíssima també aquesta moció. Bé, perquè és una moció, que ens ha deixat molt sorpresos en el bon sentit de la paraula, del detall a què s'arriba, de les propostes que es fan, de la meticulositat amb la qual està elaborada i absolutament propositiva. I, per tant, penso que és un bon full de ruta que, des de la meva formació política, assumim i incorporem, perquè pensem que veritablement, doncs, si hi ha un patrimoni aquí de treball molt important que creiem que s'hauria de poder acabar materialitzant en aquesta ciutat.

Certament, aconseguir formar part d'alguna d'aquestes cent ciutats que s'agafen seriosament el treball per mitigar el canvi climàtic, penso que és un repte que està a les nostres mans i que estaria molt bé que Girona es pogués plantejar aquest objectiu d'aquí al 2050. No serem nosaltres, no sabem qui serà, però penso que estaria bé que aquest fos un objectiu compartit i un objectiu de ciutat, igual que ens enorgulleix que amb altres temes Girona lideri alguns rànquings, també pogués ser en aquest tema.

I per no estendre'm amb les propostes que feu, que penso que són absolutament interessantíssimes, us he de dir que sí, que penso que teniu tota la raó en tot el que proposeu, penso que s'havien fet moltes d'aquestes polítiques, anàvem en bona direcció, hem passat uns anys una mica deserts i esperem que retornem una mica a posar el peu a l'accelerador en aquest tema, perquè és veritat, els temps no només estan canviant, sinó que els temps han canviat, ja han canviat, no ens hem d'adormir a la palla, que van canviant a poc a poc i que tenim temps d'anar fent canvis, els temps ja han canviat i hem de ser proactius una vegada més amb polítiques mediambientals que portin a la reducció de les emissions de diòxid de carboni i ens facin, això, una ciutat capdavantera també de la mitigació real, efectiva, amb números, del canvi climàtic.

Per tant, tot el nostre suport.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui explica, també m'afegeixo a la felicitació i també aprofito per reivindicar el llarg llegat de lluita que aquesta entitat, l'ANG, té a la nostra ciutat de Girona des de les mobilitzacions contra la maleïda variant de Sant Daniel fins ara això, aquesta proposta, perquè la nostra ciutat sigui un referent en la lluita contra el canvi climàtic.

Primer de tot, m'agradaria deixar clar que jo penso que el canvi climàtic no és cap broma, ni és cap broma, ni fa riure, ni ens ho hem d'agafar a la lleugera, és quelcom molt i molt seriós i el portaveu dels naturalistes ho ha explicat molt bé i és una qüestió que posa en entredit el futur de les noves generacions, dels nostres fills i dels nostres

nets. I, davant d'això, jo penso que no se'ns ha d'acusar de catastrofistes a les persones ecologistes que sempre denuncien això i que ens ho hem d'aprendre molt i molt a la valenta, ens ho hem de prendre molt seriosament.

També penso que és molt necessari que al nostre país, i més enllà del nostre país, hi hagi una transició energètica cap a un nou model de sobirania energètica que ens permeti desenganxar-los de l'actual model carbonitzat, que l'únic que fa, doncs, és contribuir a emetre emissions i que promouen i fomenten el canvi climàtic.

També penso que és moment, és moment de denunciar i de lluitar contra aquests intents governamentals «auspiciats» per les grans empreses del sector elèctric de convertir-nos a tots plegats en delinqüents solars. Hem arribat a l'extrem inexplicable i absurd de privatitzar una cosa tan universal i tan natural com és el sol, el sol que ens il·lumina i que cada dia il·lumina el nostre planeta, el sol no és propietat de cap multinacional, ni de cap govern, el sol és propietat del conjunt de la ciutadania, per això cal rebutjar aquests intents de legislar i de protegir els interessos de les grans multinacionals.

Aquesta moció ens parla de canvi climàtic i de la necessitat de convertir la nostra ciutat en un referent en l'ús de les energies renovables, com ja succeeix en moltes ciutats que s'esmenten en la moció: Frankfurt, Copenhaguen, Munic, Seattle, Sidney, etcètera. Nosaltres pensem que el que se'ns proposa és una bona eina i un bon full de ruta a seguir, compartim plenament aquesta moció i creiem que efectivament Girona, però no només Girona, sinó el conjunt del nostre país i més enllà, ens hem de dotar d'un full de ruta clar que com a ciutat, com a país, com a continent, com a món ens facin avançar cap a un món descarbonitzat, respectuós amb el medi natural que ens envolta i que tingui en compte el futur de les noves generacions.

Intentaré ser molt breu, però ja els confesso que és un tema que a mi m'apassiona molt i que podria estar hores aquí parlant d'això, però, tranquils, no estaré hores, estaré poquets minuts.

El nostre país ha de fer els deures i la nostra ciutat també, però també pensem que hem de ser realistes i admetre que som en un entorn en el qual les economies industrialitzades i les emergents en certa manera han embogit i estem abocats a una espiral de degradació ambiental que el mateix sistema capitalista de lliure mercat desregularitzat ha generat i que en certa manera necessita per retroalimentar-se; d'això n'hem de ser molt conscients. La lluita per la civilització més neta, més humana, més descontaminada és una lluita molt honesta i que té moltíssima gent al darrere, però hi ha tota una sèrie de sectors econòmics que no volen avançar en aquesta direcció i això ho hem de tenir clar.

No ens agrada apel·lar al catastrofisme, però nosaltres considerem que després de dècades d'haver finançat els grups negacionistes del canvi climàtic que això ha existit i continua existint, ara els *lobbies* del poder es dediquen a boicotejar les cimeres internacionals del clima. Aviat hi haurà la famosa cimera de París, que aprofito per proposar a aquest Ajuntament que d'una manera o altra hi sigui present. Està a escassos quilòmetres d'aquí, podem anar-hi en tren, així aprofitem per no tirar més emissions de CO₂ o tirar-ne menys i com a Girona penso que ens hi hauríem de fer valer. Doncs els grans *lobbies* han boicotejat les cimeres internacionals per tal que no s'arribi a acords que facin reduir les emissions del CO₂ en més d'un 30 per cent, que ens permeti no incrementar més d'aquest 2 per cent de temperatura global que recomana la comunitat científica.

Després d'haver fet això, de finançar el negacionisme i de bloquejar els acords, ara aquesta dreta internacional, que la podríem qualificar de moltes maneres, de «bonista», de «papanates», d'ineficient, de classista, a nivell internacional, estatal, local es dedica a promoure fantasies científiques. No sé si han llegit l'article d'*El Punt Avui*, que parla de possibles solucions científiques; sembla ser que hi han uns quants il·luminats que han entès que ara podem caçar el CO₂, el podem emmagatzemar o que ens en podem anar a l'espai exterior, posar miralls per allà a l'espai i podem

continuar contaminant perquè els miralls aquests ja ho arreglarem tot. Bé, això són deliris que aprofiten alguns filantrops feudals a nivell mundial multimilionaris, que no tenen altra cosa a fer, mira, es diverteixen amb això. Però això la comunitat científica ja alerta i adverteix que això és del tot absurd i ineficient, el que hem de fer és canviar el nostre model econòmic, reduir les emissions de CO₂, desenganxar-nos del sistema d'economia carbonitzada, del carboni, del petroli, i avançar nous models. Els emplaço en aquest sentit a repassar el darrer llibre de la Naomi Klein o seguir l'actualitat del bloc de l'Antonio Turiel que ens parla del *peak oil* i del *crash oil*.

En definitiva, estem immersos en un canvi global, un canvi global que ha malmès el clima, però també que ha embrutat l'aire, l'aire a moltes ciutats és irrespirable, una ciutat al cantó d'aquí, Barcelona, té problemes molt greus d'aire contaminat. Tenim un sistema, doncs, que ha generat un canvi global que també ha destrossat el territori, per això ens calen acords globals, però també locals, i l'impuls de les institucions locals ens pot ajudar molt, perquè amb voluntat política podem implementar canvis i afrontar els reptes a què aquest capitalisme salvatge ens ha abocat. Si treballem plegats, si des de la base, si des dels municipis pressionem, podem fer que aquestes grans empreses, que les grans transnacionals, podem obligar-los a capgirar el sistema, segur que entre tots ens en sortim. Podem fer un primer pas a Girona acceptant i aprovant aquesta moció i que en un període curt de temps comencem a implementar les seves propostes. Segur que Girona la situarem al mapa internacional i serem una ciutat més humana, més verda, més ambiental, més justa i amb més prestigi.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, en primer lloc, agrair-li al senyor Cortiñas la seva intervenció i la presentació d'aquesta moció. Miri, jo li diré, jo, al contrari del senyor Navarro, amb aquest tema hi entenc molt poc, hi entenc molt poc i m'ha costat arribar fins i tot a entendre alguna de les propostes que fan amb relació a si realment són assumibles en els moments actuals per part d'aquest Ajuntament.

Per tant, jo li avanço que nosaltres li donarem suport a la moció, creiem que allò que plantegen com a full de ruta o com a guia per treballar amb relació a la lluita contra el canvi climàtic i la millora energètica de la ciutat i, com diuen vostès, per una Girona cent per cent renovable, d'energies renovables, doncs a trets generals ens sembla correcte. També ens sembla molt ambiciós tot allò que vostès demanen en aquesta moció i així com sí que hi ha punts, una gran majoria, la qual veiem que no ha de tenir cap dificultat per implementar-se amb relació a allò que pot fer l'equip de govern o ha de fer l'Ajuntament de Girona, començant per la primera, en què demanen revisar el Pla local de migració del canvi climàtic a Girona. Bé, doncs nosaltres, ja li dic, li donarem suport a tot, però així com algunes veiem clar que es podran implementar sense menys problema, en altres sí que tenim dubtes amb relació a quina ha de ser la manera d'actuar o la manera de funcionar per poder fer efectiva aquesta moció, que estic convençuda que avui tirarà endavant.

Jo no m'allargaré més perquè li he dit al principi, no és el meu tema, no sóc tècnica amb relació a aquests temes i he de reconèixer i no em preocupa fer-ho que hi entenc poc de temes d'energia. I, per tant, amb persones que hi entenen molt, com és vostè, intento o prefereixo no entrar en un debat tècnic, el qual no el podria seguir.

Sí que li agrairia, jo sí que li agrairia que amb relació a l'entitat que vostè representa i que avui ha parlat en nom d'ella, doncs amb aquests temes no només ens presentin mocions que aquí al Ple podem debatre o podem estar, donar suport o no donar suport i que tirin endavant, sinó que possiblement el que necessitaríem és que en el dia a dia també ens fessin arribar més informació d'allò que si més no el meu grup municipal pensa que potser estem fent bé i que en realitat potser estem no fent tan bé. I no és per voluntat de fer les coses malament o de perjudicar la qualitat de l'aire, que el senyor Navarro ens deia que hi ha algunes ciutats que la tenen molt dolenta, ni per anar en contra de la lluita contra el canvi climàtic, sinó que és simplement per

desconeixement o per un coneixement tècnic molt més baix del que poden tenir vostès a l'Agrupació de Naturalistes de Girona.

Intervé el Sr. Carles Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui manifesta, agrair també a l'Associació de Naturalistes de Girona la seva moció. Vagi per endavant que donarem plenament suport a la mateixa, bàsicament perquè entenem que els objectius que exposen evidentment com a societat no en podem renunciar de cap de les maneres pel futur de la subsistència no només de la mateixa societat, sinó de l'espai en el qual vivim i volem deixar als que vindran en un futur. I evidentment amb la fervent creença que evidentment una ciutat o un país, si no es marca objectius grans, sempre quedarà com a país o ciutat petita. I, per tant, per molt que amb moltes de les propostes que s'hi plantegen amb algunes podríem o no divergir amb alguns conceptes, però entenem que el que ens hem de marcar són objectius realment amplis i clars de futur i que per molt complex que sigui arribar-hi, doncs ens hem de marcar aquest camí per poder fer gran ja sigui el país o la mateixa ciutat.

En aquest sentit, sí que li voldria fer una reflexió, és a dir, aquest equip de govern ha intentat des que va accedir a l'Ajuntament de Girona posar la primera empremta del que ja va dir en el seu programa electoral i que era una creença ferma en què s'havia de revertir la situació que estàvem vivint. Ja fa un any que l'Ajuntament de Girona si bé no compra energia renovable, sí que compra energia verda en un cent per cent i, per tant, ja ha complert part dels deures en aquest aspecte d'intentar fer un canvi de mentalitat del que hi havia fins al moment actual. Al gener del 2003 entra en funcionament la central del Molí, que està dotant també d'energia suficient la casa consistorial a la plaça del mercat i fins i tot de la il·luminació pròpiament viària, dos autobusos recentment de gas, dos cotxes de policia de gas, un punt de càrrega elèctrica i un punt de càrrega de gas, així com la potenciació de les bicicletes elèctriques i el punt també de la potenciació pròpiament de la Girocleta com a eina de desplaçament per intentar posar el granet de sorra, sigui petit o més gran, per intentar aconseguir unes fites que realment aquells compromisos que vostès plantegen són irrenunciables i que hem d'estar al cent per cent al seu favor. Per això el nostre grup votarà a favor de la moció.

Fa ús de la paraula el Sr. Cortiñas, qui exposa, primer de tot, agrair que tothom es mostri favorable a aquesta moció. Respecte als temps o als límits que hem marcat respecte a la moció, la nostra opinió i la dels experts és que no tenim temps, o ho fem de forma decidida, ordenadament, o serà de forma traumàtica; no hi ha alternatives, o sigui, s'ha de fer.

Pel que fa a poder donar idees o contribuir, la nostra entitat sempre està oberta, a les xarxes socials pengem gairebé a diari activitats que fem, informacions que fem, denúncies que fem, o sigui, que per nosaltres encantats de rebre tothom qui vulgui venir.

I crec que és important deixar clar que aquest compromís no només és d'una institució, sinó que ha de ser un compromís de ciutat, perquè el consum energètic de l'Ajuntament com a institució o de les administracions és molt petit respecte al conjunt el consum energètic de tota la ciutat de Girona. I, per tant, és un compromís que avui s'agafa com a consistori, però cal que la ciutadania sigui conscient que tots hem de fer un canvi, un canvi que serà important, que segurament serà molt difícil, però esperem que puguem tenir una gran ciutat i un gran país on tot vagi bé i puguem tirar endavant sense patiment.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

22. Moció que presenten les entitats Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans i el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans de rebuig al nou model

universitari de 3+2.

Atès que el Consell de Ministres del Govern espanyol va aprovar el passat divendres 30 de gener de 2014 el Reial Decret mitjançant el qual s'aprova una nova ordenació del model universitari del nostre país que consisteix a cursar graus de 3 anys combinant-los amb dos anys més de màster.

Atès que aquesta reforma crea nous graus de 180 crèdits (actualment, són de 240 crèdits) en què els coneixements que s'ensenyaran seran molt generals i serà necessari que tots els alumnes cursin un màster per tenir una sortida professional.

Atès que malgrat que el govern espanyol intenta vendre aquesta reforma del model universitari com un confluència amb el model europeu, la societat catalana ha de ser conscient que aquesta mesura només suposarà un encariment del preu dels estudis universitaris ja que els preus dels màsters tenen un preu molt més elevat que els graus.

Atès que el govern espanyol cau en una enorme incongruència i hipocresia quan justifica el nou model universitària del 3+2 per facilitar la mobilitat dels estudiants amb els programes Erasmus el mateix any que ha retallat la partida pressupostària destinada a la mobilitat dels estudiants.

Atès que entenem que una reforma d'aquesta envergadura ha de partir d'un debat previ i profund de tota la comunitat universitària per assolir un model universitari que respongui a les necessitats reals de la societat catalana i no a les d'una minoria privilegiada. Procediment que no s'ha seguit en aquesta reforma ja que ha estat aprovada a corre-cuita sense cap debat previ en el sí de tota la societat catalana.

Atès que la majoria de sindicats, associacions i entitats estudiantils s'ha posicionat en contra d'aquesta reforma assenyalant que encarirà el preu dels estudis. Entre aquestes entitats consta el CEUCAT (Consell de l'Estudiantat de les Universitats Catalanes) que ha manifestat el seu rebuig a aquest nou model.¹

Atès que des de l'any 2012 el preu de les matrícules universitàries ha augmentat fins a un 66% més provocant que molts estudiants hagin d'abandonar la universitat per culpa de no poder-se finançar els estudis.

Atès que creiem en un model universitari en què els recursos econòmics no siguin un impediment per a l'accés a l'educació universitària i on el contingut acadèmic dels estudis no vingui dictat pels bancs i les grans empreses multinacionals que financen les universitats catalanes sinó per les necessitats reals de les classes populars dels nostre país.

Per tots aquests motius, el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans proposa al Ple municipal l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Instar els rectors de les universitats catalanes i el govern català a negar-se a implementar el nou model universitari de 3+2.

Segon.- Instar tota la comunitat universitària i altres agents implicats a realitzar un debat en profunditat per establir un nou model universitari català que respongui a les necessitats dels estudiants de les classes populars i no als d'una minoria privilegiada.

Tercer.- Mostrar el rebuig d'aquest ple municipal a les pujades de taxes que han deixat molts estudiants de les classes populars sense els recursos econòmics suficients per seguir o començar els seus estudis universitaris.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde qui exposa, té la paraula per defensar la moció el senyor Josep Puig, que, en nom d'aquestes dues entitats, és designat portaveu per fer la defensa d'aquesta moció. Pot pujar fins al faristol i utilitzar els seus cinc minuts. Benvingut. I, per tant, quan vulgui, pot començar.

Intervé el Sr. Josep Puig, qui exposa, bona nit, regidores, regidors, alcalde. Bé, més que llegir el document que ja s'ha llegit tothom, parlaré més del que són dades que considerem complementàries i una mica més d'opinió del sindicat i de la coordinadora.

Bé, com ja se sap, fa dos mesos i mig es va aprovar el pla aquest del tres més dos del Govern de Madrid i, bé, cal saber que això és un punt més d'una estratègia universitària que es diu «Estratègia universitària 2015», que és un pla europeu que és una volta més del que va ser el Pla Bolonya, aprovat ja fa uns anys, que ja hem vist els resultats pèssims que hi ha hagut. Els altres dos punts, que encara no s'han parlat en el Govern central, han sigut l'externalització de poders de la universitat atorgant el poder màxim de decisió sobre la universitat al consell social d'agents externs al món acadèmic i un altre és la privatització de la universitat prioritzant l'eficiència fiscal de la universitat enfront de l'eficàcia educativa, que són inversament proporcionals. Bé, aquests temes no s'han tractat encara, anem a parlar del tres més dos.

El tres més dos, com el nom indica, és la reducció dels graus que habitualment són de quatre anys més un de màster d'especialització, passar a tres anys i dos de màster. Això suposa que els graus actualment siguin molt més mediocres, vull dir, ja hem vist que amb Bolonya, passar de cinc anys a quatre en un grau va suposar una devaluació de la qualitat educativa dels graus i això farà que els propers graus de tres anys siguin molt més mediocres i molt més generals, per tant, els estudiants estiguin obligats a pagar els preus que es demanen per als màsters, pagar els màsters, perquè el grau tingui alguna mena de sentit o alguna mena de sortida professional.

El problema d'això, se'ns ha dit que suposa un abaratiment de les carreres, és mentida. Perquè, si és cert que els graus són més barats, el preu segurament del crèdit pujarà, perquè s'ha reduït un quart del que és el grau, i els màsters actualment només tenim un 35 per cent dels màsters que siguin públics, de la Generalitat, els quals difícilment baixen dels 1.500 euros. Llavors tenim tota la gamma dels màsters privats que poden arribar tranquil·lament als vint mil euros o fins i tot més.

Llavors, aquesta mesura també s'ha de dir que és impopular, perquè tots els sindicats, o la gran majoria de sindicats, tant de docents com d'estudiants, s'hi han posat en contra i, de fet, en cap moment es va consultar la comunitat educativa quin era el seu parer davant d'aquesta nova proposta. I, bé, ha sigut una imposició que ha vingut des d'Europa, com s'ha dit abans, en el pla d'aquesta estratègia 2015, que no té cap mena de sentit pel que fa a la millora de la qualitat educativa de les universitats europees, ni catalanes, sinó que només mira per la privatització i la millora del finançament educatiu i amb la campanya aquesta de privatització de tots els sectors públics de la Unió Europea.

El que demanem nosaltres no és, bé, sabem que la prohibició d'això, del tres més dos o la insubmissió del tres més dos no és competència municipal, però sí que instem l'Ajuntament que emplaci els rectors la no-implantació d'aquest pla del tres més dos, que a partir d'aquí es generi el debat amb tota la comunitat no només educativa, sinó arreu de la ciutat i mostrar, o sigui, mostrar el rebuig al que suposa aquest pla del tres més dos, que és un encariment i una precarització de l'estudiantat català i mostrar el rebuig a l'expulsió dels pobres del que suposa la universitat pública catalana.

Intervé el Sr. Àngel Quintana, regidor no adscrit, qui exposa, en primer lloc, felicitar el Josep Puig per haver presentat la moció en nom de la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans i del Sindicat d'Estudiants. Em sembla molt bé que aquests temes surtin de l'àmbit estrictament universitari i que puguin venir aquí al Ple, i em sembla saludable, perquè en el fons el que ens estem jugant és una mica el futur dels fills, dels nostres fills, dels que som aquí regidors i dels fills de la gent, de la ciutadania.

Bé, jo voldria fer algunes reflexions, és a dir, d'entrada estic d'acord amb bona part de les coses que s'han dit, però sí que voldria introduir alguns matisos, també dic que hi votariem a favor i que ens sembla bé, però vull hi introduir alguns matisos. El matís seria bàsicament en l'èmfasi amb el quatre més u i el tres més dos. És a dir, bé, perquè ens entenguem, intentaré explicar una mica quin és l'origen de tot això. L'origen de tot això són els debats que sorgeixen al voltant del 2008-2009, al voltant del Pla de Bolonya. El Pla de Bolonya té les seves coses positives, és a dir, té com a

positiu el fet d'equiparaments d'estudis a nivell europeu i té, doncs, les seves coses negatives, que seria el camí cap a una certa mercantilització de la universitat, el fet que la universitat cada cop depengui més d'agències externes que fiscalitzen la universitat, o el fet, com aquí s'ha apuntat, que l'eficàcia educativa estigui també regulada des d'altres sectors, com el sector empresarial, etcètera. Aleshores, i tot això evidentment té una incidència cap al món del coneixement.

El problema de fons és que si aquí hi ha quatre més u és perquè en un moment determinat els rectors espanyols decideixen fer el mateix que van fer amb el tren, és a dir, que enlloc que el tren fos de via estreta, seria el tren de via ampla; i aleshores a tot Europa és el tres més dos i aquí és el quatre més u. Aleshores això crea un problema, estic d'acord que crea un problema de diferència. Aleshores això es vol arreglar en un moment determinat i, quan s'arregla, entremig aquí han passat coses. I són aquestes coses que han passat que és una mica la clau del problema. És a dir, jo crec que si, com està fent la resta d'Europa, els graus són de tres anys i hi han màsters potents de dos anys, passem del coneixement general d'una matèria al grau cap al procés d'especialització.

El problema no és aquest, el problema són els preus, i el problema són els preus, i aquí és on hi ha la clau de volta. És a dir, per què el problema és dels preus? És a dir, la crisi econòmica el que ha fet ha sigut carregar-se tot el Pla de Bolonya i carregar-se totes les coses positives del Pla de Bolonya. I si al Pla de Bolonya s'havia de fer avaluació continuada a les classes, doncs la podem fer, però els que som professors l'estem fent malament per una qüestió molt simple: perquè hi ha més gent de la que pertocaria en una classe ideal per poder dur a terme l'avaluació continuada.

Per exemple, si s'ha d'estimular la recerca i s'ha d'estimular, doncs, altres sistemes pedagògics, això no es pot fer en bona part perquè la universitat cada cop està més burocratitzada i la gent que treballa a la universitat cada cop està més pendent dels informes que s'han de fer que dels seus processos d'aprenentatge. I com aquestes coses n'hi haurien moltes. Però la més greu de totes és que en un moment determinat la crisi el que fa i és que hi ha un problema de finançament públic i aleshores es decideixen a pujar els preus de les taxes universitàries. I en aquest moment a Catalunya és un dels llocs que estem pagant més a nivell de preu de taxes, és a dir, en aquests moments estem pagant una mitjana entre 1.500-2.000 euros pels graus i una mitjana d'uns tres mil euros pels graus que són públics, que són un 35 cent per cent del sistema universitari. Aleshores, evidentment, si passem al tres més dos, doncs haurem de pagar, la família, sis mil euros per anar als graus públics i aleshores això és insostenible.

He buscat per veure una mica, doncs, ja que el problema probablement no és a Europa, sinó que el problema és aquí, els preus francesos. És a dir, a França per un grau, un grau val 169 euros, aquí val 2.000 euros. Un màster a França val 238 euros, aquí en aquests moments val 3.000 euros. Doncs aquesta és la clau de la qüestió, és a dir, el problema és que s'han apujat tant que això es fa insostenible. Aleshores si passem al tres més dos, el problema és aquest. Si el màster estigués al preu que hi ha a França o que hi ha en altres països europeus, evidentment que tindriem una universitat pública, evidentment que podríem tirar endavant. Jo crec que el que heu de fer sobretot és fer èmfasi amb això, és fer èmfasi en tot el procés de mercantilització.

I per acabar voldria citar, ho esmentaré en castellà perquè m'ha sortit en castellà, d'un catedràtic que és filòsof, de la Universitat Complutense de Madrid que es diu José Luis Pardo. José Luis Pardo deia, a propòsit del Pla de Bolonya deia: «Es que bajo este nombre compuesto se desarrolla en España una operación a la vez más simple y más compleja de reconversión cultural destinada a reducir drásticamente el tamaño de las universidades y ello no por razones científicas, lo que acaso estuviera totalmente justificado, sino únicamente por motivos contables y a someter enteramente su régimen de funcionamiento a unas necesidades del mercado.» Aquest és el problema,

ja que el coneixement en les necessitats del mercat i aquesta és la qüestió de fons per la qual heu de lluitar.

A part d'això, doncs votarem a favor.

Intervé la Sra. Plana, regidora no adscrita, qui exposa, només per manifestar el meu posicionament a favor de la moció, perquè estic totalment d'acord que aquesta remodelació del model universitari implica un augment en les matrícules i això suposa una dificultat encara més gran perquè hi hagi un accés universal a l'educació universitària.

Fa ús de la paraula el Sr. Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, com en els casos anteriors, en primer lloc, agrair al Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans i a la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans la presentació d'aquesta moció, que nosaltres votarem a favor perquè compartim en bona part tot el que s'hi explica i tot el que s'hi denuncia. Entenem que el reial decret aprovat pel Consell de Ministres espanyol d'una nova ordenació del model universitari que consisteix a cursar graus de tres anys més dos anys de màster no és bo per als estudiants del nostre país, i creiem que no ho és ni pel que fa a l'aspecte educatiu, com bé s'explica en la moció, ni tampoc pel que fa a l'aspecte econòmic, ja que, com bé ja s'ha dit, els màsters que s'hauran de realitzar tenen un cost superior que castigarà especialment els joves de famílies amb pocs recursos que ja estan pagant prou car l'ensenyament universitari.

A tot això hi hem d'afegir la falta de negociació amb el sector educatiu, i amb el sector educatiu català, que ha caracteritzat, doncs, la posada en marxa certament precipitada d'aquest reial decret i el fet que la majoria d'associacions, com es diu en la moció, i d'entitats d'estudiants i de professors hi estiguin en contra.

Per tant, el nostre vot serà favorable a la moció.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui manifesta, felicitar a la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans i Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans la presentació d'aquesta moció. Des del nostre punt de vista, aquest nou model de tres més dos és altament injust i contrari a la igualtat d'oportunitats i, com ens explicava el regidor Quintana amb un bon coneixement de causa, Bolonya va ser presentat com un procés tant de renovació pedagògica com de pacte europeu sobre els mèrits i aprenentatges adquirits. Però, després d'uns anys, la mesura d'homogeneïtzar graus, però després imposar carreres de tres anys generalistes que empenyen a l'obligació d'haver d'emprendre un màster amb un preu econòmic inassumible, com ens recordaves, per a les classes treballadores és un greu retrocés contra la igualtat d'oportunitats.

Un dels pilars bàsics per la mobilitat social, perquè qualsevol persona pugui aportar mèrit i coneixement a la societat és l'educació primària, secundària, també universitària. Avui ja ha retornat el temps que hi ha bons estudiants que no poden fer carreres universitàries no perquè no siguin vàlids, no perquè no hagin demostrat els seus mèrits, sinó perquè tenen menys oportunitats i, per tant, menys llibertat per motius econòmics. La imposició del canvi de carreres generalistes i màsters amb preus prohibitius per a les classes treballadores només empitjorarà aquesta situació, que ja de per si en aquests moments no és bona.

Per tant, el meu vot serà favorable a la moció.

Fa ús de la paraula el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, agrair al CEPC i a la coordinadora i a en Josep, en concret, la seva participació avui, la seva paciència d'aguantar tots els punts de l'ordre del dia; penso que seria homologable a un crèdit de lliure disposició o configuració perfectament, perquè el mèrit el té. I també agrair-li la claredat en la seva exposició.

Alguns deien que la crisi era una oportunitat i és evidentment una oportunitat per rebaixar drets, i aquest és el tema de fons. Abans s'ha dit molt clarament, el problema no és tres més dos o quatre més u, el problema és que s'impedeix l'accés a l'educació per un sistema realment pervers, que són els diners.

L'accés a l'educació superior ha sigut un dels grans salts qualitius que ha tingut la societat en els últims cinquanta anys i Girona n'ha estat beneficiària. La ciutat de Girona no tindria la universitat que té amb un model com el que ens volen imposar. Si tenim milers d'estudiants és perquè hi ha hagut la possibilitat de l'accés de moltíssima gent a l'educació, a la cultura. Perquè la universitat no és fonamentalment professionalitzadora, serveix per a la professionalització, però la universitat és un marc de cultura, de cultura superior i això Bolonya no s'hi oposava, però la forma concreta en què Bolonya s'ha aplicat està sent un problema i un problema greu.

Desgraciadament sovint la veu de la universitat no se sent massa a la societat, perquè la veu de la universitat no és la veu d'un ministre o d'un conseller, la veu de la universitat és la veu dels estudiants, dels professors, del personal d'administració, de la gent que hi treballa el dia a dia. I de vegades ens hem queixat alguns que la Universitat de Girona està molt a prop, però a vegades sembla que estigui molt lluny, que els debats de la universitat no s'estenen al conjunt de la societat i gairebé tota la societat té un fill, un amic, algú que en un moment determinat ha anat a la universitat o vol anar a la universitat.

Però, no ens enganyem, l'educació és un procés al llarg de la vida, l'educació és un procés al llarg de la vida i la universitat ha d'estar oberta al llarg de la vida. Per tant, oposant-nos a la implementació concreta que des de l'Estat espanyol, amb la connivència, sovint, del Govern de la Generalitat respecte a aquests temes, aquesta permeabilitat a fer que l'educació sigui doblement pagada pels que paguem impostos, és a dir, als que paguem impostos se'ns treu diners i, a més, hem de pagar diners perquè el nostre fill vagi a la universitat; mentre que curiosament hi ha gent que sols paga una vegada, paga la universitat privada o l'envia a l'estranger, però té moltes deduccions sobre patrimoni, sobre beneficis i, per tant, òbviament aquesta gent no paga doblement com nosaltres, i curiosament creuen tenir l'autoritat moral per dir que hi ha massa universitaris, que la universitat espanyola és molt cara i que cal haver-hi menys universitaris en el present i en el futur.

Aquí es posava l'exemple de França, poder allà van tenir una revolució, aquí me sona que encara no l'hem tingut. I, segon, Escòcia. Aquí ens emmirallem amb Escòcia..., a Escòcia és gratuïta la universitat, per als escocesos. Per tant, jo espero que el nou país que volem construir, probablement amb revolució, serà capaç de fer un model que no sigui copiar el pitjor de cada model; nosaltres som experts en doctor Frankenstein, és a dir, agafem dels models dels països veïns tot allò que afavoreix determinats i excloem tot allò que facilita l'educació, els drets..., tot això sempre sembla molt car.

Per tant, agrair-vos un cop més que una veu universitària, la veu dels estudiants, s'hagi sentit, hagi ha ressonat en aquest Ple tan venerable i de tants anys.

Intervé el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui manifesta, gràcies per presentar la moció. Penso també que és molt important que al Ple hi vagin entrant diversos sectors de la ciutat i que la universitat hi entri és rellevant. I malgrat que potser hi ha qui pensa que l'Ajuntament de Girona no té competències per decidir i prendre decisions en aquest àmbit, sí que té molta capacitat i molta força moral per posicionar-se. Per això crec que és important que avui, doncs, donem suport a aquesta moció.

També voldria fer un reconeixement als estudiants i les estudiants que ara fa uns anys es van estar enfrontant a Bolonya i que van patir repressió. En aquelles lluites contra la privatització de la universitat, ja s'alertava que una mica el rerefons de Bolonya era una mica anar cap a aquesta línia d'elititzar i privatitzar l'educació pública universitària

i fer que només una part de la ciutadania hi pugui accedir. Han passat els anys i les lluites que llavors el CEPC i altres col·lectius d'estudiants van tirar endavant, doncs està clar que el que deien les seves demandes, les seves denúncies, hem vist com s'han anat complint, malauradament, fil per randa.

Que en els darrers dos anys el preu de les matrícules hagi augmentat més d'un 65 per cent no és cap casualitat, és, en definitiva, fruit d'unes polítiques de privatització de l'educació encaminades a elititzar la universitat i a fer que la gent més humil, la classe treballadora, no pugui assumir amb normalitat els estudis universitaris. Des del nostre punt de vista, això és un filtre, un filtre en tota regla, és el sistema d'autodefensa que el capitalisme ha dissenyat per deixar clar que té una política de classe molt ben definida. Aquest sistema de tres més dos, que podem debatre i discutir que si el quatre més u, tres més dos. Bé, el que hi ha ara i el que s'aplica ara de forma crua, aquest tres més dos, graus de cent vuitanta crèdits i màsters que complementen la formació, és un model que no tothom es pot permetre. Estic segur que la dreta d'aquí, la d'allà, la de més enllà i la de més lluny us dirà que això és un sistema d'incentius i que serveix per seleccionar els estudiants més motivats i més preparats, i que aquest sistema farà aflorar el talent. També us dirà, probablement us dirà que és totalment fals que hi hagi en marxa cap procés de privatització, però jo penso i ho dic de tot cor que no els heu de fer cas, perquè porten molts anys dient el mateix i per més que facin veure que van de bones, tothom sap què pretenen en el fons.

Per això nosaltres donem suport a aquesta moció i us encoratgem a seguir lluitant per un sistema públic d'educació més democràtic, no patriarcal, de qualitat, català i accessible per a tothom.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, agrair-li al senyor Puig la seva intervenció. El meu grup no li donarà suport i no crec que sorprengui a ningú. I deixi que sigui cada grup polític qui digui les raons per les quals dóna suport o no dóna suport a cada moció, senyor Navarro, no vulgui parlar de més, que no li toca.

Miri, la moció que vostès presenten jo respecto tot el que diuen i respecto el que ha dit en la seva intervenció, però penso que, home, hagués sigut més rigorós si vostè hagués parlat que aquest canvi de sistema no és un canvi de sistema que passa a ser obligatori, sinó que és un sistema voluntari, que cada universitat serà qui escollirà si implanta el nou sistema o no l'implanta i en quins graus ho farà i en quins no. És a dir, el que es fa és flexibilitzar el sistema i serà possible que hi hagi el quatre més u, que és el que hi ha a dia d'avui; el tres més dos, que és el que vostès diuen a la seva moció, rebuig frontal al tres més dos; i també el tres més u. Per tant, d'entrada també és fals que s'obligui a fer dos anys de màsters.

Penso que és important explicar això, penso que és important que quan hi ha un canvi de sistema que pot no estar-hi d'acord, i jo els respecto a vostè i a les entitats que vostè representa que no hi estiguin d'acord, però expliquin, expliquin tota la veritat sobre el nou sistema, no expliquin només allò que justifica que vostès no hi estiguin d'acord. Perquè, si no, el que es fa és entrar en una confusió o en voler crear confusió amb relació a tots els estudiants en aquesta ciutat, precisament un col·lectiu molt important, perquè crec que si d'una cosa ens sentim orgullosos tots és de la Universitat de Girona, que no és una universitat que hàgim tingut sempre. Jo crec que hi ha moltes persones aquí, al plenari d'aquest Ajuntament, que recorden perfectament els inicis de dificultats que va tenir la Universitat de Girona abans no va poder volar sola, diguem-ho així, perquè, com saben, abans depenien d'una altra universitat d'una altra província catalana.

Per tant, escolti, per mi això és bàsic, que sigui voluntari és la base d'aquest nou sistema. Vostès en el seu primer punt diuen: «Instar els rectors de les universitats catalanes i el Govern català que no implementin aquest model.» Escolti, no cal que els instin a la desobediència, com sembla que vulguin en aquest punt, és que cada rector

o cada d'universitat escollirà el millor que consideri necessari i oportú per als seus estudiants, per als seus universitaris, perquè al final del que es parla és del bé dels universitaris i del bé dels estudiants.

Hi ha una cosa que sí que jo vull, i crec que és important que quedi clara. Miri, el senyor Bonaventura deia la precipitació d'aquest reial decret, i el senyor Quintana parlava que el Consell de Rectors d'Espanya havia decidit el quatre més u. Bé, doncs no, la Conferència de Rectors d'Espanya, l'any 2006, va escriure que el que calia era flexibilitzar el sistema i que, per tant, possiblement el millor no era adoptar el quatre més u. Malgrat això, el Govern del Partit Socialista, del PSOE, l'any 2007 va decidir que a Espanya hi hauria el quatre més u. I, per tant, contràriament a allò que deia la conferència de rectors de les universitats espanyoles, que deien textualment: «Podria optar-se per una posició més flexible a la que existeix de graus i que existissin graus entre 180 i 240 crèdits.» Per tant, l'any 2006, els rectors espanyols ja deien el que ara s'està fent, que és el tres més dos i donar la possibilitat també del tres més u.

Per tant, home, crec que les coses s'han de situar en el seu context, que s'ha d'explicar la veritat i, per tant, que s'ha de ser una mica més rigorós, malgrat no agradin els canvis de models i malgrat s'hi vulguin oposar frontalment, perquè al final els ciutadans el que tenen és dret a saber la veritat d'allò que s'està fent i saber el perquè uns hi estan a favor i els altres hi estan en contra, però dient la veritat i no ocultant informació.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, primer de tot és manifestar que el Grup de Convergència i Unió s'abstindrà en la moció plantejada. Primera, perquè entenem que el que hem de fer, primer de tot, és sí reconèixer que no és competència municipal, però si bé comparteixo el criteri del senyor Navarro en el sentit que evidentment podem expressar-nos aquí i manifestar el nostre posicionament d'una qüestió que entenem que afecta molt més enllà de la ciutat, perquè afecta país i, com deia el senyor Joan Olòriz, afecta pròpiament un element fonamental del creixement d'aquest país, com és a nivell formatiu. I, per tant, tot i no ser competència municipal, sí que convé manifestar-nos davant d'una moció com la que s'ha plantejat en aquest moment.

A ningú li estranyarà que jo comparteixi una cosa que és el que diu la legislació, és a dir, ningú està obligant a un tres més dos, sinó que es dóna la flexibilitat que s'ha buscat en el seu moment. Una mica també ho introduïa el senyor Quintana quan parlava de la diferència de vies a nivell europeu i a nivell espanyol en el seu moment.

Efectivament el tres més dos és una possibilitat que hi ha ara i és una possibilitat que coincideix amb la majoria de països de referència a nivell europeu. Jo ara estava llegint una estadística que la mobilitat estudiantil tant d'anada com de tornada, en els països de tres més dos, era d'un 87,4 per cent i, en canvi, en els països on tenen un sistema molt més rígid d'un quatre més u és un 5,5 per cent.

Això dóna a entendre que potser no hem de criticar tant un sistema en si mateix, sinó mirar a veure la viabilitat del mateix i enfocar quin és realment el problema, que l'apuntava el senyor Quintana i altres representants o portaveus que han parlat amb anterioritat del problema, és que el que no podem fer és una reforma legislativa i sobretot en una matèria tan complexa sense establir un model de beques i d'ajuts que permeti a tots els estudiants poder accedir a la universitat. I aquest és realment el problema de fons i és el problema realment greu, perquè si establim un sistema flexible però no dotem de les beques i els ajuts necessaris per poder-ho fer, realment el que estem fent és perjudicant l'accés a la universitat, que entenem que és un dret que hi ha de poder accedir tothom.

En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya porta anys demanant que es traspassi la facultat de la decisió amb el tema dels ajuts i les beques, almenys a la Generalitat de Catalunya, i que no quedi tan llunyà en el que és l'espai geogràfic i, evidentment, es

pugui tractar amb major eficiència l'atorgament d'aquestes beques i aquests ajuts necessaris per poder accedir a la universitat.

En definitiva, el Grup de Convergència i Unió s'abstindrà en aquesta moció, però ha de quedar clar que entenem que el primordial és defensar la màxima flexibilitat possible en el sistema educatiu que planteja la universitat, però per sobre de tot –per sobre de tot– respectar l'autonomia de les universitats en les seves decisions.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, el senyor Puig disposa d'un torn ara per fer els comentaris que cregui oportuns.

Intervé el Sr. Josep Puig, qui exposa, bé, de fet, començant pel que ha dit el senyor Quintana, vull dir, sí que és cert que Bolonya en si mateix, vull dir, és un decret que era bastant ambigu quan es va plantejar i hi ha hagut països que n'han fet una lectura molt bona, i la creació de l'espai europeu d'ensenyament superior, pel fet aquest d'anar d'Erasmus i això està molt bé i realment l'Estat espanyol en va fer la pitjor lectura possible pel que fa a la gestió universitària.

Això del tres més dos, de fet, ara em tiraré un xic de rocs a la teulada perquè entenem que el posicionament en contra de l'Ajuntament del tres més dos, com ha dit en Jordi Navarro, és més significatiu de cares a sortir de la simultaneïtat del moviment estudiantil i donar-li la representativitat o la legitimitat que té el fet que un Ajuntament com el de Girona es posi en contra del tres més dos. De fet, nosaltres no és que ens manifestem en contra del tres més dos, sinó com s'està plantejant, com es va plantejar des del Govern espanyol i com s'està plantejant des del Govern català. Entenem que, per exemple, un tres més dos amb els preus populars com els països que ha anomenat vostè o un tres més dos amb un pla docent que realment funcioni no són el problema, sinó que el problema és com s'està pensant actualment. Per tant, el discurs del no és purament tàctic, només per crear el discurs, per generar el debat i perquè la gent reflexioni una mica i vegi si l'Ajuntament de Girona ha votat en contra, potser és alguna cosa interessant, que no és allò típic que es comenta des de les aules de moviments estudiantils.

I, de fet, bé, el que comentava la senyora Veray, això del tres més dos i l'ambigüïtat i el tema aquest de la liberalització de les universitats i de la voluntarietat de les universitats. Sí que el tres més dos el poden aplicar segons quines universitats, les universitats que vulguin, els rectors que vulguin i el que sigui, el que passa és que això del tres més dos és un punt més de l'EU 2015 que s'ha comentat abans. Vull dir, el tres més dos en si mateix sí que es podria aplicar o no aplicar, però el que passa és que l'EU 2015, que és aquesta estratègia europea que s'està demanant, s'està demanant que les universitats acabin el curs, que ja es definirà com a exercici, com si es tractés d'un tema empresarial, sota cost zero, això vol dir que, o sigui, tinguin les mateixes despeses que els ingressos que pugui tenir des dels ingressos privats, això vol dir o amb intromissions de les empreses i retallant tant com sigui possible totes aquelles carreres que siguin, o no tinguin suficients estudiants com per continuar la carrera, com per continuar el pla docent o, en definitiva, fent assignatures molt més genèriques i molt més massificades.

Per tant, això de la possibilitat d'aplicar-lo o no aplicar-lo és mentida, perquè en l'Estratègia Universitària 2015 en què s'engloba no hi ha punt de partida. Perquè, a més, si sabem que el consell social, que serà el màxim òrgan que regirà la universitat, estarà format per empresaris catalans, no tindran cap mena d'interès a tenir despeses a la universitat sabent que el sector públic no donarà més pressupostos, sinó que la dinàmica actual és anar retallant cada vegada més i privar de finançament, en última instància, de finançament públic, les universitats catalanes.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits

Sr. Carles Bonaventura, Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura, onze abstencions del grup municipal de CiU i el regidor no adscrit Sr. Carlos Palomares i dos vots en contra del grup municipal del PPC.

MOCIONS:

23. Moció que presenta el grup municipal de la CUP en suport a les reivindicacions dels treballadors i treballadores de SERMUNEGI,SA per una negociació del conveni de Serveis Municipals de Neteja de Girona, SA (Girona + Neta) 2015.

Atès que en l'actualitat, la neteja de la majoria d'equipament públics depenent de l'Ajuntament de Girona es realitza a través d'una empresa semiprivada SERMUNEGISA, que ha de complir un plec de condicions. Aquest servei, anteriorment, havia estat gestionat directament per l'Ajuntament.

Atès que el Comitè dels i les treballadores de l'empresa SERMUNEGISA (Girona + Neta) ha fet arribar una proposta de millores pel conveni del 2015 a la seva empresa molt mesurada i molt moderada, que l'empresa podria assumir perfectament sense cap mena de problema.

Atès que la proposta per part del comitè d'empresa és per la millora del conveni vigent en els següents apartats: estabilitat en l'ocupació, la millora en la jornada laboral, en les vacances, antiguitat, plus nocturn, condicions econòmiques, permisos retribuïts i no retribuïts, serveis mèdics, comissió de seguiment de l'absentisme, compromís en cobrir les baixes, assegurança de vida, afegir una nova categoria professional, ascensos, creació d'una borsa mixta per assegurar la cobertura de les baixes i els nous llocs de treball.

Atès que s'exigeix la no aplicació de la Reforma Laboral en el conveni col·lectiu. Atès que entenem que les administracions públiques han de vetllar perquè els treballadors i treballadores gaudeixin d'unes condicions laborals dignes, i amb això s'ha d'incloure un salari també digne.

Atès que creiem que la gestió directa del servei per part de l'ajuntament seria la única garantia per aconseguir un salari més digne i per fer complir més fàcilment el plec de condicions del servei.

Atès que l'alcalde és membre del Consell d'administració de l'empresa i que la seva intervenció pugui desbloquejar el desacord amb la direcció de l'empresa i permetre iniciar la negociació d'una forma raonable.

Atès que el comitè dels treballadors i de les treballadores si no s'arriba a cap acord iniciaran una situació de conflicte que no desitja.

Per tots aquests motius, el grup municipal de la CUP proposa al ple municipal l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar suport institucional a les reivindicacions dels i les treballadores de SERMUNEGISA(Girona + neta) per la negociació del conveni 2015 que han proposat.

Segon.- Instar a l'Ajuntament de Girona que s'impliqui en la negociació fent costat a les reivindicacions proposades pels treballadors i les treballadores de SERMUNEGISA (Girona + neta).

Tercer.- Fer arribar aquest acord a l'empresa SERMUNEGISA (Girona + neta).

Quart.- Fer arribar aquest acord al Comitè d'Empresa de SERMUNEGISA (Girona +neta).

Presenta la proposta el Sr. Navarro, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, presentem aquesta moció, perquè és una demanda i un encàrrec que ens han encomanat i ho fem amb molt d'orgull, és per a nosaltres un motiu de satisfacció poder

prestar la nostra veu a les reivindicacions de la classe treballadora i de la gent lluitadora. Els treballadors de l'empresa Girona + Neta, que no ens acompanyen avui aquí, han fet arribar i han fet pública una proposta de millores per al conveni de 2015 a l'empresa SERMUNEGI, SA, i aquesta és una proposta mesurada, moderada i responsable que l'empresa podria assumir. Es preveu la millora entre d'altres coses dels drets laborals i socials de la plantilla i hi ha tota una sèrie de demandes que es recullen en la moció, així com la no-aplicació de la reforma laboral en el conveni col·lectiu.

En la moció, es recull que els treballadors consideren que l'Administració pública hauria de vetllar per unes condicions laborals dignes per als treballadors, alhora que afirmen que consideren que una gestió directa seria més eficient, i més democràtica, i més propera. També recorden que l'alcalde d'aquest Ajuntament és membre del consell d'administració i que la seva intervenció podria desencallar l'actual situació de bloqueig amb l'empresa en les negociacions. Els treballadors manifesten la seva ferma voluntat de seguir lluitant, si no s'arriba a cap acord, i voldrien evitar la situació de conflicte i per això demanen suport institucional i que aquest Ajuntament s'impliqui en la negociació fent costat a les reivindicacions dels treballadors.

Enllaçant amb tot això, malgrat que pugui semblar que és un debat paral·lel, no ho és, i nosaltres sí que pensem i afirmem que la gestió directa del servei, des del nostre punt de vista, seria la millor garantia per un servei de proximitat i millors condicions laborals i sobretot seria la millor garantia per tal de no regalar beneficis a grans empreses que no tenen cap sensibilitat amb el territori, ni cap sensibilitat social. Ja que s'ha optat per una externalització parcial a través d'una empresa mixta, considerem i emplacem així aquest Ple que creiem que el mínim que podríem fer és reclamar que les condicions laborals siguin dignes i equiparables a la resta de treballadors i treballadores d'aquest Ajuntament.

Per tot això, nosaltres avui presentem aquesta moció i els demanem que els donin suport.

Intervé la Sra. Barbero, regidora no adscrita, qui exposa, crec que aquesta moció aborda un tema força complex que jo vull tractar, si més no, amb molta prudència. Els meus companys, Pia Bosch, Xavier Amores, Àngel Quintana, Quim Bonaventura i jo mateixa compartim la motivació de la moció, és a dir que nosaltres creiem que els treballadors i les treballadores de l'empresa Girona + Neta han de gaudir d'unes condicions laborals dignes, les més dignes possibles. Cregui'm, senyor Navarro, no tingui cap dubte que amb relació a aquesta qüestió és el que defensem.

Tanmateix opino també que cal tenir en compte que aquest Ple no coneix en la seva totalitat les condicions de partida de la negociació, ni la plataforma reivindicativa o la contraoferta que ha fet l'empresa, per això jo penso que situar-se inequívocament al costat d'una de les parts pot no ser el més adequat i més si tenim en compte que d'aquí a uns dies està previst un acte de mediació amb la inspecció de treball.

Alhora, en aquest sentit, nosaltres creiem que el Ple no ha d'intervenir en la negociació entre els treballadors i l'empresa, sí que compartim, però, el que es diu en la moció, i així ho demanem, en el sentit que l'alcalde com a president del consell d'administració i el regidor responsable s'impliquin personalment perquè aquesta negociació es resolgui de la millor manera possible i en benefici de totes les parts implicades.

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, regidor no adscrit, qui exposa, el meu vot serà favorable a la moció, creiem que les demandes, com s'ha dit, que fan els treballadors i treballadores de SERMUNEGI, SA, són assumibles per l'empresa i contemplen aspectes bàsics i necessaris per poder portar a terme en condicions la seva feina. Creiem així mateix que l'Ajuntament, l'alcalde i l'equip de govern s'haurien d'implacar en la resolució d'aquesta problemàtica, que podria arribar a perjudicar la ciutat si s'arribés al conflicte. I entenem, així mateix, que la posició de l'Ajuntament ha de ser la

de fer costat a les demandes dels treballadors que, com ja he dit abans, ens semblen raonables.

Per tant, hi votarem a favor.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, el tema de la moció que presenta el Grup Municipal de la CUP és un tema que hem intentat anar seguint de prop també, l'evolució, tant per la importància del tema amb la gestió d'un servei municipal com perquè nosaltres també pensem que l'alcalde hi té un paper a jugar important. Pensem que la figura de l'alcalde en aquesta negociació, i també pel paper que desenvolupa en el consell d'administració de l'empresa, és recomanable en aquests moments que hi jugui un paper. Pensem que les reivindicacions de la part dels treballadors són justes, demanen, en definitiva, estabilitat de l'ocupació, millora salarial ajustada, ordenació en la contractació i ascensos, compromís en el cobriment de les baixes, entre d'altres. I aquest malestar, juntament amb condicions de treball que podrien ser millorades amb aquesta negociació, podrien perjudicar un servei municipal com és el de la neteja, un servei molt sensible, com sap, alcalde, per això penso que està plenament justificada la seva intervenció en aquestes negociacions.

Per tots aquests motius demanem també a l'alcalde Puigdemont que es posi al costat d'aquestes reivindicacions dels treballadors i treballadores de SERMUNEGI, SA. I, en aquest sentit, és que donarem recolzament a aquesta moció i el nostre vot favorable.

Intervé el Sr. Olòriz, portaveu del grup municipal d'ICV-EUiA, qui exposa, el que proposa, de fet, la moció i el que avui tenim aquí a sobre la taula són dues coses: una la negociació del conveni de present i una altra obrir una reflexió, amb la qual el nostre grup hi estaria d'acord, de remunicipalitzar serveis, de pensar que el camí que portem ja molts anys d'externalitzar serveis probablement no ha estat la millor solució per a un millor servei, ni per a les condicions laborals dels treballadors.

De fet, poques i grans empreses controlen bona part de tot l'Estat espanyol en aquest tipus de serveis i cada cop funcionen més com un *lobby*, funcionen com un grup de pressió. I amb les converses que he tingut amb els treballadors em comunicaven com han començat les negociacions extremadament dures, i no sols a Girona, sinó a molts llocs de l'Estat, una voluntat de tancament per part d'aquestes grans empreses per, segons ells, parar el que ha estat durant els últims anys una pressió del sindicalisme que ha millorat substancialment les condicions laborals. No ha estat cap regal, el que han tingut en aquests anys no han sigut ni regals de l'Ajuntament, ni regals de les empreses, ha estat molt dura la feina que hi ha hagut darrere. I primer de tot, diuen, es vol parar qualsevol regressió i, a partir d'aquí, tenen tot el nostre suport, ni un pas més enrere del que, en molts casos, aquestes empreses intenten augmentar els beneficis reduint els drets dels treballadors.

I, segon, la proposta reivindicativa jo penso que està plena de sentit comú, no es tira la casa per la finestra, acaba l'anterior portaveu del PSC d'explicar alguns punts d'aquesta plataforma i tot fa pensar que això sigui raonablement acceptat. Usar el Ple com a capsa de ressonància és lògic, és a dir, en tota negociació, una de les parts, que acostuma a ser la més dèbil, no ens enganyem, entre grans empreses que tenen enormes recursos i el sindicalisme dels treballadors, sempre aquestes primeres empreses tenen molta més força, poden comprar pàgines de diari, poden fer el que vulguin. Que avui hagin vingut aquí a través de la iniciativa de la CUP, nosaltres ho valorem positivament. I també ens emplacem en el futur per repensar el model de la ciutat i la implementació de quin model d'empresa ens és més necessari.

Per tant, en aquest sentit, tindran el nostre recolzament i esperem, de tota manera, que el resultat de la mediació sigui positiva perquè, com ens deia un gran sindicalista, Francesc Layret, quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, és que volen treballar en millors condicions. I, per tant, el que es vol per part vostra, com de tots els assalariats, és tenir aquell sou digne que permeti tirar endavant una família.

Per tant, la nostra solidaritat la teniu.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, agafaré unes paraules que ha dit la senyora Barbero a l'inici de la seva intervenció. La senyora Barbero deia: «Estem parlant d'un tema complex» –deia–, «i jo vull parlar amb tota la prudència.» I jo li dic el mateix: estem davant d'un tema molt complex, que jo penso que cal fins i tot excés de prudència a l'hora de parlar-ne i que estic convençuda que no hi ha cap regidor assegut en aquest plenari, dels vint-i-cinc que som, que no vulgui que els treballadors de qualsevol dels serveis que aquest Ajuntament tinguin les condicions laborals més dignes i millors possibles, crec que no n'hi ha cap dels vint-i-cinc regidors que no estigui a favor d'això.

Per tant, li ho dic perquè també me'l conec i llavors, quan jo digui que no li donarem suport a la moció, o vostè o tot els seu *séquito* que té, que en nom de la CUP escriu tuits diran com de dolent és el Partit Popular i la seva portaveu, com han fet ja durant, el llarg d'aquest Ple amb altres punts que hem debatut, i segurament diran que no volem que els treballadors tinguin les millors condicions laborals possibles i un llarg etcètera, que li estalviaré. Doncs no, al contrari, jo crec que tots vint-i-cinc volem les condicions laborals dignes i millors possibles per a qualsevol treballador, qualsevol treballador de l'Ajuntament o de qualsevol servei que presta l'Ajuntament i que, per tant, hi tenim com a Ajuntament alguna cosa a veure, alguna cosa a dir o alguna cosa a «intermediar», en aquest sentit.

Però no li donarem suport perquè creiem que no hi ha d'haver interferències polítiques en aquests moments de negociacions. La senyora Barbero ho deia i jo hi insisteixo: el meu grup no coneix en aquests moments la totalitat de tot allò que posa als documents que en aquests moments hi ha a sobre la taula de negociació entre els treballadors i l'empresa. Sí que a nosaltres ens ha arribat –la informació que ens ha arribat–, i és que sembla ser que hi ha un document presentat per part dels treballadors dels sindicats, en aquest cas, que l'empresa no veu malament i, per tant, nosaltres tenim l'esperança que això sigui el filó que necessitem perquè arribin a punts d'acord el més aviat possible. La senyora Barbero també ho deia, hi ha un acte de mediació pendent per als propers dies, per tant, deixem que aquest acte de mediació també es celebri. No vulguem precipitar-nos tampoc com a plenari, i no perquè no es vulgui donar suport als treballadors, hi insisteixo molt, sinó perquè a vegades aquestes precipitacions acaben perjudicant coses sense adonar-nos-en, a vegades amb la precipitació els polítics en general podem acabar perjudicant coses sense adonar-nos-en o amb la intenció contrària a allò que ho havíem fet o que ho havíem presentat. Sí que és veritat que si en un moment donat totes aquestes negociacions s'encallen nosaltres serem els primers de demanar-li a l'alcalde, al senyor Puigdemont, que intervingui en aquesta situació, si aquestes negociacions es trenquessin de manera unilateral i l'empresa no volgués ni escoltar, ni entrar en raó amb res, nosaltres seríem els primers de demanar-li al senyor Puigdemont com a alcalde que intervingués, per descomptat, només faltaria. Però mentre les negociacions s'estiguin produint, mentre hi hagi una possibilitat que hi hagi aquest enteniment entre els treballadors, els sindicats de treballadors i l'empresa, nosaltres creiem que políticament no hem d'interferir i que ens n'hem de quedar al marge.

Per tant nosaltres, senyor Navarro, com li he dit al principi, no li donarem suport.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui manifesta, senyor Navarro, tal com es va comentar a la Junta de Portaveus, i avui li ho torno a reiterar, se li va demanar que deixés a sobre la taula aquesta moció a l'espera dels esdeveniments que han de venir, sobretot per mantenir aquest excés de zel que li vam demanar que enteníem que tocava en el moment actual, sobretot davant d'aquesta aproximació de les postures d'ambdues parts i sobretot a les portes d'asseure's a una

taula per iniciar un procés de mediació que pot arribar a bon port i que, en cas de no fer-ho, evidentment obligaria –i així ho faria– a l'alcalde a reaccionar al respecte.

De totes maneres, la situació és prou delicada, ha de ser tractada amb la suficient prudència, com deia, i zel, per evitar que políticament puguem interferir en aquesta aproximació de postures que hi han hagut, que pel que sabem és que ara estan ja bastant més pròximes.

En aquest aspecte, per això li torno a reiterar la petició de deixar a sobre la taula aquesta moció a l'espera de, és una setmana, que ha d'haver-hi, doncs, aquest procés de mediació i veure el resultat que ha de tindre la mateixa. I en cas que evidentment la volgués mantenir, la posició del nostre grup seria contrària.

Intervé el Sr. Navarro, qui manifesta, quan vostès a la Junta de Portaveus em van traslladar això mateix que acaba d'esmentar el portaveu del Grup Municipal de Convergència i Unió, jo ja els vaig traslladar que nosaltres érem una eina i que aquesta eina estava al servei del carrer, de la gent que està lluitant. Nosaltres vam fer la consulta i se'ns va demanar que continuéssim presentant la moció; el que no farem ara és retirar-la i, per tant, continuem defensant-la, i mantenint-la, i demanant el vot afirmatiu.

S'ha parlat aquí de neutralitat, d'interferències, de problemes, d'interferències polítiques. Nosaltresensem que els temps actuals que estem vivint de regressió en drets socials, en drets laborals, no requereixen de neutralitats còmodes. Pensem que en aquest Ple les persones que estem aquí representant la ciutadania que ens va votar el mes de maig del 2011 tenim unes responsabilitats i les hem d'assumir i hem de donar la cara. Està bé que passem, diguéssim, la pilota a l'alcalde i l'emplacem a fer les negociacions i a fer que arribin a bon port. Però nosaltresensem que els regidors i regidores també ens hem d'implicar i ens hem de posicionar, i és una mica el que estem intentant amb aquesta moció.

Quan es posen dues parts damunt d'una taula, nosaltresensem que és injust que es posin en el mateix nivell, perquè és evident –el senyor Olòriz ho ha explicat– que una de les parts té molta més força i molt més poder que l'altra part, que la part feble, que els treballadors i treballadores que el que fan és lluitar per la seva dignitat i per la dignitat de les seves famílies. Per això pensem que les neutralitats còmodes no són les millors companyes de viatge, creiem que posicionar-se, donar la cara i obertament assumir riscos i assumir reptes polítics, doncs, forma part de la nostra tasca com a electe que ens ha encomanat la ciutadania.

Jo penso que s'ha d'arribar a un acord i penso que una institució democràtica ha d'estar al cantó dels treballadors i treballadores. L'empresa privada té molt de poder i ja té molts de suports i molta gent que li dóna suport i li dóna empenta. Crec que el Ple de l'Ajuntament de Girona té més sentit que es posicioni obertament al cantó dels treballadors –és una mica el que intentem demanar-los que facin avui aquí–, però que cadascú voti com cregui que hagi de votar.

Senyora Veray, jo veig que vostè insisteix molt insistentment i reiteradament en quines seran les meves reaccions i en quines seran les meves respostes i en quins seran els tuits dels meus companys de lluita. Miri, no ho sé, jo no puc dir a la gent que forma part del meu equip, de l'equip en el qual jo participo, el que ha de fer el que no ha de fer, jo el que sí que intento fer és defensar les nostres postures, a vegades ho faig amb passió, a vegades ho faig, potser és veritat, en termes que a vostè no li agraden, sempre he intentat no faltar-li al respecte, malgrat que m'he expressat amb contundència; però potser vostè també hauria de parlar una mica amb el seu grup, perquè també del seu grup ens arriben coses que a vegades no són del tot agradables. No ho sé, jo ja li admito que a vegades potser m'expresso amb uns termes que potser a vostè no li agraden, però vaja mirem una mica equilibrar-ho i no passa res, ens expressem, parlem i no ens falem al respecte i ens parlem com persones civilitzades.

En definitiva, els demanem que votin la moció perquè pensem que els treballadors i treballadores de SERMUNEGI, SA, de Girona + Neta, s'ho mereixen.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, deixin-me fer alguna intervenció, perquè òbviament se m'ha al·ludit diverses vegades i és un tema que, com poden imaginar, no és desconegut. Jo li vaig demanar també que deixés a sobre la taula la moció, perquè considerava i considero que no és prudent, ni crec que sigui responsable, que en les altures en què està en aquests moments la negociació el Ple de l'Ajuntament de Girona hagi d'interferir, que no dic que en un moment determinat no ho hagi de fer. Però en aquests moments en què les negociacions no estan trencades, en què les negociacions depenen també de la resposta de les dues parts, en aquests moments que encara hi ha pendent un seguit d'accions, no és prudent, hi insisteixo, que el Ple s'hagi de posicionar.

I tampoc és, diria, coherent que a mi se'm demani fer un paper que és contradictori. Per un costat, se'm demana mediació –ho he sentit de diverses portaveus–, i per l'altre, portaveus que m'han demanat mediació diuen que em posi a formar part de la plataforma reivindicativa. O una cosa o l'altra, però les dues coses alhora no poden ser. I en aquest moment, hi ha un marge per a la negociació, l'hem d'esgotar i l'hem de seguir, l'hem de seguir al detall. I en el moment que o es trenquin les negociacions o a mi em sembli, com a responsable públic de l'empresa, que hi ha una actitud per part de qui sigui de les dues bandes que no respon a l'interès general, ni a l'interès del ciutadà, doncs serà el moment d'intervenir.

Però a mi em fa l'efecte que les dues bandes en aquests moments tenen oberta una negociació que discorre pels canals en què ha de discorre una negociació d'aquestes característiques i d'aquesta envergadura. Hi ha diàleg, hi ha enfrontament, hi ha discrepància, en alguns punts, molt oberta, però hi ha la possibilitat real d'arribar a acords i això és l'oportunitat que hem de donar i aquesta és la responsabilitat que jo vull exercir. Per això li vaig demanar no que la retirés, que la deixés sobre la taula, perquè evidentment han de passar negociacions i vostè sap que tenim encara un ple o dos entremig, comptant el Ple extraordinari que hem de tenir a final de mes, i que, no obstant això, fins i tot al marge del Ple, es poden prendre decisions que no passin necessàriament per una moció.

Per tant, des d'aquest principi de prudència, ja entenc que vostè ha dit que no la retirava, passaríem directament a la votació de la moció.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es desestimada per tretze vots en contra dels grups municipals de CiU, PPC i el regidor no adscrit Sr. Carlos Palomares, sis vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP, ICV-EUiA i el regidor no adscrit Sr. Carles Bonaventura i sis abstencions dels regidors i regidores no adscrits Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, seguidament tractarem una moció que ha entrat fora de termini, per tant, s'hauria de votar la urgència. Jo demanaria als grups proponentes que justificassin la urgència per poder procedir a la seva votació. Qui pren la paraula en nom dels tres proponentes per justificar la urgència?

Intervé la Sra. Paneque qui exposa, el fet és que aquesta moció ens arriba per encàrrec també, i justifica la seva urgència el moment en què ens trobem de mandat. Les diferents entitats que l'estan promovent saben que de no entrar en aquest Ple ja és complicat que es pugui realitzar el debat sobre aquesta qüestió i el que ens han demanat, doncs, és que l'entréssim amb caràcter d'urgència per tal de poder fer un debat que prometem concís i breu.

El Sr. alcalde pregunta quins torns hi ha pel tema de la urgència.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, simplement per anunciar el nostre vot contrari a la urgència d'aquesta moció.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui manifesta, per anunciar que Convergència i Unió votarà en contra de la urgència.

Sotmesa la urgència a votació es desestimada per tretze vots en contra dels grups municipals de CiU, el PPC i el regidor no adscrit Sr. Carlos Palomares i dotze vots a favor dels grups municipals del PSC, CUP, ICV-EUiA i els regidors no adscrits Sr. Carles Bonaventura, Sra. Glòria Plana, Sra. Pia Bosch, Sr. Xavier Amores, Sr. Àngel Quintana, Sra. Amèlia Barbero i Sr. Joaquim Bonaventura.

24. PRECS I PREGUNTES

Intervé el Sr. alcalde qui exposa m'han demanat que excusi dos regidors que per motius personals, familiars han de marxar, la senyora Coralí Cunyat i el senyor Carlos Palomares, per tant, prego que els excusin. També a la senyora Anna Pujolàs, que es troba indisposada.

Intervé el Sr. Joaquim Bonaventura, qui formula quatre preguntes. Una, s'ha obert ja el termini per fer la declaració de renda, del 2014 i hi ha la possibilitat de marcar a cada declaració una ics a favor de l'Església catòlica i una ics a entitats de caràcter social. Només vull fer una consideració en el sentit que és compatible marcar les dues ics. Tenim els gironins i gironines que marquin la ics a altres fins d'interès social, si volen fer-ho també a l'Església no hi ha cap inconvenient, ni pagaran més, ni pagaran menys i el resultat serà el mateix. També voldria manifestar que dintre d'aquest apartat d'altres fins socials seria important que les entitats gironines s'hi poguessin adreçar tenint en compte que la convocatòria que fa el Ministeri de Treball i Afers Socials, que gestiona aquest tipus de convocatòries, no preveuen que entitats de caràcter merament local puguin presentar-se a les convocatòries d'aquest tipus. I, en aquest sentit, a nosaltres ens agradaria manifestar l'interès que poguessin fer-ho les entitats que tinguessin caràcter merament de gironins, les gironines.

Convindria tenir clar que la demarcació de Girona és la segona demarcació de l'Estat espanyol que marca més la ics a favor de les entitats de caràcter social i, per tant, seria bo que l'Ajuntament d'alguna manera o altra pogués manifestar-se a través d'un escrit al ministeri, etcètera, a qui correspongui, que es pogués fer aquest tipus de sol·licituds per a entitats de caràcter merament local.

També volia manifestar al regidor Alcalà que tenim un problema a la parada del bus a l'alçada de Sant Ponç, que, ens demanen si el bus pogués accedir pel carril lateral en el moment de parar juntament allà on hi ha la parada i així els autobusos que estan dotats de rampa, que són gairebé tots en aquests moments, puguin desplegar-la i, per tant, les persones amb mobilitat reduïda o que van amb cadira de rodes hi poguessin pujar. Sembla ser que el departament de mobilitat és coneixedor d'aquesta problemàtica i ens diuen a veure si d'alguna manera o altra podem «apretar» perquè la solució pugui ser més o menys immediata, que no s'hagi d'esperar gaire mesos a tenir la solució, a tenir la qüestió resolta. També manifestar que més enllà de la petició que ha fet una veïna concreta de la zona, a pocs metres d'aquella parada hi ha una residència de persones amb discapacitat i pensem que valdria la pena que poguessin accedir a l'autobús, diguem-ne, amb normalitat.

L'altra qüestió que volíem manifestar, relacionada també amb mobilitat, és la campanya que s'ha fet juntament amb l'organització Mifas amb relació a senyalitzar les places reservades per a persones amb mobilitat reduïda, que està molt bé, que la campanya és original, és educativa, és una picada d'ullet i pensem que és positiva.

Més enllà dels espais que s'han pintat, la qüestió era veure si es podia pintar els tres aparcaments reservats que hi ha davant de la Renfe, de l'estació de tren, o un d'aquells espais, que es veïés, perquè aquelles són les places menys respectades de tota la ciutat de Girona. Diàriament, vaja, jo visc molt i molt a prop, i veig que la gent fa veure que no les veu. I llavors, doncs, bé, a veure si es pogués resoldre aquesta qüestió o ampliar, que penso que seria bo.

I finalment una qüestió amb relació a la biblioteca. Fa uns dies presentàvem el partit de MES, del qual formo part, a la Biblioteca Carles Rahola, que és un lloc fantàstic per fer-hi presentacions, i com estava per allà fora ve una senyora amb un gos i em diu: «Me'l guardes?» I resulta, diu: «És que tinc d'anar a la biblioteca i no deixen entrar els gossos, lògicament.» O no tan lògicament, però en tot cas no deixen entrar els gossos. Llavors li vaig dir: «Bé, doncs podem exposar que aquí es posi uns, no sé exactament quin és l'aparell que es posa, que posen algunes botigues a fora, per tal que es pugui lligar el gos. Aquí hi ha espai, penso que això es pot fer i d'aquesta manera també consolidem gent que pot compatibilitzar anar a la biblioteca també amb anar a passejar el gos. No sé si és una qüestió d'Ajuntament, no sé si l'Ajuntament ho té complicat per resoldre una estació d'aquest tipus o és una cosa molt complexa. Em penso que és una qüestió bastant senzilla i que es pot fer.

Intervé el Sr. Quintana, qui formula tres qüestions. A veure, la primera, ja que hem parlat de biblioteques, era per saber com està el trasllat de la Biblioteca Ernest Lluch cap a la Casa de Cultura.

La segona tindria a veure amb cultura i en aquest moment, doncs, a part de la revista *Cultura*, he vist que es feia promoció d'un petit catàleg, llibret, *Girona, Club de Cultura* i era saber quin era el cost tant de la revista *Cultura* com del catàleg i quina és la seva difusió i visibilitat. I per contrapartida per què a la programació municipal no hi ha cartells penjats a les botigues com hi ha a l'auditori o altres coses. És a dir, bé, en tot cas, que hi ha molta publicitat per un costat i, per l'altre, doncs no.

I la darrera qüestió referent al VOL. Era per saber fins quan estarà instal·lat el VOL i el que s'havia dit que el VOL després de Girona aniria a altres llocs, saber si està previst que vagi a altres llocs i que es faci allò que s'havia dit de promocionar la gastronomia gironina en altres llocs.

Intervé el Sr. Amores, qui formula un prec. Un prec al voltant de la polèmica generada pel monòlit dels Manaies. Dues consideracions. Una, hem vist que la resposta que ha donat l'Ajuntament a la iniciativa que va dur a terme en Quim Curbet, es donava a entendre que el passat Ple s'havia aprovat el fet d'aquesta instal·lació, quan més enviat la nostra posició era que, en tot cas, una plaça podria ser raonable, però en tot cas al Ple no es va informar sobre la ubicació d'aquell monòlit que ha generat, com és ben sabut, polèmica.

I, en segon lloc, considerant per la pluralitat de creences que pot haver-hi i per garantir la laïcitat en els espais públics, pensem que, ja entenem que probablement, si l'acaben de posar, doncs de ben segur que no la trauran ara mateix, però potser com una recomanació que li voldríem suggerir és que un cop passada aquesta efemèride o passat un temps prudencial, potser sí que seria adequat buscar un espai menys civil, més confessional, que no generi aquesta polèmica que s'ha generat, que creiem que seria en benefici del conjunt de la ciutat, i per mantenir aquest aspecte de laïcitat en l'espai públic, que crec que és un element bàsic a la ciutat.

Intervé la Sra. Bosch, qui formula un prec. Demanar que s'acceleri el compliment de la moció que varem aprovar per unanimitat d'ampliació de doblar les hores de servei del servei de violència de gènere d'aquest Ajuntament. Varem aprovar-ho tots conjuntament ja fa uns dies en aquest plenari, és una moció que va rebre, doncs, el vot de tots els grups i ens sembla que era molt clara i que, per tant, si el mateix equip

de govern la va votar a favor, el que caldria és que li donés compliment d'una manera immediata. Jo crec que no ens hauríem d'haver d'esperar més.

Intervé el Sr. Carles Bonaventura, qui formula un prec. Fa aproximadament una setmana varem veure que la placa que hi ha als jardins de Vicenç Albert Ballester, en honor al creador de l'estelada, ha estat objecte d'una pintada, d'una guixada. Demanaríem al consistori que hi actués i la netegés, si és que encara no ho ha fet.

Intervé la Sra. Paneque, qui formula tres preguntes. Una primera, ens estan arribant d'unes setmanes cap aquí algunes consultes sobre requeriment de restauració de gual que estan arribant via notificació decret d'alcaldia. En alguns casos la restauració no té massa vinculació ni res a veure amb el gual, ni amb la primera entrada de gual, sinó que és vorera, vorera pública municipal. Alguns d'aquests casos sé que s'han presentat al·legacions i alguns fins i tot s'ha considerat, volíem saber si en teníem notícia i si ens poden fer una valoració o una estimació.

Des del barri de Pont Major, ens han fet arribar una demanda d'informació sobre la intervenció urbanística que s'està fent al carrer Comerç, que es correspon als últims pressupostos participats de 27.000 euros. Semblaria que s'hi hauria instal·lat una tela metàl·lica galvanitzada que no estaria complint amb les ordenances establertes. Per tant, simplement demanar la informació.

I, finalment, preguntar-li, alcalde, directament, si sobre la qüestió que varem parlar entre el carrer Barranc, si s'hi ha fet alguna mena de visita i d'actuació.

Intervé la Sra. Terés, qui formula un prec i dues preguntes. Un prec és que el mes vinent farà un any que va morir el gironí Jordi Vilamitjana i aquest Ple, doncs, va adoptar com una proposta que l'Institut Santa Eugènia incorporés el nom de Jordi Vilamitjana. I farà un any no en sabem res i em penso que el tema està bastant adormit. Llavors era, doncs, home, potser d'aquí al mes que ve hi ha temps per acabar d'accelerar el tema i seria molt bona notícia que en aquest Ple es pogués donar la notícia que ja es tira endavant aquesta nova nomenclatura de l'institut.

I després, dues preguntes. Una té a veure amb el nou carril bicicleta del pont nou i el tema de seguretat. Jo hi he circulat i francament, doncs, fa «iuiu» passar per allà, perquè no hi ha cap mena de protecció mínima, com és la dels llumets aquells enganxats. Jo el que li volia proposar al regidor és si, gairebé no s'hauria de fer res, seria traslladar la circulació de cotxes a un costat, doble direcció, això també facilitaria que anessin més a poc a poc els cotxes i, per l'altra banda, el doble carril bicicleta, vianants, etcètera. Vull dir que sense fer cap inversió en pintura, senzillament fent aquesta, facilitaríem molt el tema de seguretat, que en aquests moments és absolutament insegur.

I després demanar per un conveni que l'Ajuntament de Girona signa amb el consell comarcal pel punt de benvinguda, per la gestió conjunta del punt de benvinguda a sota de les vies i saber, en quins termes s'ha fet aquest conveni, es farà aquest conveni i, bé, informar-nos-en al Ple.

Intervé el Sr. Olòriz, qui exposa, en el Ple anterior varem demanar que s'actués amb les branques del carrer que hi ha al voltant, al davant de Carme Auguet i de l'escola bressol. Els veïns ens han dit que s'ha fet més o menys la meitat, és a dir que se n'han anat els treballadors a mitges, han deixat bona part de les branques encara per tallar i fins i tot a davant de la porta del pavelló, que és un lloc molt transitat, estan les branques, que fa por. Per tant, jo demanaria que tornin els treballadors a acabar la feina, perquè a vegades és gairebé pitjor fer la feina a mitges que no fer-la, és a dir, encara es genera un element estrany entre els veïns. M'ho han fet arribar i jo penso que al Pont Major de vegades als pisos hi ha aquest sentiment que les coses s'acaben a mitges. Recordin les obres d'Adigsa que també van quedar a mitges i ara una mica també això. Penso que val la pena d'acabar-ho.

I una segona qüestió, quan es va parlar de la plaça dels Manaies, els recordo que vaig treure el tema del tren, de la màquina de tren i se'm va dir més o menys, mig broma: «La màquina anirà quan hi hagi l'estació d'autobusos.» Molt bé, però ara de moment està al magatzem, és a dir, i, com van les obres en aquest país, pot quedar molt de temps al magatzem. Miri, si hi ha alguna cosa que tenia atracció en aquella zona era la màquina de tren, és a dir, quantitat de nens anaven a la màquina de tren, gent. I la veritat, si l'alternativa és el que s'ha posat, que, perdoni, per mi és macabre, és a dir, més enllà dels gustos artístics, que jo entenc i que tothom pot posar a casa seva el pòster que li doni la gana o l'associació pot tenir el que vulgui allà dintre, home, jo penso que en una plaça pública sí que si el nen canvia la màquina de tren pels objectes de tortura posats en aquell monòlit, home, costarà molt més d'explicar als pares o passaran ràpid, com abans passava, «nen, corre, corre», passaran ràpid davant d'aquest tipus de qüestió.

I ja sap la meva opinió sobre la plaça dels Manaies, hi ha hagut una discussió, alguns me diuen que sóc molt mal gironí, sembla que el tema de ser gironí o no no és els quinze anys que he estat a l'Ajuntament, sinó el no posar la plaça dels Manaies. En aquest país, a vegades, i en aquesta ciutat hi ha gent molt particular, que el «gironisme» el dona en funció de la seva obsessió particular. Bé, no em penso posar calça curta, no em penso vestir de manaia, respecto la gent que li agrada l'exhibicionisme, jo penso que és una cosa que és molt particular de cadascú, però el meu «gironisme» em fa pensar que les places públiques han de ser, diríem, com són públiques, no confessionals. Ni la meva experiència del passat demanarà un bust de Lenin a la plaça de la Constitució –penso que això és del passat–, ni penso que en l'actualitat aquest monòlit representi massa la ciutat i el seu tarannà civil, laic, respectuós amb totes les religions i especialment amb una religió històrica, amb una religió que hi ha gent que fa molt pels altres, amb una religió que té una institució com Càritas, amb la qual sempre he tingut una especial predilecció. Penso que això no treu que aquest monòlit, perdonin, sigui de mal gust i que no sé si ha de passar la penitència d'uns mesos davant dels ciutadans, no sé si hem de fer més campanya perquè es tregui, no sé si hem de fer que aquesta discussió de manaistes contra no manaistes ha de ser *in aeternum*, penso que no cal, sinó senzillament d'una forma discreta, respectuosa, es troba una solució millor.

Intervé el Sr. Navarro, qui exposa, segueixo una mica amb el fil i aprofito per preguntar a l'equip de govern si té intenció de fer una mica de cas de la campanya que ha iniciat el Quim Curbet, que ja ha recollit unes quatre-centes planes perquè sigui retirada aquesta placa a la plaça recentment rebatejada.

Volia preguntar també al senyor Fàbrega, bé, felicitar per aquestes papereres de recollida selectiva que s'han instal·lat a l'Ajuntament, però a la vegada volia emplaçar-lo a instal·lar-les també a totes les escoles de primària de Girona, perquè a les escoles hi ha gent molt conscienciada que fa molt de temps que treballen sobre el reciclatge, moltes escoles que estan fent ara actualment setmanes especials i programes especials educatius sobre el reciclatge i es troben amb la situació que volen reciclar a la seva escola i no poden fer-ho i acaben llançant la brossa de forma no selectiva. Pensem que seria genial que això que s'ha posat aquí també es pugui estendre a totes les escoles. Sí que li agrairia que no em donés la resposta que depèn del consell comarcal. Bé, m'agradaria que anés una mica més enllà d'això.

Preguntar també una qüestió sobre el Registre Civil, ja sabem que hi havia una moció que volíem presentar, però ens han fet arribar diverses persones que al Registre Civil de Girona hi ha una llista d'espera molt llarga i per segons quins tràmits com, per exemple, casar-se, doncs la cosa s'està allargant moltíssim i fins i tot s'està dient a gent en el Registre Civil que s'empadronin en algun poble de fora de Girona perquè així en faran més via. Bé, preguntar si tenen coneixement d'això o si no en tenien.

També llavors preguntar-li una qüestió que ens van arribant des de fa ja unes setmanes, quatre persones que es queixen de la seva situació laboral a l'Ajuntament de Girona. Jo no sé si en són conscients, si estan interlocutant amb els sindicats, que hi ha diverses persones que s'estan queixant sobre els seus drets laborals a l'Ajuntament de Girona.

Intervé la Sra. Veray, qui exposa, de manera molt breu, ens han arribat algunes queixes amb relació, senyor Alcalà, als autobusos nous o més nous que hi han a la ciutat, molt concretament un autobús que és de la línia 11, però el cap de setmana sembla que fa tres setmanes o així que els diumenges passa a fer el servei de la Línia 1. Llavors és un autobús nou que hem rebut queixes tant d'usuaris com també de persones que l'han de conduir, d'entrada, perquè s'ha protegit, diguéssim, el conductor de l'autobús i sembla que el vidre que s'ha posat els fa com un reflex el qual sembla que els pot molestar a l'hora de conduir, s'ha ficat també la màquina nova dels bitllets de tal manera que no acaba, el bitllet surt, però és difícil d'agafar i, per tant, hi ha gent que no pot accedir-hi. I les persones grans també es queixen que tots els seients que hi han a la primera part a l'autobús i que, per tant, no té escalons, diguéssim, no té escales per accedir a la part final, tots van d'esquenes a la direcció en què es condueix l'autobús, no van de cara a la carretera.

I, per tant, ens agradaria demanar-li si poden revisar i de cara a la compra d'autobusos nous, que aquests detalls també es tinguin en compte, sobretot el dels seients, perquè sí que és molt estrany que tots els seients de la part més accessible de l'autobús, diguéssim, siguin tots d'esquenes al sentit que es condueix. Això sí que és una cosa que ens ha estranyat, ho hem comprovat i, efectivament, és així. I, per tant, demanar-li, si us plau, que ho revisin i que de cara a properes compres d'autobusos o a properes posades en servei d'autobusos de diferents línies, o fins i tot si la línia 1 s'ha de canviar algun autobús per al diumenge reforçar, doncs que s'agafi un altre tipus d'autobús, no aquest, que té aquestes dificultats en aquests moments.

El Sr. alcalde disposa la resposta als precís i preguntes formulats:

Per emetre una mica de resposta a les diferents preguntes que se'ns han adreçat, entenc del senyor Bonaventura que feia una informació amb relació a la declaració de la renda, no em feia cap pregunta en concret, però sí que és veritat que demanava si podíem enviar alguna carta al ministeri sol·licitant que les entitats locals es puguin beneficiar. Ho farem, té sentit. Per tant, enviarem aquesta carta i així a veure si l'any que ve es pot aplicar.

Sobre el tema de l'autobús de Sant Ponç, dir-li que l'opció que vagi pel lateral ja s'ha estudiat i no és viable, però sí que hi ha un projecte per arreglar l'actual parada, puja uns 22.000 euros i, en tot cas, si té interès, el regidor li podrà explicar amb més detall per intentar millorar les condicions del bus en aquella zona.

Pel que fa al seu suggeriment d'estendre la campanya de Mifas a la zona on vostè detecta que hi ha menys respecte, doncs evidentment ho estudiarem segur, perquè és una campanya que, com diu vostè, hem rebut també molts *inputs* positius, crec que fa feina i si ara funciona prou bé, doncs sabem que hi ha altres zones a la ciutat, perquè ara són cinc espais que hem senyalitzat, no són suficients, hi ha altres zones a la ciutat que se'n poden beneficiar.

Pel que fa al suggeriment que ens diu de la biblioteca, ho traslladarem a la Generalitat, que és la gestora de l'equipament, però penso que no hi ha d'haver cap problema, si realment altres biblioteques tenen allò que hi ha a les fleques a vegades a fora... No sé

si és gaire habitual que una persona vagi a la biblioteca a consultar un llibre amb el gos, però... Traslladarem el suggeriment a la Generalitat.

El senyor Àngel Quintana, amb relació a l'Ernest Lluch, dir-li una cosa, a les obres de la Casa de Cultura d'allò que passa en aquests espais, doncs s'han trobat restes arqueològiques, i ara estem en el moment, no només té un sobrecoast important, sinó que s'està procedint a allò que diu la normativa i el sentit comú, que és fer la prospecció adequada per saber exactament què tenim allà i això significarà un petit encariment i un retard en l'obra que no hi comptàvem.

Amb relació a les dades que demana s'ha anat publicant, ho han vostès en els decrets, s'ha anat inclús en el mateix Ajuntament, en el mateix plenari, però no hi ha d'haver cap problema, diré als serveis tècnics que li preparin una memòria o vostè mateix pot demanar l'expedient directament del *Girona, Club de Cultura*, de la revista *Cultura* i veurà allà també la difusió a què estan compromeses una i altra publicació i podrà tenir tot el detall d'això. Ho pot demanar i no hi ha d'haver cap problema.

Sobre els cartells a les botigues del teatre municipal, no li sé respondre en aquests moments, ja ho preguntaré si és que no se'n fan prou, o no se'n fan o s'ha canviat el sistema de distribució, no ho tenia previst.

El VOL, com varem dir, durarà un any, per tant, crec que és el mes de juny si no recordo malament que s'acaba el termini. I evidentment els seus gestors són els que hauran d'explicar després on el volen traslladar, perquè és evident que en aquella zona ja no hi podrà continuar. Això ja va quedar així clar des del primer dia.

El senyor Amores introdueix un tema en el qual hi ha intervingut també altres regidors, el senyor Olòriz i el senyor Jordi Navarro, que és el tema a l'escultura de la plaça dels Manaies. Jo tinc aquí la resposta que es va fer en el change.org amb relació a la sol·licitud, crec que la resposta és molt clara, no admet cap tipus d'ambigüitat, ni cap tipus de confusió, la tinc aquí davant, m'estalvio llegir-la, però tothom hi pot accedir; es va donar amb temps i forma i es va donar i es dir amb tota la claredat.

Algunes qüestions sense ànim de polemitzar, perquè entenc que sobre gustos es pot opinar i no ens posaríem mai d'acord, però nosaltres hem explicat que aquesta petició de retirada no l'atendríem moguts en part també per la llibertat creativa, és a dir, Domènec Fita és un autor conegut, reconegut, és un autor valorat, és un autor que no és un desconegut per tots nosaltres i, per tant, que la seva obra forma part de la nostra generació i de la nostra ciutat. Per tant, en aquest sentit, res a dir pel que fa a l'autor i pel que se suposa que l'autor pot fer.

Estem parlant també dels Manaies de Girona, estem parlant dels Manaies de Girona, que és una entitat que, com altres entitats, està celebrant un aniversari i un aniversari important després d'una trajectòria molt important que mereix ser reconeguda. I així ho hem considerat la majoria d'aquest Ple. I estem parlant de tradició i de memòria. Per tant, el debat és aquest, estem parlant d'un autor que forma part del catàleg d'autors gironins, estem parlant d'una entitat reconeguda, coneguda i valorada, estem parlant de tradició i de memòria.

Jo els recomanaria que entressin a web de l'Ajuntament, art al carrer, en què poden buscar diferents opcions de cerca i, entre elles, la relativa, per exemple, a l'art religiós que hi ha a l'espai públic, tenim si no recordo malament, com a mínim, dues creus a l'espai públic que són de l'Ajuntament i que estan posades en l'espai públic i que cap ajuntament, cap govern ha plantejat de treure-les. I, si us plau, estic parlant, jo els he escoltat molt atentament, he pres notes, els demano que facin el mateix, prenguin notes de les meves respostes i si no hi estan d'acord, ho repliquin. Però hi ha en els espais públics de la ciutat símbols religiosos són de l'espai públic i són del públic i són ben evidents, n'hi ha un parell. Dos, de donacions d'obres d'art n'hi han, n'hi ha una

dels donadors de sang que està a davant del Trueta, de l'any 2003, hi ha un monòlit de l'Obra del Ballet Popular dedicat a l'aniversari dels vint-i-cinc anys de Girona com a Ciutat Pubilla de la Sardana. Sobre gustos es pot opinar de tot, no estàs obligat que la donació que fan els donants o que fa l'Obra del Ballet Popular, que deuen tenir dret a fer una donació, i que són entitats que tenen un arrelament quasi tant com el dels Manaies, els Manaies potser algun més, no se'ls jutja perquè si l'estètica plau o no a l'equip de govern, sinó per si al darrere hi ha una solvència artística que en el cas del senyor Domènec Fita em sembla que és bastant indiscutible. Per tant, des d'aquest punt de vista, no tenim res a dir, al contrari.

I finalment els Manaies han representat la ciutat en moltes ocasions, jo ho vaig recordar, quan l'Ajuntament de Girona voler honorar l'agermanament amb Albi, a la República Francesa, laica, tot el que vulguin vostès, els va demanar als Manaies que desfessin a Albi, en nom de la ciutat de Girona. I òbviament els Manaies porten un estandards. Què els demanarem, que quan surtin pel carrer i vagin amb l'encàrrec de l'Ajuntament amaguin els símbols religiosos, que és el que els identifica? Jo crec que això frega una mica el ridícul.

Per tant, si hi ha una plaça dels Manaies en la qual els Manaies amb motiu del setanta-cinquè aniversari com a agraïment a la ciutat fan donació d'una obra d'art, el més normal és que l'obra d'art faci referència a motius religiosos; com si una plaça el dia que s'hagi de dedicar al Futbol Girona, posem per cas, els símbols hauran de ser necessàriament futbolístics i ningú s'haurà de fer cap tipus d'escarafalls perquè passin aquestes coses. No cal confondre el debat amb un altre. Ara, sobre gustos ja els dic jo que totes les opinions són acceptades.

Amb relació al que deia la senyora Bosch sobre doblar les hores del servei de violència de gènere, senyor Berlosó, pot explicar una mica, ampliar la informació que m'ha donat abans del Ple.

Intervé el Sr. Berlosó, qui exposa, va fer aquesta demanda el dia de la Comissió Informativa, dia 8, i el dia 10 li varem enviar un correu responent-li i dient-li que per aquesta setmana i davant de la complexitat que els serveis tècnics especialitzats presenten sobre aquesta moció, doncs la convocaríem i convocaríem la resta de portaveus a fi i efecte que el tècnic corresponent els donés les explicacions.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, referent al Sr. Bonaventura, parlava de la placa del senyor Ballester, però no hem acabat la ronda, la resposta, jo els prego, si de cas, al final, deixi'm respondre i si hi ha alguna qüestió puntual que calgui aclarir, doncs ho aclarirem. Prendrem nota d'això que comenta, no en tenia coneixement, en tot cas el regidor de la via pública mirarà si la placa de la plaça de Vicenç Ballester està deteriorada i s'ha de canviar.

La senyora Paneque parlava de les consultes a requeriment de restauració, qui manifesta, efectivament es requereix la gent, perquè és la responsabilitat dels propietaris de guals la seva restauració i si en algun cas hi ha alguna disfunció, sí que ens arriba alguna queixa o alguna al·legació, la responem, crec que anem bastant al dia de tot, per tant, no ens consta que hi hagi cap endarreriment en respostes i es pot anar atenent tothom.

Sobre el que em diu del barri del Pont Major, ja ho mirarem, si hi ha una tela metàl·lica galvanitzada que no compleix ordenances, ara mateix no li puc respondre si és així o no, però amb la dada que ens dóna, és bastant precisa, com perquè demà mateix el regidor d'urbanisme pugui veure-ho.

Sobre el carrer Barranc, efectivament amb el regidor n'hem parlat, però de moment les últimes notícies que en tenim no ens havia arribat la mateixa que vostè ens va traslladar a nosaltres no ens havia arribat, però bé, ho estem mirant i a veure si podem

intervenir-hi en la línia del que havíem convingut.

Senyora Terés, vostè parlava de l'institut i el nom d'en Jordi Vilamitjana, però és una proposta que efectivament es va traslladar, però no depèn només de l'Ajuntament això. I, per tant, hi ha d'haver l'acord de tothom, també de la mateixa comunitat docent de l'institut i, per tant, hi tornarem a insistir per veure si es pot haver desencallat algun punt on estava encallat, però no és per manca de voluntat, ni per manca de gestions d'aquest Ajuntament.

Referent al carril bici, la seva proposta no es pot atendre, però estem comprovant que està funcionant cada vegada millor, raonablement, o diria molt bé fins i tot, i que un cop estiguin posades totes les senyalitzacions que falten, aquesta és una obra que encara no està recepcionada, un cop estigui recepcionada i s'hagin posat totes les modificacions, veurà com, vaja, de fet ja ho estan passant ara, perquè a més a més tenim fotografies, hi hem anat sovint, estan funcionant bé.

El conveni amb el consell comarcal de la gestió conjunta del punt de benvinguda. Efectivament, ja fa molt de temps, quan varem veure que ja no hi havia cap possibilitat de prorrogar de cap de les maneres l'actual sistema de funcionament, que ja ens havíem ultrapassat uns quants exercicis i ja no hi havia possibilitat, varem parlar amb totes les parts implicades de quin era el model de gestió del futur i ens va semblar, teníem també una petició del Consell Comarcal del Gironès, amb qui ja tenim un conveni anterior per la promoció turística conjunta de tot el territori del Gironès i la ciutat de Girona, ens va semblar que era un bon moment també de poder incorporar personal seu a dintre del punt de benvinguda i reforçar molt més el servei d'un punt que efectivament està donant molt bon servei i cada vegada està demanant més servei. Ens interessa aquesta aproximació també amb el Gironès, no és només la ciutat de Girona, sinó que entenem que la comarca té molt a dir en l'estratègia turística de la ciutat i, al revés, nosaltres podem també representar una ajuda important per a la comarca. Ho hem fet en aquest sentit.

Referent al senyor Olòriz, l'actuació que varem fer al barri del Pont Major és exactament la que varem convenir amb els veïns, això és la informació que tenim. Ara, és el que en tot cas varem anar-hi, varem fer i si hi ha peticions noves, les estudiarem, però allò que es va fer és allò que s'havia quedat que es faria.

Sobre la màquina de tren, disculpi que no li ha respost quan he respost la pregunta de la plaça dels Manaies i del monument als Manaies. La màquina de tren ha d'anar a plaça d'Espanya, que és no era, i és el que varem dir quan la varem posar aquí, si se'n recorden, la va restaurar aquest Govern, la màquina de tren, la va restaurar i la va col·locar en un espai on no hi era; ja hi estava en el magatzem, la varem treure, la varem posar, fantàstic. Però ja varem dir en aquell moment que allò era provisional a l'espera de la urbanització de la plaça Espanya. Aquest projecte, el d'urbanització de la plaça Espanya, no ha de tardar, perquè com vostès recordaran fa poques setmanes el conseller Santi Vila va donar un calendari molt precís i exacte de l'estació d'autobusos. I en el moment en què l'estació d'autobusos ja estigui operativa en el subterrani, nosaltres haurem de tenir a punt perfectament el projecte d'urbanització de la plaça Espanya, que canviarà substancialment com jo ja vaig dir amb relació a la imatge que tenim ara, per tant, té tot el sentit del món que la preservem per al lloc on té tot el sentit del món que hi vagi.

Senyor Jordi Navarro, referent a les papereres de recollida selectiva ja hi són també a les escoles bressol, aquestes que diu aquí, a les escoles bressol ja hi són. A la resta d'escoles no sé si és possible o no, si és factible o no, en tot cas, deu haver-hi alguna dificultat un pèl major, però ja no és només l'Ajuntament, l'edifici de l'Ajuntament, sinó que les escoles bressol municipals també n'hi han i, en la mesura que puguem, tot el

que és el foment de la cultura del reciclatge i de triar bé les deixalles, doncs ho intentarem, però amb graduació.

Sí que ens ha arribat els retards en el Registre Civil, en som conscients i ho notem també, ho notem perquè la gent a vegades ve aquí a dir: «Escolti, jo em vull casar a Girona i no puc, perquè he d'esperar no sé quant de temps.» I és un problema que tenim i no sabem de quina manera es pot resoldre, però és veritat, és així.

Referent a les quatre persones que diu que els consta que tenen un problema, jo li demanaria precisió, en tot cas ho fem després del Ple, perquè no ens consta. Ara en parlava amb la regidora, estem bastant el dia i bastant al detall de totes les situacions, si hi han quatre persones que en aquests moments es queixin de la seva situació laboral que no ens consti, home, li agrairia si ens ho poguéss dir, perquè en les reunions periòdiques, regulars que tenim amb els representants dels treballadors això no ha emergit, per tant, potser ha anat per algun altre circuit.

Finalment, senyora Veray, desconec aquests problemes d'ergonomia que em descriu, però és evident que si són errors de disseny o dissenys que es poden millorar, s'haurà de traslladar a l'empresa. Deu estar en garantia, per tant, suposo que algun comentari es deu poder fer, senyor Alcalà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui explica, avui precisament parlava amb un dels conductors i ell em comentava aquest detall i la mampara de protecció i a l'hora d'accedir-hi amb la mà deia que és que, és clar, per girar i tot això. Són petits detalls que ell mateix ja em deia que ja s'estava treballant per esmenar-los. I el tema del seient d'esquenes és per aprofitar que hi hagi més gent asseguda. Però són models estandarditzats.

Intervé el Sr. Amores, qui exposa, si m'ho permet, crec que és bo que quedi en acta que nosaltres en cap cas hem fet una crítica a l'artista Domènec Fita, és un artista reconegut, conegut, estimat a la ciutat, crec que deu ser l'únic artista viu que té una plaça dedicada, feta en l'època de l'Anna Pagans. Per tant, en cap cas, crítica a l'artista, tampoc als Manaies. És a dir, en reconeixem el valor que pot tenir més enllà de la seva gènesi de totes les actuacions que s'han fet com a tradició. I entorn de l'art religiós, en aquesta mateixa web que deia vostè, quan mires, i avui he fet precisament la cerca perquè es pot fer la cerca de quin art religiós ja existeix a la ciutat, tot són obres que no són de l'any 2015, són obres històriques que tenen una raó de ser evidentment per la vinculació històrica que hi ha amb l'element religiós. I entorn de la llibertat creativa, escolti, la llibertat creativa, però al final sempre hi ha un àmbit, un marc d'actuació. De la mateixa manera que per una actuació artística vostè posa un pressupost o posa unes limitacions d'espai, perquè suposo que la llibertat artística no li hauria permès, per exemple, fer, no ho sé, una gran creu de no sé quants metres en aquell mateix espai. Oi que no? Oi que hauria trobat probablement que podria arribar a resultar ofensiu per a determinades creences? Doncs, evidentment, pugui entendre que determinada simbologia en un espai, com bé ha dit el regidor Olòriz i el regidor Navarro, un espai on s'ha de garantir una certa laïcitat, creiem que no és el que pertoca.

Intervé la Sra. Bosch, qui explica, per fer constar que vaig rebre la resposta, evidentment. De moment, a la resposta queda clar que de moment no s'ha complert la moció i, per tant, la voluntat és que consti en acta la nostra petició que es compleixi. Moltes gràcies.

Intervé el Sr. Navarro, qui exposa, abans volia dir-ho i m'ha passat per alt. Ara que ja estem a 14 d'abril, és dia de la república, penso que és un bon dia per demanar que aquest Ajuntament tingui alguna mena d'acte de record o de memòria d'Eduardo Galeano, que fa unes hores que ens ha deixat, que és un referent internacional –no

estic demanant cap placa, ni res similar–, simplement que en alguna biblioteca es faci algun tipus de referència, publicar algun petit escrit o alguna cosa.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només dir-li al Sr. Amores que òbviament nosaltres no entrarem, aquest Ajuntament no entrarà mai a demanar la censura prèvia, és a dir, si el cartell de fires parla d'un sant que és Sant Narcís, no se'ns acudirà mai pensar que allò és un símbol religiós, forma part de la tradició i hi ha hagut cartells de fira últimament, que han guanyat els concursos, que hi havia un Sant Narcís i no passa res. No crec que s'hagin de treure les coses de context, crec que vostès confonen el gust per una escultura discutible amb el debat religiós, però res més.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són un quart de dues de la matinada. Ho certifico.

M. Glòria Gou Clavera